

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

Știința

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXV Nr. 3474

Sîmbătă 24 decembrie 1955

8 PAGINI — 20 BANI

Deschiderea celui de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român

Ședința de vineri 23 decembrie 1955

Vineri 23 decembrie ora 9, în sala Ateneului Republicii Populare Romine, s-a deschis cel de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

La Congres participă delegații aleși de organizațiile de partid din întreaga țară.

În sală se află de asemenea, ca invitați, oameni ai muncii, activiști de partid și de stat, oameni ai științei și artiști, ziaristi romini și străini.

La lucrările Congresului participă, în calitate de invitați, reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești

frățești din U.R.S.S., R. P. Chineză, Franța, Italia, R. P. Ungară, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă, R. P. Bulgară, Spania, Marea Britanie, R. D. Germană, R.P.D. Coreeană, R. F. Germană, R. P. Albania, R. P. Mongolia, Austria, S.U.A., Grecia, Siria, Liban, Belgia, Finlanda, Elveția, Suedia, Argentina, Norvegia, Iran, Triest, Luxemburg, Israel, Danemarca, Canada, Olanda.

Delegații întâmpină cu aplauze prelungite intrarea în sală a tovarășilor Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica,

Iosif Chișinevschi, Gheorghe Apostol, Alexandru Moghioros, Emil Bodnăraș, Miron Constantinescu, Constantin Pîrvulescu, Petre Borilă.

Asistența în picioare aclamă puternic, manifestându-și dragostea și atașamentul pentru Partidul Muncitoresc Român, inițiatorul și organizatorul tuturor victoriilor poporului nostru pe drumul construirii socialismului.

Din însărcinarea Comitetului Central al P.M.R., tovarășul Constantin Pîrvulescu deschide Congresul.

noastră a înregistrat mari succese de însemnătate istorică.

În acești ani a luat o puternică dezvoltare industria noastră și îndeosebi industria grea, temelia dezvoltării economiei naționale. Au luat ființă noi ramuri de producție industrială, despre care înaintașii noștri nici n-au visat că vor putea exista vreodată în țara noastră.

Muncitorii, inginerii și tehnicienii, însușiții de comuniști, muncind plini de abnegație, au întâmpinat cel de-al doilea Congres al partidului nostru cu noi realizări, îndeplinind înainte de termen planul cincinal la producția globală industrială, înaintând în același timp însemnate economii și acumulări bănești peste plan. Nivelul de trai al oamenilor muncii din orașe și sate a crescut continuu în acești ani.

Ca urmare a puternicului sprijin acordat de partid și guvern, țărâna muncitoare a obținut sporirea producției agricole.

Convingându-se tot mai mult de justetea drumului arătat de partid, țărâna noastră muncitoare pășete din ce în ce mai hotărât pe drumul transformării socialiste a agriculturii. În cinstea Congresului au fost create noi gospodării agricole colective și întovărășiri agricole.

În anii puterii populare au luat un puternic avânt știința și cultura. În telectualitatea cretină și în viața intelectuală a țării noastre s-a realizat o revoluție socială în scumpa noastră patrie, Republica Populară Română.

Partidul s-a preocupat continuu în acești ani de înălțarea statutului nostru democratic-popular, principalul instrument în mîinile clasei muncitoare pentru zădărnirea împotriva dușmanului de clasă, pentru construirea socialismului.

În lupta pentru victoria socialismului s-a consolidat alianța clasei muncitoare cu țărâna muncitoare, temelia de granit a regimului democratic-popular.

În lupta comună pentru înflorirea Republicii Populare Romine, patria oamenilor muncii de la orașe și sate, s-a întărit prietenia și înțelegerea dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare.

În înfăptuirea acestor realizări obținute de poporul nostru ne-am bucurat și în acești ani de ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice, ne-am călăuzit de marea experiență a P.C. al Uniunii Sovietice în construirea socialismului, experiență pe care partidul nostru o studiază și o aplică în mod creator la condițiile țării noastre (aplaude).

Credincioși până la capăt internaționalismului proletar, partidul nostru euduce poporul muncitor în spiritul prieteniei frățești și de nezdărnicit cu marea popor sovietic, în spiritul prieteniei și înțelegerei cu țările de democrație populară și mobilizează masele la contribuția activă pentru înălțarea necontenită a lagărului socialist.

Politica consecventă de pace a partidului și guvernului nostru a dus la creșterea prestigiului internațional al țării noastre, factor activ în lupta pe care forțele păcii din întreaga lume în frunte cu Uniunea Sovietică o duc împotriva politicii agresive a cuceritorilor imperialiste, pentru pace și prietenie între toate popoarele (aplaude).

Congresul va trasa noile sarcini pentru victoria deplină a socialismului în țara noastră, pentru întărirea statutului democratic-popular, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al poporului muncitor.

Tovarăși și tovarășe, inimile noastre sînt pline de bucurie și mîndrie că partidul nostru se prezintă la Congresul său cu realizări însemnate în construirea socialismului, mai puternic și mai unit ca oricînd în jurul Comitetului Central, în frunte cu primul său secretar,

Ieri au început lucrările celui de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C al P. M. R., a expus raportul de activitate al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

— Textul raportului este publicat în interiorul ziarului —

TELEGRAMĂ

Președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine, tovarășul CHIVU STOICA

București

Vă mulțumesc din toată inima, tovarășe președinte al Consiliului de Miniștri, pentru bunele cuvinte adresate de dumneavoastră Uniunii Sovietice în legătură cu rezolvarea problemei admiterii de noi membri în Organizația Națiunilor Unite. Guvernul sovietic a considerat de mult ca o mare nedreptate faptul că o serie de state, printre care și Republica Populară Română, nu aveau posibilitatea de a participa cu drepturi egale cu ale celorlalte state la lucrările Organizației Națiunilor Unite. Acum, cînd această nedreptate a fost înlăturată și s-a adoptat hotărîrea de a admite în Organizația Națiunilor Unite statele mai sus-menționate, aceasta trezește un sentiment de adîncă satisfacție. Poporul sovietic și guvernul sovietic felicită călduros poporul român și guvernul român cu prilejul admiterii Republicii Populare Romine în Organizația Națiunilor Unite.

N. BULGANIN

Moscova, 22 decembrie 1955.

Mitinguri festive în cinstea Congresului

În preajma și în ziua deschiderii lucrărilor celui de-al II-lea Congres al P.M.R., în numeroase întreprinderi și instituții din Capitală și din întreaga țară au avut loc mitinguri festive. Într-o atmosferă de puternică însuflețire, oamenii muncii au făcut bilanțul succesorilor obținuți în întrecerea socialistă desfășurată în cinstea marelui eveniment din viața poporului nostru, luîndu-și angajamentul de a lupta cu toate puterile pentru traducerea în viață a hotărîrilor pe care le va lua Congresul partidului.

La mitingul care a avut loc la Complexul C.F.R. „Grivița Roșie”, vrednicii cefieriști au raportat cu bucurie depășirea angajamentelor luate: în loc de 8 vagoane reparate peste plan — 12; în loc de 2 locomotive — 3. În ziua deschiderii lucrărilor Congresului partidului cefieriștii au lucrat în contul lunii februarie 1956.

Constructorii de batoze de la uzinele „Tudor Vladimirescu” din Capitală au raportat că și-au realizat planul anual la toate sortimentele încă din ziua de 21 decembrie, dînd peste angajamentul lui acumularii bănești în valoare de 886.000 lei.

Textiliștii de la întreprinderea „Industria Bumbacului A” au adresat Congresului partidului, cu prilejul mitingului ținut vineri dimineață, o telegramă în care arată că au îndeplinit planul pe anul 1955 cu 12 zile înainte de termen și au dat peste planul anual 46.436 m. p. de țesături.

La Cluj, mii de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari de la Atelierele C.F.R. „16 Februarie” au participat la mitingul festiv care a avut loc în ziua de 23 decembrie. Cu acest prilej, tov. Nicolae Popa, directorul atelierelor, a subliniat realizările deosebite obținute de colectivul institutului în domeniul muncii științifice.

Peste 400 profesori și studenți de la Institutul Medico-Farmacologic din T. Mureș au sălăturat deschiderea Congresului partidului. Vorbitorii au arătat rezultatele frumoase obținute de colectivul institutului în domeniul muncii științifice.

Cu puternice aplauze a fost primită vestea că în anul viitor pentru studenții de la I.M.F.-Tg. Mureș se va ridica un cămin. Participanții la miting au trimis o telegramă de salut celui de-al II-lea Congres al partidului.

Asemenea mitinguri au avut loc și în mitinguri entuziaste oamenii muncii din întreprinderile și instituțiile din regiunile Oradea, Arad, Galați, Constanța, Craiova.

A apărut în limbile: rusă, română, franceză, germană, engleză și spaniolă „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!”

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești nr. 51 (372) Cuprinde:

Articol de fond: Învățătura atotbiruitoare a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin.

*** Înapoierea lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Uniunea Sovietică. Marele miting de la Tașkent. Primirea emoționantă de la Moscova. Cuvîntarea tovarășului N. S. Hrușciov. Cuvîntarea tovarășului N. A. Bulganin.

*** În legătură cu vizita lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Afganistan. Declarația comună a lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., și Muhammad Daud, primul-ministru al Afganistanului. Comunicatul comun sovieto-afgan. Cu privire la relațiile economice dintre U.R.S.S. și Afganistan. Declarația făcută de N. A. Bulganin pe aeroportul din Kabul la 15 decembrie. Cuvîntarea rostită de prim-ministru al Afganistanului, Muhammad Daud, la prînzul oferit la Kabul în ziua de 16 decembrie. Cuvîntarea rostită de președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, la prînzul oferit la Kabul în ziua de 16 decembrie. Cuvîntarea rostită de N. A. Bulganin la recepția oferită de președintele Consiliului municipal al orașului Kabul în ziua de 17 decembrie. Cuvîntarea rostită de N. S. Hrușciov pe stadionul Gazi din Kabul în ziua de 18 decembrie. Cuvîntarea rostită de N. A. Bulganin la recepția oferită la Kabul în ziua de 18 decembrie. Picaretea lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov din Afganistan. Declarația lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov.

— Declarația lui Muhammad Daud. *** Un triumf al poliției de pace și prietenie. Ecourile presei în legătură cu vizita lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în India, Birmania și Afganistan. *** Insurecția armată din decembrie 1955 — punctul culminant al primei revoluții ruse. Raportul prezentat de tovarășul P. N. Pospelov la ședința Sovietului din Moscova, la 20 decembrie 1955.

Iosio Siga: Partidul Comunist din Japonia în luptă pentru interesele poporului japonez. Prof. Bereus: Lupta pentru ridicarea productivității muncii în Republica Democrată Germană. Pierre Limousin: Un important eveniment în viața O. N. U. Jan Marek: Note politice: Cercetările semantice ale lui Radford & Co. De vînzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L. Preț 40 bani

Cuvîntarea de deschidere a tovarășului C. Pîrvulescu

Tovarăși și tovarășe,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român salută călduros pe delegații la cel de-al II-lea Congres al partidului. (aplaude).

Congresul nostru are cinstea de a avea în mijlocul său oaspeți dragi, delegații ai partidelor comuniste și muncitorești.

Îngăduiți-mi să salut în numele Congresului pe scumpii noștri oaspeți (aplaude puternice). Salutăm din toată inima delegația glorioasă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în frunte cu tovarășul Alexei Ilarionovici Kirilenko, membru al Prezidiului Comitetului Central al P.C.U.S., prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Ucraina (aplaude furtunoase, prelungite, întreaga asistență se ridică în picioare).

Salutăm fierbinte delegația eroicului Partid Comunist Chinez în frunte cu tovarășul Ciu De, secretar al Secretariatului C.C. al Partidului Comunist Chinez, vicepreședinte al Republicii Populare Chineză, vicepreședinte al Consiliului Apărării, mareșal al R. P. Chineze (aplaude furtunoase, prelungite, întreaga asistență se ridică în picioare).

De asemenea salutăm cu toată căldura delegația Partidului Comunist Francez, în frunte cu tovarășul Léon Mauvais, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Francez (aplaude puternice);

delegația Partidului Comunist Italian, în frunte cu tovarășul Giovanni Roveda, membru al Direcției Comitetului Central al Partidului Comunist Italian, senator (aplaude puternice);

delegația Partidului Comunist din Ungaria, în frunte cu tovarășul Mátyás Rákosi, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Ungaria (aplaude puternice);

delegația Partidului Muncitoresc Unit Polonez, în frunte cu tovarășul Zenon Novak, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone (aplaude puternice);

delegația Partidului Comunist Cehoslovac în frunte cu tovarășul Václav Kopecký, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Cehoslovacia, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Cehoslovace (aplaude puternice);

delegația Partidului Comunist Bulgar în frunte cu tovarășul Todor Jivkov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar (aplaude puternice);

delegația Partidului Comunist din Spania, în frunte cu tovarășul Dolores Ibarruri, secretar general al Partidului Comunist Spaniol (aplaude prelungite);

delegația Partidului Comunist din Marea Britanie, tovarășul Ralph Palme Dutt, vicepreședinte al Partidului Comunist din Marea Britanie, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului

Comunist din Marea Britanie (aplaude puternice);

delegația Partidului Socialist Unit din Germania, în frunte cu tovarășul Karl Schirdewan, membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania (aplaude puternice);

delegația Partidului Muncii din Coreea, în frunte cu tovarășul Ha San Du, membru al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, șeful secției organizatorice a Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea (aplaude puternice);

delegația Partidului Comunist German, tovarășul Oskar Neumann, membru al Prezidiului și Secretariatului Conducător Central al Partidului Comunist German (aplaude puternice);

delegația Partidului Muncii din Albania, în frunte cu tovarășul Haki Toska, membru al Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania, deputat în Adunarea Populară (aplaude puternice);

delegația Partidului Popular Revoluționar Mongol, în frunte cu tovarășul Gombin Chimid, membru al Comitetului Central al Partidului Popular Revoluționar Mongol, redactor șef al ziarului „Unen” (aplaude puternice);

delegația Partidului Comunist din Austria, în frunte cu tovarășul Rudolf Richter, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Austria (aplaude puternice);

delegația Partidului Comunist din Grecia, tovarășul Bardzatos Vasilis, membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al partidului, (aplaude puternice);

delegația Partidului Comunist din Siria și Liban (aplaude puternice);

delegația Partidului Comunist din Belgia, în frunte cu tovarășul René Auguste Beelen, membru al Biroului Politic, membru al secretariatului național al P. C. din Belgia (aplaude puternice);

delegația Partidului Comunist din Finlanda, tovarășul Antti August Timonen, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Finlanda (aplaude puternice);

delegația Partidului Muncii din Elveția, în frunte cu tovarășul Edgar Woog, secretar general al Partidului Muncii din Elveția (aplaude puternice);

delegația Partidului Comunist din Suedia, tovarășul Knut Bäckström, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Suedia (aplaude puternice);

delegația Partidului Muncii din Iran (aplaude puternice);

delegația Partidului Comunist din Argentina, tovarășul Benito Marianetti, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Argentina (aplaude puternice);

delegația Partidului Comunist din Norvegia, tovarășul Gotfred Høivold Johan, membru al Conducătorii Centrale a partidului, deputat (aplaude puternice);

delegația Partidului Tudeh din Iran (aplaude puternice);

delegația Partidului Comunist din Triest, tovarășul Spadaro Ruggero,

membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C. din Triest (aplaude puternice);

delegația Partidului Comunist din Luxemburg, tovarășul Urbany Dominique, secretar general al Partidului Comunist din Luxemburg (aplaude puternice);

delegația Partidului Comunist din Israel, în frunte cu tovarășul Zvi Arie Breiștein, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Israel, redactor șef al ziarului „Kol Haam” (aplaude puternice);

delegația Partidului Comunist din Danemarca în frunte cu tovarășul Jensen Alfred, vicepreședinte al Partidului Comunist din Danemarca (aplaude puternice);

delegația Partidului Muncitoresc Progresist din Canada, tovarășul Tim Buck, secretar general al comitetului național al Partidului Muncitoresc Progresist din Canada, (aplaude puternice);

și delegația Partidului Comunist din Olanda, în frunte cu tovarășul Haken Jean, membru al Comitetului Central, deputat (aplaude puternice).

Dragi tovarăși și tovarășe, Gîndul nostru se îndreaptă spre memoria lăunțoasă a contribuțiilor nepieritoare opere a lui Vladimir Ilici Lenin, spre memoria marelui prieten al poporului nostru, Iosif Vissarionovici Stalin.

Propun un moment de reculegere în memoria lui Iosif Vissarionovici Stalin (întreaga asistență, în picioare, păstrează un moment de reculegere).

Tovarăși, în ultimii ani am pierdut pe unii din tovarășii noștri de luptă, militanți de seamă ai partidului nostru, membri ai Comitetului Central.

Acum cîțiva ani a încetat din viață tovarășul Iosif Ranghet, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vechi și încercat militant de frunte al partidului comunist, călît în lupta grea din ilegalitate, participant activ la pregătirea și organizarea insurecției armate din 23 August 1944, la fărîșirea și consolidarea statutului democratic-popular, la construirea socialismului.

De asemenea a încetat din viață tovarășul Lolar Rădăceanu, membru al Comitetului Central al P.M.R., militant de frunte al mișcării noastre muncitorești, care a avut un rol de seamă în înfăptuirea unității politice, organizatorice și ideologice a clasei muncitoare, pe baza principiilor marxist-leniniste.

Nu se mai află printre noi tovarășul Mihai Moraru, membru al Comitetului Central al P.M.R., și al Comitetului Controlului de Partid, vechi militant al mișcării muncitorești, luptător activ pentru unificarea mișcării muncitorești.

În memoria lor propun un moment de reculegere (întreaga asistență, în picioare, păstrează un moment de reculegere).

Tovarăși și tovarășe, În perioada de la Congresul de unificare din 1948 și pînă astăzi, patria

Spectacol festiv

La Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. a avut loc vineri seara un spectacol festiv prezentat de ansamblurile de cîntec și dansuri din Capitală în cinstea deschiderii celui de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

La spectacol au asistat tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, I. Chișinevschi, Gh. Apostol, Al. Moghioros, E. Bodnăraș, P. Borilă, membri ai C.C. al P.M.R., delegații și invitații la Congresul Partidului Muncitoresc Român.

Au asistat A. I. Kirilenko, conducătorul delegației Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Ciu De, conducătorul delegației Partidului Comunist Chinez, și alți conducători ai delegațiilor și membri ai delegațiilor partidelor comuniste și muncitorești invitate la Congres.

Spectacolul alcătuit din cîntec de masă și cîntec și dansuri populare s-a bucurat de succes. (Agerpres)

Solemnitatea înmînării Premiului de Stat al R. P. R. pe anul 1954

Vineri după-amiază a avut loc la Consiliul de Miniștri solemnitatea înmînării diplomelor, medaliilor și premiilor laureatilor Premiului de Stat al R.P.R. pe anul 1954.

La solemnitate au participat tovarășii: Chivu Stoica, Gh. Apostol, Al. Moghioros, Emil Bodnăraș, Miron Constantinescu, P. Borilă, acad. M. Sadoveanu, Al. Bîrlădeanu, acad. Traian Săvulescu, Constanța Crăciun, C. Popescu, Gh. Cioară, I. Dumitru, Gh. D. Safer, dr. Voinea Marinescu, N. Suder, Petre Costache, general-maior Ion Gheorghe, oameni de știință și artiști, reprezentanți ai presei.

În aplauze puternice ale celor prezenți, tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, a înmînat diplomele, medaliile și premiile laureatilor Premiului de Stat.

Adresîndu-se apoi celor premiați tovarășul Chivu Stoica i-a felicitat în numele C.C. al P.M.R. și al Consiliului de Miniștri, urîndu-le noi succese în activitatea lor.

În numele celor premiați, artista poporului Lucia Sturza Bulandra, acad. Gh. Macovei și ing. Andrei Cristian au mulțumit pentru înalta apreciere, subliniînd grija cu care partidul și guvernul înconjoară munca de creație din țara noastră.

În aplauze puternice ale celor prezenți, tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, a înmînat diplomele, medaliile și premiile laureatilor Premiului de Stat.

Adresîndu-se apoi celor premiați tovarășul Chivu Stoica i-a felicitat în numele C.C. al P.M.R. și al Consiliului de Miniștri, urîndu-le noi succese în activitatea lor.

În numele celor premiați, artista poporului Lucia Sturza Bulandra, acad. Gh. Macovei și ing. Andrei Cristian au mulțumit pentru înalta apreciere, subliniînd grija cu care partidul și guvernul înconjoară munca de creație din țara noastră.

Invitați la lucrările celui de-al II-lea Congres al P. M. R.

Sosirea de noi delegații ale partidelor comuniste și muncitorești

În cursul zilei de vineri au continuat să sosească în Capitală delegații ale partidelor comuniste și muncitorești frățești la lucrările celui de-al II-lea Congres al P.M.R.

Delegația Partidului Comunist Francez este alcătuită din Léon Mauvais, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist Francez, și Victor Michaut, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez.

Delegat al Partidului Comunist al Marii Britanii este R. Palme Dutt, vicepreședinte al Partidului Comunist al Marii Britanii.

Delegația Partidului Comunist din Spania este formată din Dolores Ibarruri, secretar general al Partidului Comunist din Spania, și Enrique Lister, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Spania.

Partidul Muncitoresc Progresist din Canada este reprezentat de Tim Buck, secretar general al Comitetului Național al Partidului Muncitoresc Progresist din Canada.

Din delegația Partidului Comunist din Danemarca fac parte Peter Alfred Jensen, vicepreședinte al Partidului Comunist din Danemarca, și Iohanes Marinus Poulsen, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Danemarca.

Delegat al Partidului Comunist din Suedia este Knut Bäckström, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Suedia.

Delegația Partidului Comunist din Austria este formată din Rudolf Richter, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Austria, și Ienő Kostman, membru al C.C. al Partidului Comunist din Austria, redactor șef adjunct al ziarului „Oster reichische Volksstimme”.

Din delegația Partidului Comunist din Olanda fac parte Jan Haken, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Olanda, deputat, și Harman Kleuver, membru al Biroului de propagandă al C.C. al Partidului Comunist din Olanda.

Partidul Comunist din Norvegia este reprezentat de Gotfred Høivold Johan, membru în conducerea centrală a Partidului Comunist din Norvegia, deputat.

Delegațiile partidelor comuniste și muncitorești frățești au fost salutate de tovarășii: Al. Moghioros, Miron Constantinescu, D. Colliu, S. Bughici, Ghizela Vass, I. Pas, I. G. Maurer, C. Doncea, M. Florescu, C. Loncar, I. Rădan și de reprezentanți ai oamenilor muncii.

(Agerpres)

RAPORTUL DE ACTIVITATE al C. C. al P. M. R. la Congresul al II-lea al partidului Raport prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C. C. al P. M. R.

I. Situația internațională

Tovarăși,

In cei 8 ani care au trecut de la primul congres al Partidului Muncitoresc Român s-au produs în lume transformări ce au avut profunde consecințe în viața popoarelor și în relațiile dintre state.

La baza acestor transformări se află creșterea uriașă a activității maselor populare în întreaga lume. În epoca noastră, sute de milioane de oameni s-au pus în mișcare, luând parte activă și conștientă la lupta pentru democrație și socialism, pentru scuturarea jugului imperialist, pentru rezolvarea problemei războiului și păcii.

Niciodată voința arzătoare a de a preveni o nouă război și de a asigura o pace durabilă n-a răscolit atât de profund straturile populare cele mai largi, omenirea întreagă. Apărarea păcii a devenit un adevărat problema zilelor noastre. De forța și amploarea luptei pentru pace nu pot să nu țină seamă guvernele și cercurile conducătoare ale țărilor capitaliste.

Întreaga dezvoltare a evenimentelor internaționale din perioada postbelică a arătat popoarelor lumii opoziția de nemăpătat între interesele lor cele mai vitale și politica de pe „poziții de forță”, politica de agravare a încordărilor internaționale și de pregătire a unui nou război, dusă de cercurile imperialiste cele mai reacționare. În lupta împotriva acestei politici antipopulare, reprezentate, foarte din factorii cei mai importanți ai situației internaționale.

Rolul determinant în dobândirea acestor succese l-a avut lagărul păcii, democrației și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică, a cărui politică externă are ca scop să nu admită ca distrugerea barieră de vieți omenești și de valori materiale să fie folosită drept mijloc de rezolvare a problemelor internaționale litigioase. La temelia politicii externe a lagărului socialist stă învățătura marelui Lenin cu privire la coexistența pașnică între țări cu sisteme sociale deosebite, pe baza respectării stricte a dreptului pe care-l are fiecare popor de a se dezvolta potrivit cu voința și interesele sale.

Formarea și consolidarea puternicului lagăr al țărilor socialiste au constituit o mare cucerire istorică nu numai a popoarelor acestor țări, dar și a întregii omeniri mondiale de eliberare a popoarelor de sub jugul social și național Unitatea și colaborarea frățească a țărilor lagărului socialist întemeiază pe caracterul orânduirii social-economice a țărilor socialiste, pe unitatea intereselor lor vitale și pe identitatea scopului final, pe concepția unică, marxist-leninistă, a partidelor comuniste și muncitorești care conduc aceste țări, concepție care îmbină în mod armonios internaționalismul proletar cu patriotismul socialist. Relațiile între aceste țări sînt călăuzite de respectul reciproc pentru suveranitatea de stat și drepturile egale ale tuturor țărilor, mari sau mici, pentru particularitățile lor naționale, pentru cultura lor, pentru aportul pe care-l aduce fiecare din ele la tezaurul comun al progresului uman.

Pe baza relațiilor de tip nou, ce s-au încheiat între țările lagărului socialist, se formează și se întărește necontenit, alături de sistemul economic mondial capitalist, vechi și perimat, sistemul nou, socialist, al economiei mondiale, în frunte cu Uniunea Sovietică, în cuprinsul căruia țările lagărului socialist se ajută reciproc, realizează diviziunea muncii și coordonează planurile dezvoltării economiei lor naționale în scopul avântului economic continuu și al ridicării nivelului de viață al popoarelor lor.

Un factor de importanță istorică hotărâtoare, care exercită o înfrigurată uriașă asupra întregii evoluții a umanității, este puterea și neînfrupta dezvoltare a Uniunii Sovietice — forța conducătoare a lagărului socialist. În privința realizării măreței ale Uniunii Sovietice pe tărîmul dezvoltării economice este deplin grăitor faptul că în anul 1955 volumul producției ei industriale a depășit de 27 ori producția industrială din 1913. An de an crește producția agriculturii socialiste. Se destelenește milioane de hectare. Se dezvoltă creșterea animalelor. Datorită înfloririi economiei naționale a U.R.S.S., sporește necontenit bună starea materială și culturală a poporului. Uniunea Sovietică este azi o mare putere industrială care se află la un nivel de dezvoltare economică egal cu al țărilor capitaliste cele mai avansate tehnice. Exemplul strălucit al poporului sovietic, condus de marele Partid Comunist al Uniunii Sovietice, luminează puternic noua întregii omeniri muncitorești și a tuturor popoarelor spre calea socialismului.

(Vii aplauze).

An de an se afirmă cu tot mai mare putere influența pe care o exercită asupra vieții internaționale marea Republică Populară Chineză. Victoria revoluției populare, înfrupta de poporul chinez sub conducerea partidului său comunist, a lărgit considerabil sfera sa de acțiune în sistemul mondial. Poporul chinez de 600 de milioane oameni a realizat succese remarcabile în domeniul construcției economice și culturale. Aceste succese înflăcăte și îmbărbătează popoarele coloniale și dependente în lupta lor de eliberare națională. Lupta poporului chinez pentru restabilirea drepturilor sale legitime în O.N.U. și a drepturilor sale asupra Taiwanului — teritoriul național chinez — are sprijinul tuturor popoarelor iubitoare de pace (aplauze).

În perioada care formează obiectul acestui raport, orînduirea democrat-populară, care s-a născut în focul luptelor într-un mare număr de țări din Europa și Asia, s-a consolidat definitiv. Popoarele țărilor europene de democrație populară au trecut la construirea socialismului și au realizat pași mari și însemnați înspre acest țel. Datorită relațiilor de într-ajutorare frățească, datorită marelui sprijin al Uniunii Sovietice, economia lor se dezvoltă neîntrerupt într-un ritm necunoscut țărilor capitaliste. Astăzi, U.R.S.S., China populară și celelalte țări democrat-populare formează o comunitate monolită a statelor socialiste, dispunând de uriașe resurse materiale și umane. Lagărul socialist ocupă a patra parte din suprafața globului pămîntesc. El cuprinde mai bine de jumătate din populația Europei și aproape jumătate din cea a continentului asiatic, ceea ce înseamnă 37% din populația lumii întregi.

Marele realizări obținute de țările lagărului socialist pe tărîm social și economic, pe tărîm ridicării nivelului de viață și al dezvoltării culturii sînt urmărite cu viu interes și profundă simpatie de milioane de oameni din toate țările, care văd în lagărul socialist bastionul de nădejde al luptei lor pentru pace, pentru democrație, pentru un viitor fericit (aplauze puternice).

Însemnatele rezultate pozitive obținute în ultima vreme în direcția slăbirii încordărilor internaționale sînt, înainte de toate, rod al eforturilor perseverente și al inițiativelor internaționale înțelepte ale Uniunii Sovietice și ale Republicii Populare Chineză. Într-un rîstimp scurt, s-au succedat evenimentele a căror importanță internațională este îndobîzesc recunoscută. Nu vom aminti aici o parte din ele. Au fost stîmbe cele 2 focare de război din Asia — în Coreea și Vietnam. Uniunea Sovietică a făcut cunoscutele sale propuneri cu privire la dezarmare. S-au reluat relațiile prietenești și frățești între U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia, eveniment de mare însemnătate pentru cauza păcii și socialismului. S-a încheiat tratatul de statut cu U.R.S.S. și S.U.A. în privința relațiilor diplomatice între U.R.S.S. și Republica Federală Germană. S-au întărit legăturile de prietenie între U.R.S.S. și India, Birmania, Afganistan.

În lupta a avut loc Geneva conferința șefilor guvernelor Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii, Angliei și Franței. Această conferință a însemnat un pas înainte spre stabilirea unor relații de coexistență pașnică, de încetare a războiului rece, de asigurare a securității internaționale. Ea a creat anumite premise favorabile dezvoltării mai departe a colaborării pașnice între popoare.

Acțiunea perseverentă a Uniunii Sovietice, sprijinită de toate țările lagărului socialist, pentru a determina distinderea în relațiile internaționale și rezolvarea pașnică a problemelor internaționale litigioase, pentru a zădărnici uneltirile primejdioase ale cercurilor agresive, se bucură de sprijinul activ al celor mai largi mase, în diferite țări, deoarece ea corespunde cu interesele lor vitale, cu năzuința lor fierbinte de pace în urma succesele renunțate în lupta pentru pace a crescut mai mult ca orînduirea conștiința maselor populare că războiul poate fi împiedicat prin lupta lor. Aceste succese au determinat serioase deplasări în opinia publică mondială în favoarea ideii de colaborare pașnică între popoare, deplasări ce ating cele mai variate straturi sociale, inclusiv anumite grupuri politice ale burgheziei și chiar cercuri conducătoare din unele țări capitaliste. În numeroase țări crește conștientizarea politică de înțelegere a dorințelor militare. Se afirmă tot mai puternic în diferite state la început de a pune capăt ofensivelor ridicate de cercurile reacționare în calea dezvoltării relațiilor de afaceri și a schimburilor culturale între Est și Vest.

Principiile coexistenței pașnice între țări cu sisteme sociale diferite se afirmă cu tot mai multă putere în viața internațională. Astăzi aceste principii sînt împărtășite de un număr tot mai mare de țări din Europa, Asia, Africa. (aplauze).

O înfrurire deosebit de profundă subjugă ideile coexistenței pașnice în țările ce s-au eliberat de sub jugul colonialistelor imperia-

liști. În ultimii ani mișcarea de eliberare națională în colonii și țări dependente a luat un avînt fără precedent, cuprinzînd popoare ce alcătuiesc o jumătate din omenire.

Aceste popoare iupă curajoz pentru a lichida moștenirea grea a trecutului — urmare a dominației de jaf a „civilizatorilor” colonialiști. Ele depun mari eforturi pentru a pune capăt înăpăsurii economice și culturale, a dezvoltării industriei proprii, a-și asigura și consolida independența națională.

Mișcarea de eliberare națională stîrnește furia și ura neputincioasă a colonialiștilor. În schimb, ea se bucură de adîncă simpatie a clasei muncitoare internaționale, a popoarelor lagărului socialist. Marele Lenin scria încă acum patru decenii „Pretutindeni în Asia crește, se lărgesc și se întăresc o puternică mișcare democratică... Sute de milioane de oameni se deșteaptă la viață, lumină și libertate. Ce entuziasm stîrnește această mișcare mondială în inimile tuturor muncitorilor conștienți!

...Cît de mare e simpatia pe care toți democrații cinstiți o nutresc pentru tinăra Asie!”

Așa cum a p-evăzuit în nod geniele Lenin, sistemul colonial se prăbușește — și aceasta zădărnica tentativa sistemului mondial. Țări mari ca India, Indonezia, Birmania, tinule de colonialiști, pînă anii trecuți, în stare de dependență, au devenit state de sine stătătoare. Se dezvoltă mișcarea de eliberare națională a popoarelor arabe, din Orientul apropiat și pînă în Maroc.

Popoarele care și-au scuturat jugul imperialist și cele ce luptă pentru eliberarea lor din sclavia colonială reprezintă o forță gigantică a progresului social în lumea contemporană, o puternică forță combativă a frontului păcii. (aplauze).

Tovarăși,

Cu toate succesele reale obținute în lupta pentru asigurarea unei păci trănice în lume, forțele păcii sînt pe deplin conștente că există încă multe probleme negrețate în Europa, în Asia și în alte continente, că sînt necesare eforturi nesăbuite pentru a dezvolta rezultatele obținute, că trebuie o vîgilență permanentă împotriva manevrelor pe care le întreprind adversarii destinderei internaționale. Adeptii cei mai înverșunati ai războiului rece, ai cursei înarmărilor și agresivității din S.U.A., precum și din Anglia și alte state membre ale blocului agresiv, fac și vor face tot ce le stă în putință pentru a ridică piedici în calea destinderei și colaborării internaționale, pentru a turbura pacea. Aceasta o confirmă remilitarizarea Germaniei occidentale, continuarea politicii de înghetare a fondului de căpături militare agresive, legate de Blocul Atlantic, abandonarea de către puterile occidentale a propriilor lor propuneri în problema dezarmării și intensificarea cursei înarmărilor atomice, poziția lor în problema securității europene, care n-a făcut posibilă o soluție reciproc acceptabilă. Datorită unei astfel de atitudini, conferința de la Geneva a miniștrilor de Externe ai celor patru mari puteri n-a dat rezultatele pe care le așteptau și pe care le cereau popoarele.

Toate acestea arată că anumite cercuri imperialiste mai nutresc iluzia că ar putea trata cu Uniunea Sovietică, cu lagărul socialist, de pe „poziții de forță”. Lagărul socialist, deplin conștient de țaria sa crescută, continuă neobosit lupta sa pentru pace, deoarece aceasta este singura politică corespunzătoare alt intereselor țărilor lagărului socialist, cît și ale tuturor țărilor, ale tuturor popoarelor. (Vii aplauze).

Cercurile imperialiste agresive stăpîniștrilor de armament și celorlalte mari monopolizări, profitari ai goanei înarmărilor noastre speranță deșartă că ar putea „rezolva” contradicțiile inerente capitalismului, organizînd aventuri războinic, pregătind o nouă configurație mondială. Ei nutresc iluzia că politica lor de ațuare a războiului ar putea opri acțiunea legilor obiective nestrămutate ale dezvoltării societății, ascuțirea inevitabilă a crizei generale a sistemului capitalist.

Dar ce arată faptele? De ani de zile, aceste cercuri intensifică goana înarmărilor și sporesc cheltuielile militare. Ajunge să menționăm că în Statele Unite ale Americii cheltuielile militare reprezentau în 1953 60% din buget — și trebuie subliniat că este vorba numai de acele cheltuieli care figurează în buget. Dacă producția industrială a țărilor capitaliste a cunoscut o oarecare creștere în ultimii ani, aceasta s-a datorat îndeosebi comenzilor militare. Dar, în decurs de 4 ani (1951—1954), în țările capitaliste europene împreună cu S.U.A. această creștere a fost numai de 26%, iar în S.U.A., luate aparte, de 12%, în timp ce în U.R.S.S. producția a crescut în același timp cu 71%. Față de anul 1929, adică în decurs de 25 ani, producția industrială a țărilor capitaliste reprezenta în 1954 doar 176%, în timp ce producția U.R.S.S. atinsese 178%.

Deși principalele țări capitaliste posedă mari resurse materiale și în unele ramuri, mijloace tehnice moderne, relațiile de producție bazate pe exploatarea oamenilor muncii și însușirea rodului muncii lor de către capitaliști încătușează forțele de producție și împiedică folosirea din plin a cuceririlor genului uman, pe tărîm științific și tehnic.

Capitalismul este incapabil să asigure dezvoltarea continuă, în linie ascendentă a economiei care este periodic zdrcinată de crize. Speranțele economiștilor burghezi că marile cheltuieli de înarmare vor salva capitalismul de fenomene de frecventă temere că o nouă criză „pîndește după colț”. Dezvoltarea unilaterală, anormală a economiei, bazată pe creșterea cheltuielilor nerproductive pentru militarizarea economiei, poate să ducă la înăpăsură și nu la înlăturarea fenomenelor de criză.

Cheltuielile uriașe, provocate de goana neînfruptă a înarmărilor și, profiturile fabuloase ale monopolizărilor apasă greu clasele exploatate. Sub povara inflației și a impozitelor tot mai grele, costul vieții a crescut în cele mai multe țări capitaliste. Intensificarea excesivă a muncii a dus la spulterarea accidentelor în muncă, la extinderea deosebit de mare a scurturei duratei medii a vieții muncitorilor. Deosebit de grea este situația economică a femeilor și tinerilor. Se dezvoltă procesul de expropriere și pauperizare a micilor producători în agricultura unor țări capitaliste.

Oamenii muncii din lumea capitalistă trăiesc într-o venică nesigură a zilei de mîine. Regimul capitalist nu le asigură dreptul lor cel mai elementar — dreptul la muncă de oarecare calitate privitoare la cel mai complet integral publicat de O.E.C.E. (Organizația Europeană de Cooperare Economică) germană și în principalele țări capitaliste, S.U.A., Italia, R.F. Germană, Anglia, Franța, Belgia, Canada, numărul total al șomerilor, care era de 5.003.000 în 1948, a ajuns la 7.272.000 în 1954. Dar aceste date sînt incomplete și în mod evident micsorase. Din situațiile publicate de presa occidentală, numai muncitorii șomeri totali din S.U.A. se ridică la sfîrșitul anului 1954, la peste 5 milioane. Numărul șomerilor parțiali în aceste țări întrece cu mult numărul șomerilor totali.

Si mai grea este situația oamenilor muncii în țările slab dezvoltate. Pe continente întregi — în America de Sud, în Africa, în țările ale Asiei, jugul colonial ține în stare de mizerie fizică și materială sute de milioane de oameni. Pe teritorii întinse, a muri de foame este lucru obișnuit, iar o școală, un spital — sînt rarități. Milioane de oameni mor în aceste țări și care ar putea servi la ridicarea economiei lor și a nivelului de trai al populației slujnice la îmbogățirea marilor societăți capitaliste și la fabricarea de arme nicioștore.

Exploatarea capitalistă, împiedicarea lentă împotriva drepturilor democratice, duc la intensificarea oloșiei de clasă, fac să crească spiritul de înăbușare al oamenilor muncii și fermitatea lor în lupta pentru îmbunătățirea nivelului de trai, pentru propria lor libertate.

Aceasta o arată și mișcarea grevistă din țările capitaliste. Com partid perioada dintre 1935-1939 cu aceea dintre 1946-1950, pentru un număr de 16 țări capitaliste principale, constatăm că în timp ce în prima perioadă s-au produs greve cuprinzînd 15.500.000 muncitori, în perioada a doua această cifră a crescut la peste 49.000.000. Aceste date spulberă teoriile reformiste ale social-democrației de dreapta despre „noile” căi pe care marea capital le-ar fi găsit pentru împăcarea capitalismului cu munca, a exploatatelor cu exploatății.

Lupta clasei muncitoare și a celorlalți oameni ai muncii împotriva exploatații capitaliste, pentru un trai mai bun, pentru libertate, democrație și independență națională este condusă cu energie, curaj și consecvență, adeseori în condiții neamșm de grele, de partidele comuniste și muncitorești, luptători înlocuți slujnice la îmbogățirea marilor societăți capitaliste și la fabricarea de arme nicioștore.

Exploatarea capitalistă, împiedicarea lentă împotriva drepturilor democratice, duc la intensificarea oloșiei de clasă, fac să crească spiritul de înăbușare al oamenilor muncii și fermitatea lor în lupta pentru îmbunătățirea nivelului de trai, pentru propria lor libertate.

Aceasta o arată și mișcarea grevistă din țările capitaliste. Com partid perioada dintre 1935-1939 cu aceea dintre 1946-1950, pentru un număr de 16 țări capitaliste principale, constatăm că în timp ce în prima perioadă s-au produs greve cuprinzînd 15.500.000 muncitori, în perioada a doua această cifră a crescut la peste 49.000.000. Aceste date spulberă teoriile reformiste ale social-democrației de dreapta despre „noile” căi pe care marea capital le-ar fi găsit pentru împăcarea capitalismului cu munca, a exploatatelor cu exploatății.

Lupta clasei muncitoare și a celorlalți oameni ai muncii împotriva exploatații capitaliste, pentru un trai mai bun, pentru libertate, democrație și independență națională este condusă cu energie, curaj și consecvență, adeseori în condiții neamșm de grele, de partidele comuniste și muncitorești, luptători înlocuți slujnice la îmbogățirea marilor societăți capitaliste și la fabricarea de arme nicioștore.

livă și prăzintă cu toată hotărîrea propunerile Uniunii Sovietice pentru realizarea unui astfel de sistem.

Înfruptarea unui sistem de securitate colectivă, la care să participe atît R.D. Germană cît și R.F. Germană, colaborarea și practica apropiere dintre cele două state germane — este drumul sigur pentru unificarea Republicii Democratice Germane și a Republicii Federale Germane, potrivit cu interesele poporului german, într-un singur stat național german democrat și iubitor de pace.

Republica Populară Romînă a sprijinit și sprijină propunerile sovietice de reducere a înarmărilor de întîrziere a armelor atomice și cu hidrogen și de control internațional eficace asupra realizării acestor măsuri. Nouă nu este scumpă viața oamenilor, rodul muncii lor creator, pacea cîmîșilor. De aceea noi ascultăm războiul de agresiune o crimă împotriva omenirii, condamnăm întrebuințarea armelor de distrugere în masă și cerem interzicerea lor (aplauze puternice). Urmind exemplul politicii consecvente de pace a Uniunii Sovietice, țara noastră că și alte țări ale lagărului socialist sprijină prin fapte acestă politică. Astfel, R.P.R. a micșorat cu 40.000 de soldați și ofițeri efectivul forțelor noastre armate și a redus durata serviciului militar.

Republica Populară Romînă contribuie activ la dezvoltarea legăturilor politice economice și culturale între țări.

O mare importanță a avut restabilirea relațiilor de colaborare prietenească între R.P.R. și R.F. Iugoslavia. De această țară și de poporul iugoslav nu leagă nu numai o prietenie istorică, dar și asemănarea condițiilor social-economice, năzuința comună de a construi societatea socialistă, dezvoltamentul comun pentru cauza păcii și conviețuirii pașnice între popoare. Sîntem pentru dezvoltarea și întărirea mai departe a acestor relații prietenești, pe baza egalității în drepturi, a neamștului în treburile interne, a înțelegerii și încrederei reciproce și considerăm că există baza pentru stabilirea de relații tovarășești între Partidul Muncitoresc Român și Uniunea Comunistilor din Iugoslavia (aplauze).

În cel opt ani care au trecut s-au lărgit relațiile R.P.R. cu numeroase țări din Europa, Asia, Orientul apropiat, dintre care cu unele s-au stabilit pentru prima oară relații diplomatice.

Republica Populară Romînă este pentru relații economice, politice și culturale cu Statele Unite ale Americii, cu Anglia și cu celelalte țări capitaliste din apusul Europei, pe baza de egalitate și avantaje reciproce. Între aceste țări și R.P.R. nu există diferende care să nu poată fi rezolvate prin tratative.

Desfășurarea relațiilor economice și culturale între R.P.R. și Franța, R.P.R. și Italia arată că există domenii largi pentru dezvoltarea și stringerea contactelor între R.P.R. și aceste țări, pentru întărirea prieteniei tradiționale dintre poporul nostru și popoarele francez și italian.

În Statele Unite ale Americii, ca și în alte țări apusene, sînt destul de oameni politici și oameni de afaceri care, refuzînd să rămîna prizonieri ai unor vederi depășite de istorie, își dau seama de interesul reciproc al îmbunătățirii relațiilor între aceste țări și R.P.R.

Însă unele cercuri reacționare din Occident nu se împacă cu existența și realizările mari ale regimului nostru democrat.

Se vede că feluriiți obscuranțiștri, dusmani ai poporului român, ai intereselor sale naționale și ai cuceririlor sale, tot mai visează la întoarcerea unor vremuri apuse pentru todeauna în țara noastră. Să vizeze cît or polii! Vechile stări de lucruri nu se vor mai întoarce niciodată în România. (aplauze puternice).

Nu este oare mai înțelept ca cercurile comuniste din Statele Unite ale Americii și alte țări occidentale, chiar dacă nu le place regimul nostru, după cum nici nouă nu ne place regimul lor, să privească în față realitatea? O asemenea poziție realistă nu poate decît să slujească dezvoltării de relații normale și de legături economice și culturale între țări.

Poporul nostru își exprimă profunda satisfacție față de hotărîrea Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite de a primî Republica Populară Romînă în rândurile Organizației Națiunilor Unite. (aplauze). Vreme îndelungată țării noastre i s-a refuzat satisfacerea dreptului său legitim de a face parte din Organizația Națiunilor Unite, din cauza opoziției unor guverne occidentale. În primul rînd al Statelor Unite ale Americii. Chestiunea primirii Republicii Populare Romîne în O.N.U. era folosită de anumite cercuri drept mijloc de amestec în treburile interne ale țării noastre și de presiune asupra poporului român, care și-a datorit o rînduire corespunzătoare cu voința și interesele sale. Dar datorită poziției ferme și inițiativelor Uniunii Sovietice, cît și schimbărilor mari petruțute în opinia publică în favoarea colaborării între popoare, care s-au oglindit în votul masiv de la O.N.U., Republica Populară Romînă și-a ocupat locul ce i se cuvine de drept în O.N.U. Acesta este un nou succes al politicii de coexistență pașnică între popoare, o mare înfrîngere a adversarilor păcii și independenței popoarelor.

Ca membru al O.N.U., Republica Populară Romînă va continua neabătut să aducă contribuția la dezvoltarea colaborării pașnice între popoare la apărarea și consolidarea păcii și securității internaționale.

Noi sîntem ferm convinși că și în lupta împotriva forțelor imperialiste agresive, cauza păcii și a progresului social, cauza oamenilor muncii din toate țările și a tuturor popoarelor va ieși biruitoare. (aplauze puternice).

Tovarăși,

Situația internațională a Republicii Populare Romîne se deosebește radical de cea a vechii Romîni burghezo-moșieresti. Republica noastră populară, stat cu adevărat independent și suveran, are prieteni mulți, puternici și încercați. Prietenia strînsă și colaborarea frățească cu marea Uniune Sovietică și cu toate țările lagărului socialist constituie chezia de nădejde a independenței noastre naționale și a securității noastre de stat. (aplauze).

Statul nostru democrat-popular duc cu fermitate o politică conformă cu interesele lagărului păcii și socialismului, contribuind la întărirea lui continuă, la stringerea și dezvoltarea marii prietenii între popoarele noastre.

În politica sa externă R.P.R. înfruptește principiile respectării suveranității naționale și egalității în drepturi în relațiile între toate statele ale neagresivității și rezolvării pașnice a tuturor diferendelor ale coexistenței pașnice între țări cu sisteme sociale diferite și neamștului în treburile lor interne.

Încercările făcute de anumite cercuri reacționare din Apus de a se amesteca în treburile interne ale poporului român au primit o ripostă fermă. Acestora le răspundem: Noi nu ne amestecăm în treburile voastre și, după cum am respins, vom respinge, cu toată hotărîrea, orice amestec în propriile noastre treburi. (Vii aplauze).

Ținînd seama de acțiunile adversarilor păcii și colaborării pașnice între popoare, partidul și guvernul nostru acordă atenția cea mai înaltă asigurării securității sale țara noastră, împreună cu U.R.S.S., țările democrat-populare din Europa, R.D. Germană și încheiat Tratatul de securitate colectivă și asistență mutuală de la Varșovia.

După cum s-a declarat în repetate rînduri, R.P.R. se pronunță pentru crearea în Europa a unui sistem unic de securitate colec-

tivă și prăzintă cu toată hotărîrea propunerile Uniunii Sovietice pentru realizarea unui astfel de sistem.

Înfruptarea unui sistem de securitate colectivă, la care să participe atît R.D. Germană cît și R.F. Germană, colaborarea și practica apropiere dintre cele două state germane — este drumul sigur pentru unificarea Republicii Democratice Germane și a Republicii Federale Germane, potrivit cu interesele poporului german, într-un singur stat național german democrat și iubitor de pace.

Republica Populară Romînă a sprijinit și sprijină propunerile sovietice de reducere a înarmărilor de întîrziere a armelor atomice și cu hidrogen și de control internațional eficace asupra realizării acestor măsuri. Nouă nu este scumpă viața oamenilor, rodul muncii lor creator, pacea cîmîșilor. De aceea noi ascultăm războiul de agresiune o crimă împotriva omenirii, condamnăm întrebuințarea armelor de distrugere în masă și cerem interzicerea lor (aplauze puternice). Urmind exemplul politicii consecvente de pace a Uniunii Sovietice, țara noastră că și alte țări ale lagărului socialist sprijină prin fapte acestă politică. Astfel, R.P.R. a micșorat cu 40.000 de soldați și ofițeri efectivul forțelor noastre armate și a redus durata serviciului militar.

Republica Populară Romînă contribuie activ la dezvoltarea legăturilor politice economice și culturale între țări.

O mare importanță a avut restabilirea relațiilor de colaborare prietenească între R.P.R. și R.F. Iugoslavia. De această țară și de poporul iugoslav nu leagă nu numai o prietenie istorică, dar și asemănarea condițiilor social-economice, năzuința comună de a construi societatea socialistă, dezvoltamentul comun pentru cauza păcii și conviețuirii pașnice între popoare. Sîntem pentru dezvoltarea și întărirea mai departe a acestor relații prietenești, pe baza egalității în drepturi, a neamștului în treburile interne, a înțelegerii și încrederei reciproce și considerăm că există baza pentru stabilirea de relații tovarășești între Partidul Muncitoresc Român și Uniunea Comunistilor din Iugoslavia (aplauze).

În cel opt ani care au trecut s-au lărgit relațiile R.P.R. cu numeroase țări din Europa, Asia, Orientul apropiat, dintre care cu unele s-au stabilit pentru prima oară relații diplomatice.

Republica Populară Romînă este pentru relații economice, politice și culturale cu Statele Unite ale Americii, cu Anglia și cu celelalte țări capitaliste din apusul Europei, pe baza de egalitate și avantaje reciproce. Între aceste țări și R.P.R. nu există diferende care să nu poată fi rezolvate prin tratative.

Desfășurarea relațiilor economice și culturale între R.P.R. și Franța, R.P.R. și Italia arată că există domenii largi pentru dezvoltarea și stringerea contactelor între R.P.R. și aceste țări, pentru întărirea prieteniei tradiționale dintre poporul nostru și popoarele francez și italian.

În Statele Unite ale Americii, ca și în alte țări apusene, sînt destul de oameni politici și oameni de afaceri care, refuzînd să rămîna prizonieri ai unor vederi depășite de istorie, își dau seama de interesul reciproc al îmbunătățirii relațiilor între aceste țări și R.P.R.

Însă unele cercuri reacționare din Occident nu se împacă cu existența și realizările mari ale regimului nostru democrat.

Se vede că feluriiți obscuranțiștri, dusmani ai poporului român, ai intereselor sale naționale și ai cuceririlor sale, tot mai visează la întoarcerea unor vremuri apuse pentru todeauna în țara noastră. Să vizeze cît or polii! Vechile stări de lucruri nu se vor mai întoarce niciodată în România. (aplauze puternice).

Nu este oare mai înțelept ca cercurile comuniste din Statele Unite ale Americii și alte țări occidentale, chiar dacă nu le place regimul nostru, după cum nici nouă nu ne place regimul lor, să privească în față realitatea? O asemenea poziție realistă nu poate decît să slujească dezvoltării de relații normale și de legături economice și culturale între țări.

Poporul nostru își exprimă profunda satisfacție față de hotărîrea Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite de a primî Republica Populară Romînă în rândurile Organizației Națiunilor Unite. (aplauze). Vreme îndelungată țării noastre i s-a refuzat satisfacerea dreptului său legitim de a face parte din Organizația Națiunilor Unite, din cauza opoziției unor guverne occidentale. În primul rînd al Statelor Unite ale Americii. Chestiunea primirii Republicii Populare Romîne în O.N.U. era folosită de anumite cercuri drept mijloc de amestec în treburile interne ale țării noastre și de presiune asupra poporului român, care și-a datorit o rînduire corespunzătoare cu voința și interesele sale. Dar datorită poziției ferme și inițiativelor Uniunii Sovietice, cît și schimbărilor mari petruțute în opinia publică în favoarea colaborării între popoare, care s-au oglindit în votul masiv de la O.N.U., Republica Populară Romînă și-a ocupat locul ce i se cuvine de drept în O.N.U. Acesta este un nou succes al politicii de coexistență pașnică între popoare, o mare înfrîngere a adversarilor păcii și independenței popoarelor.

Ca membru al O.N.U., Republica Populară Romînă va continua neabătut să aducă contribuția la dezvoltarea colaborării pașnice între popoare la apărarea și consolidarea păcii și securității internaționale.

Noi sîntem ferm convinși că și în lupta împotriva forțelor imperialiste agresive, cauza păcii și a progresului social, cauza oamenilor muncii din toate țările și a tuturor popoarelor va ieși biruitoare. (aplauze puternice).

Tovarăși,

Poporul nostru străbate perioada unor profunde transformări economice și politice, de a amplora încă necunoscută în istoria poporului român, în felul colturii radicale în formele de organizare social-economice, în unul de trai și tradiții, în cultură și ideologie, a unei revoluții care clădește din temelii o nouă societate — societatea socialistă.

En ce constă esența acestor prefaceri revoluționare? Ea constă în instaurarea puterii noi, democrat-populare, deoarece, așa cum ne învăța Lenin, problema fundamentală a oricărei revoluții este problema puterii.

În lupta pentru putere, partidul nostru avea ca îndreptat în stabilirea strategiei și tacticii sale aprecierile Congresului al V-lea al P.C.R. potrivit cărora România se găsea în fața desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice, sarcina revoluției constă în a dobîri puterea de stat burghezo-moșierescă, a stabili dictatura revoluționară democratică a proletariatului și a țărănimii și a lichida rămășițele feudale, rolul de hegemon în această revoluție aparține proletariatului care, făurind alianța cu masele de bază ale țărănimii și asigurîndu-i rolul conducător în această alianță, trebuie să realizeze trecerea rapidă de la revoluția democratică la revoluția socialistă.

Meritul partidului nostru este că s-a orientat just în noile condiții istorice ale luptei pentru transformarea revoluționară a societății pe care nu le putea prevedea Congresul al V-lea, conștient că dîr create de înfrîngerile zdrobitoare pricinuite trupele hitleriste și trupele guvernului fascist al lui Antonescu de glorioșele armate sovietice, de ofensiva eliberatoare a armatelor sovietice pe teritoriul țării noastre, ca și de împrumutarea că mișcare revoluționară se dezvoltă nemijlocit din lupta întregului popor pentru eliberarea de sub jugul fascist.

În procesul transformărilor revoluționare în țara noastră trebuie deosebit de două etape.

Prima etapă a revoluției a avut un caracter agrar, antifeudal și antiimperialist.

Prin conținutul ei de clasă prin forțele ei motrice și obiectivele ei această etapă a însemnat desăvîrșirea sarcinilor revoluției burghezo-democratice.

În această etapă a fost instaurat regimul democrat-popular român și dictatura revoluționară democratică a proletariatului și țărănimii sub conducerea proletariatului.

Revoluția populară a început prin însușirea armată care la 23 August a răsturnat dictatura militară fascistă. Organizații însușite — Partidul Comunist Român — a înfruptat acțiunea coordonată a forțelor patriotice populare și a soldaților ofițerilor și generalilor patrioți din armată acțiune care a dus la ieșirea Romîni din războiul hitlerist. Ziua de 23 August a devenit ziua eliberării naționale a Romîni.

Alături de glorioșele armate sovietice, armata romînă a luat

II. Lupta partidului pentru construirea socialismului

1. Consolidarea orînduirii democrat-populare

Tovarăși,

Poporul nostru străbate perioada unor profunde transformări economice și politice, de a amplora încă necunoscută în istoria poporului român, în felul colturii radicale în formele de organizare social-economice, în unul de trai și tradiții, în cultură și ideologie, a unei revoluții care clădește din temelii o nouă societate — societatea socialistă.

En ce constă esența acestor prefaceri revoluționare? Ea constă în instaurarea puterii noi, democrat-populare, deoarece, așa cum ne învăța Lenin, problema fundamentală a oricărei revoluții este problema puterii.

În lupta pentru putere, partidul nostru avea ca îndreptat în stabilirea strategiei și tacticii sale aprecierile Congresului al V-lea al P.C.R. potrivit cărora România se găsea în fața desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice, sarcina revoluției constă în a dobîri puterea de stat burghezo-moșierescă, a stabili dictatura revoluționară democratică a proletariatului și a țărănimii și a lichida rămășițele feudale, rolul de hegemon în această revoluție aparține proletariatului care, făurind alianța cu masele de bază ale țărănimii și asigurîndu-i rolul conducător în această alianță, trebuie să realizeze trecerea rapidă de la revoluția democratică la revoluția socialistă.

Meritul partidului nostru este că s-a orientat just în noile condiții istorice ale luptei pentru transformarea revoluționară a societății pe care nu le putea prevedea Congresul al V-lea, conștient că dîr create de înfrîngerile zdrobitoare pricinuite trupele hitleriste și trupele guvernului fascist al lui Antonescu de glorioșele armate sovietice, de ofensiva eliberatoare a armatelor sovietice pe teritoriul țării noastre, ca și de împrumutarea că mișcare revoluționară se dezvoltă nemijlocit din lupta întregului popor pentru eliberarea de sub jugul fascist.

În procesul transformărilor revoluționare în țara noastră trebuie deosebit de două etape.

Prima etapă a revoluției a avut un caracter agrar, antifeudal și antiimperialist.

Prin conținutul ei de clasă prin forțele ei motrice și obiectivele ei această etapă a însemnat desăvîrșirea sarcinilor revoluției burghezo-democratice.

În această etapă a fost instaurat regimul democrat-popular român și dictatura revoluționară democratică a proletariatului și țărănimii sub conducerea proletariatului.

Revoluția populară a început prin însușirea armată care la 23 August a răsturnat dictatura militară fascistă. Organizații însușite — Partidul Comunist Român — a înfruptat acțiunea coordonată a forțelor patriotice populare și a soldaților ofițerilor și generalilor patrioți din armată acțiune care a dus la ieșirea Romîni din războiul hitlerist. Ziua de 23 August a devenit ziua eliberării naționale a Romîni.

Alături de glorioșele armate sovietice, armata romînă a luat

2. Partidul pentru construirea socialismului

parte activă la înșurarea trupelor hitleriste de pe teritoriul țării și la operațiunile militare pînă la sfîrșitul războiului antihitlerist.

Sarcina fărîșirii alianței în clasa muncitoare și masele țărănești, sub conducerea clasei muncitoare, a fost rezolvată în focal luptei pentru o reformă agrară democratică, pentru exproprierea moșierilor și împrumutarea, fără plată, a țărănilor fără pămînt și cu pămînt puțin.

Ținînd seama de raportul de forțe dintre clase, partidul nostru a înfruptat un front democratic larg care cuprindea alături de aliați ai proletariatului în această etapă — țărănimii și celelalte părți mic-buržoaze — și rezerve indirecte, cum a fost gruparea ce reprezentă o parte a burgheziei liberale.

Folosirea acestor rezerve, determinată de necesitatea de a con centra atacul împotriva principalelor forțe ale burgheziei și moșierimii, nu putea schimba caracterul puterii populare, bazate pe alianța muncitorească-țărănească.

Trebuie să subliniem că o particularitate a primei etape a revoluției, deși burghezia și moșierimea mai preocupăse încă în guvern și în aparatul de stat, victoria însușitei populare, în imbinare cu misiunea eliberatoare îndepărtată de armata sovietică a dat lovitură hotărîtoare pozițiilor deținute de clasele exploatatoare, cre

RAPORTUL DE ACTIVITATE al C. C. al P. M. R. la Congresul al II-lea al partidului

(URMARE DIN PAG. 2-a)

mase a vechilor partide ale exploatareilor, zdrobirea lor politică și organizatorică, înlăturarea lor de pe arena vieții politice românești. Alegerile au confirmat și pe această cale că poporul român, în covârșitoarea lui majoritate, este pentru democrația populară și împotriva resuscitării odiosului regim burghez-mosieresc.

Nu mai puțin a cererilor imperialiste, care nu se împacă cu gândul că țara noastră nu se mai află la cheremul lor, poate să explice răstălmăcirea tendențioasă a faptelor istorice și eforturile repetate ale propagandei reacționare din străinătate de a prezenta apariția regimului democrat-popular ca rezultat al „exportului revoluției”. Regimul democrat-popular este opera poporului — adevăratul făuritor al istoriei. (aplauze puternice).

Puterea democrat-populară a zdrobit comploturile reacțiunii, inspirate și sprijinite de cererile imperialiste străine. Datorită sprijinului Uniunii Sovietice, poporul nostru a preîntâmpinat intervenția pe care imperialiștii o urzeau împotriva țării noastre în scopul lichidării cuceririlor revoluționare ale poporului și a independenței politice și economice a țării.

Victoriile politice ale puterii democrat-populare au fost consolidate de realizările obținute în direcția refacerii economice a țării, înviorării producției industriale și agricole, înlăturării haosului financiar și inflației pe baza aplicării liniei trase de Conferința națională a partidului nostru din 1945, cu sprijinul entuziast al clasei muncitoare și țărănimii muncitoare, care au știut să înfrunte greutățile și lipsurile cu hotărâre și energie revoluționară.

Sub conducerea partidului, clasa muncitoare, sprijinită de țărănimea muncitoare, a eliminat din guvern pe ultimii reprezentanți ai burgheziei, a înlăturat monarhia și, proclamând republica populară, a luat întreaga putere în mâinile sale.

Partidul nostru a trecut la rezolvarea sarcinilor celei de-a doua etape — etapa revoluției socialiste, pe care continuăm s-o străbatem. Particularitatea acestei schimbări calitative în conținutul puterii constă în faptul că ea nu s-a mai produs pe calea unei explozii revoluționare, ci a fost săvârșită, cu sprijinul maselor, de către însăși conducerea de stat.

Asadar, în prima etapă a revoluției a fost instaurată puterea democrat-populară; au fost lichidate rămășițele feudale la sate și desființată mosierimea ca clasă; au fost înlăturate reforme democratice; au fost zdrobite forțele politice ale burgheziei și mosierimii; țara noastră s-a desprins de sistemul imperialist și a pus capăt stării de dependență față de țările imperialiste.

Hegemonia clasei muncitoare, în frunte cu partidul său, în prima etapă a revoluției, a făcut posibilă transformarea rapidă a acesteia în revoluție socialistă.

În etapa revoluției socialiste, statul democrat-popular a devenit o formă a dictaturii proletarietului, al cărei principiu suprem este alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, un stat de tip socialist; a fost desființată ca clasă burghezia industrială și financiară; s-a statornicit concordanța deplină între relațiile de producție și caracterul forțelor de producție în ramurile naționalizate ale economiei; oamenii muncii, sub conducerea partidului, construiesc baza economică a socialismului.

Faptul că am avut aceste două etape ale procesului de transformare revoluționară a societății în țara noastră nu înseamnă deloc că rezolvarea sarcinilor cu caracter democratic și a celor cu caracter socialist a fost strict despărțită în timp, că ele au fost îndeplinite exclusiv în cadrul etapelor respective. În decursul primei etape au fost luate măsuri cu un pronunțat caracter anticapitalist — controlul muncitoresc sub forma oficiilor industriale, reforma bănească din 1947, legea cu privire la interzicerea cumpărărilor de pământ de către chiaburii, etalizarea Băncii Naționale — după cum unele sarcini rămase nerezolvate din prima etapă au fost realizate de către revoluția socialistă, în mersul ei victorios. Cele două etape au format deci un singur proces revoluționar neîntrerupt.

Desfășurarea revoluției în țara noastră a demonstrat încă odată că leninismul este o teorie și o tactică universal valabilă, care dă partidului marxist-leninist puterea de a se orienta în cele mai diferite și complexe împrejurări ale luptei de clasă. S-a confirmat din nou că esența căilor de trecere de la capitalism la socialism este aceeași pentru toate țările — și anume dictatura proletarietului.

Nu există alt drum de construire a socialismului decât acela indicat de Marx, Engels, Lenin, Stalin, verificat de experiența istorică a gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, ca și de experiența propriului nostru partid și a altor partide comuniste și muncitorești din țările de democrație populară. Acesta este drumul răsturnării revoluționare a puterii claselor exploatare și al instaurării puterii clasei muncitoare — singura clasă revoluționară plină la capăt, forța conducătoare a luptei maselor asuprite și exploatare; este drumul consolidării continue a acestei puteri și al construirii orânduirii noi, socialiste. (aplauze).

Odată cu această istoria fâuririi puterii populare confirmăm generala idee leninistă că unitatea în ceea ce este principal, esențial, nu este încălcată ci asigurată prin varietatea în amănunte, în particularități. „Toate națiunile vor ajunge la socialism”, ne învață V. I. Lenin — aceasta este inevitabil, dar toate vor ajunge nu chiar în același fel, fiecare va aduce un specific într-o formă sau alta a democrației, într-o varietate sau alta a dictaturii proletarietului, într-un ritm sau altul al transformărilor socialiste ale diferitelor laturi ale vieții sociale.”

Partidul nostru și-a dovedit capacitatea de a aplica, în mod creator, teoria leninistă a revoluției la condițiile istorice concrete ale României, de a stabili în fiecare etapă a luptei sarcinile strategice și tactice, metodele și mijloacele menite să ducă clasa muncitoare și pe aliații ei la victorie.

Tovarăși,
Congresul unificării partidului comunist și partidului social-democrat din februarie 1948 a avut o mare însemnătate în viața politică a țării. Lichidarea dezbinării, care a măcinat timp de 30 de ani forțele proletarietului român, unificarea sa politică, ideologică și organizatorică au sporit considerabil rolul lui ca hegemon al revoluției, al maselor largi populare, al întregii vieți sociale și de stat.

Acest eveniment a avut, totodată, o însemnătate internațională prin faptul că unificarea partidului comunist cu partidul social-democrat s-a făcut pe temelia ideologică și organizatorică a marxism-leninismului, că ea a fost urmată de o unitate în ceea ce este esențial, colaborări între cele două partide în cadrul frontului unic muncitoresc și al mișcărilor sindicale unificate, că însuși Congresul P.S.D., care a avut loc în preajma Congresului de unificare, a votat cu o majoritate covârșitoare pentru unificare, în ciuda împotrivirii virfurilor social-democrate de dreapta.

Congresul de unificare a partidului s-a întrunit la scurtă vreme după preluarea întregii puteri politice de către clasa muncitoare. Dar cucerirea puterii este numai începutul revoluției socialiste. Chestiunea este de a o păstra și consolida, de a o face de neclintit în primul rând prin crearea unei baze economice corespunzătoare, a unei baze socialiste.

După cum vă amintim, Congresul din 1948 apreciască că „în domeniul politic noi am evoluat mai repede pe drumul democrației populare decât în domeniul economic”.

Care era situația economică în acel moment? Deși se obținuseră rezultate importante în redresarea industriei, grav lovită de război, iar nivelul producției se apropia în 1948 de nivelul antebelic (1938), pozițiile economice principale se aflau în mâinile capitaliștilor din țară și ale trusturilor din afară, care acționau în direcția sabotării și dezorganizării producției, a evaziunii capitalurilor din întreprinderi. Statul democrat-popular deținea în mod direct doar un sector restrâns, care cuprindea 20% din industria siderurgică, 30% din industria metalurgică, transporturile pe calea ferată și un număr de ferme de stat, a căror greutate specifică în agricultură era foarte mică.

Congresul din 1948 a înarmat partidul nostru în vederea rezolvării sarcinilor construirii bazelor economice ale socialismului. Numai după scurt timp, în iunie 1948, statul democrat-popular a naționalizat industria, băncile, transporturile, transformându-le în proprietate socialistă — bun al întregului popor muncitor. Prin aceasta a fost sfârșită dominația economică a burgheziei, posturile de comandă din economia națională au trecut în mâinile clasei muncitoare.

În întreprinderile naționalizate s-a statornicit proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție, ca bază a noulor relații de producție socialiste, înlăturându-se concordanța deplină între relațiile de producție și caracterul forțelor de producție.

Naționalizarea a creat condițiile pentru conducerea planificată a economiei și a constituit premiza trecerii la industrializarea socialistă a țării.

Încă la Conferința Națională din toamna anului 1945, partidul nostru, indicând căile refacerii economiei distruse de război, a trasat, ca linie generală a dezvoltării economice a României, linia industrializării și electrificării țării.

Acesta constituie condiția necesară pentru asigurarea bazei materiale a socialismului. Industria socialistă și în primul rând industria grea este principala prăghie pentru dezvoltarea puternică a forțelor de producție în agricultură și producție colectivă, la agricultura modernă. Numai prin crearea bazei materiale de producție și mecanizată, prin dezvoltarea marii producții mecanizate — întemeiată pe tehnica cea mai înaltă — în toate ramurile economiei naționale poate fi atins acel obiectiv suprem spre

care tinde partidul — fâurirea unei stări a poporului muncitor, asigurarea unui înalt nivel de viață materială și culturală oamenilor muncii din patria noastră.

Linia generală a partidului în construirea bazei economice a socialismului și-a găsit expresia în planurile anuale de stat pe 1949 și 1950, în planul de zece ani de electrificare a țării și în primul nostru plan cincinal.

Drept rezultat al realizării acestor planuri, astăzi sectorul socialist reprezintă în industrie aproape 100%, în transporturi peste 90%, în sistemul bancar-financiar și de asigurări 100%, în comerțul exterior 100%, în comerțul interior peste 80%, iar în agricultură se dezvoltă continuu.

Poporul nostru constată astăzi, cu bucurie și mândrie patriotică, faptul că am obținut succese hotărâtoare în construirea bazei economice a socialismului. Acesta este rodul muncii entuziaste a clasei muncitoare, a țărănimii muncitoare și intelectualității, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român. (aplauze puternice).

Rolul conducător și greutatea specifică tot mai mare a sectorului socialist în economie fac ca legea economică fundamentală a socialismului să exercite o influență crescândă asupra ansamblului economiei naționale, care se dezvoltă în interesul satisfacerii tot mai largi a nevoilor materiale și culturale ale poporului muncitor.

Alături de formațiunea socialistă coexistă în etapa actuală formațiunea micii producții de măruri și formațiunea particulară capitalistă. Politica partidului nostru este o politică de continuă largire și dezvoltare a formațiunii socialiste, de atragere treptată a micii producții de măruri pe calea socialismului, de ofensivă neîntreruptă a socialismului asupra capitalismului, de îngrădire și eliminare a elementelor capitaliste, de pregătire a condițiilor pentru lichidarea deplină a capitalismului, pentru smulgerea rădăcinilor exploatare.

În elaborarea acestei politici, partidul se bazează pe studierea atentă a modului cum acționează legile economice în diferite sectoare. Partidul combate atît tendința de a ignora legile economice obiective, cît și tendința de a le fetușea, de a se închina în fața lor. Partidul pornește în politica sa nu de la scheme abstracte, ci de la condițiile concrete, de la cunoașterea cerințelor practice, a realității vii.

În politica sa, partidul se călăuzește neabătut după principiul fundamental leninist al alianței muncitorești-țărănești, al asigurării rolului conducător al clasei muncitoare în această alianță. Alianța muncitorească-țărănească este baza de neclintit a puterii statului democrat-popular, cheia rezolvării cu succes a sarcinilor reconstrucției socialiste a agriculturii, a creării unei economii socialiste unitare la orașe și sate. (aplauze).

Tovarăși,
Schimbările în structura economică a țării au avut drept rezultat schimbări corespunzătoare în structura societății, în raportul de forțe dintre clase, în natura claselor sociale.

S-a schimbat radical situația clasei muncitoare. În timp ce sub capitalism clasa muncitoare era o clasă lipsită de mijloace de producție, o clasă exploatăată, asuprită și lipsită de drepturi — azi, clasa muncitoare este stăpînă pe principalele mijloace de producție și muncește pentru sine însăși, pentru binele tuturor oamenilor muncii; ea este clasa conducătoare în stat. În frunte cu avangarda ei marxist-leninistă, folosind ca instrument puternic statul pe care l-a creat, clasa muncitoare călăuzește cu precizie și fermitate masele de țărani muncitori și intelectualitatea pe drumul luminos al socialismului.

Schimbări esențiale în relațiile de clasă s-au petrecut la sate. Cu totul altă înfățișare decît în trecut are astăzi tabloul satului nostru, din care a dispărut moșierul cu vechiul său și unde gospodăresc țărănimii muncitori, stăpîni pe pământul ce-l muncesc.

Creșterea necontenită a numărului țărănilor colectivști și întovărășii reprezintă procesul de naștere și dezvoltare a unei țărănimii noi, care se orientează tot mai puternic spre tehnica modernă, spre munca în comun, spre proprietatea colectivă.

Lucrătorii de la S.M.T. și gospodăriile agricole de stat reprezintă un nou detașament al clasei muncitoare la sate, sprijin frățesc al țărănimii muncitoare.

Schimbări înnoitoare au avut loc și în sinul intelectualității. Trecerea marii majorități a intelectualilor de partea clasei muncitoare și a socialismului, formarea în curs a unei noi intelectualități, provenită din rîndurile muncitorimii și ale țărănimii muncitoare, au dus la încheierea unei trănice și strînse legături între intelectualitate și poporul muncitor.

De cine sînt reprezentate forțele sociale vechi? Clasa moșierilor, precum se știe, a fost lichidată ca urmare a înlăturării reformei agrare democratice.

Clasa burgheziei industriale și financiare, marea burghezie comercială au fost de asemenea lichidate.

Au rămas clasa chiaburilor, cea mai numeroasă clasă capitalistă, comercianții particulari din anumite sectoare ale circulației mărfurilor și proprietarii de întreprinderi mici neaționalizate.

Iată, în linii mari, tabloul societății noastre actuale. El ne dă o imagine a bazei sociale largi, pe care se sprijină regimul democrat-popular — forța unită a muncitorimii, țărănimii muncitoare și intelectualității, forța care reprezintă majoritatea covârșitoare a poporului.

Totodată, acest tablou reflectă faptul că în țara noastră n-au fost lichidate, încă, clasa chiaburilor și unele rămășițe ale celorlalte clase exploatare.

Iar atîta timp cît clasele exploatare n-au fost complet lichidate, lupta de clasă este lege a dezvoltării societății noastre.

Din păcate, unii oameni dau uitării această realitate a vieții; ameții de succese economice, de realizări și depășiri de plan, ei pierd simțul politic și încează să mai observe formele concrete, ascunse sau fățișe, pe care le îmbracă lupta de clasă în etapa actuală, trăgînd concluzia oportunistă că dușmanul s-ar fi îmblîmzit, ar fi devenit rezonabil și s-ar fi împăcat cu soarta. Asemenea gură-cască nu văd că sub nasul lor dușmanul încearcă să se strecoare în unele verigi ale aparatului de stat, să provoace stricăciuni, să pună la cale furturi și delapidări din avutul obșteșc și alte crime îndreptate împotriva regimului democrat-popular.

Trebue să ținem minte că succesele noastre nu sîlabesc, ci stîrnesc rezistență disperată a dușmanului, că forțele vrăjmașe din interior — hrănite cu iluzii de orocrotorii lor de peste graniță — continuă să țînjească după vechile privilegii și rînduiri, că imperialismul agresiv organizează baze militare în jurul tuturor țărilor lagărului socialist și trimite la noi tot felul de agenți parașutați, spioni, diversioniști și sabotori.

Comuniștilor le este străină orice mușamalizare a contradicțiilor de clasă, a luptei de clasă.

Organizațiile de partid trebuie să întărească vigilența revoluționară a oamenilor muncii, să-i mobilizeze la lupta pentru demascarea și zădărnicierea oricăror uneltiri ale dușmanului de clasă, să trezească la realitate pe cei ce se lasă cuprinși de iluzii și auto-iluziiri.

Agenții dușmani sîrșesc, în mod inevitabil, prin a fi descoperiți și pedepsiți după faptele lor, datorită vigilenței organelor de stat și a oamenilor muncii. Cu aceeași strășnicie și fermitate vor proceda și pe viitor organele puterii populare față de oricine ar cuteza să atenteze la cuceririle revoluționare ale poporului muncitor. (aplauze).

Organele noastre de stat au învățat să-i descopere pe dușmani sub orice mască și vestimint s-ar ascunde. Cum se spune în popor: „avem ac de coșocul lor”. (animație în sală, aplauze puternice).

Tovarăși,

Partidul nostru a desfășurat o vastă activitate în domeniul construcției de stat, manifestînd o grijă permanentă pentru ca statul democrat-popular să-și îndeplinească cu succes rolul și funcțiile sale.

Condițiile istorice în care s-a născut democrația populară au permis ca statul nostru să-și desfășoare puternic, încă în prima sa fază de dezvoltare, odată cu funcția represivă și de apărare, funcția economico-organizatorică și cultural-educativă și să devină astfel instrumentul principal al construcției socialiste.

Pentru îndeplinirea acestor funcții au fost create organele și aparatul de stat necesare pentru apărarea cuceririlor revoluționare și a legalității noi, populare — securitatea, milizia, justiția populară, procuratura — ca și instituțiile și aparatul economic și cultural, necesare operei de construcție.

Partidul și guvernul depun o muncă permanentă în vederea perfecționării activității aparatului de stat, simplificării și ieftinirii lui. Organizațiile noastre de partid au sarcina de a combate în rîndurile aparatului de stat manifestările de burocratism și indolență față de sarcinile încredințate, să eude pe lucrătorii aparatului de stat în spiritul celei mai stricte respectări a legalității populare și a atenției permanente pentru cerințele oamenilor muncii.

Armata populară, fâurită de partid și guvernul nostru, este straja de nădejde a păcii și liniștii poporului, a independenței naționale și a intereselor de stat. Partidul și guvernul se preocupă îndeaproape de perfecționarea necontenită a pregătirii militare și politice a armatei noastre, de înzestrarea ei cu tot ceea ce li este necesar.

Sfaturile populare — organele locale de tip nou ale puterii — constituie cea mai însemnată realizare în domeniul construcției de stat.

Superioritatea orînduirii noastre de stat asupra orînduirii de stat capitalistomoscierest, se află în faptul că ea organizează participarea maselor celor mai largi la viața politică a țării, stimulează inițiativa și energia uriașă a poporului, nescutit izvor de talente și aptitudini pe care capitalismul le strivește și le înlăbușe.

În statele capitaliste, constituțiile proclamă o sumă de drepturi și libertăți. Este însă deajuns ca masele muncitoare să încearcă să se folosească de ele pentru că să aibă de înfruntat cea mai cruntă presiune polițienească. Vorbește de la sine faptul că în statele occidentale, care se fălesc alt de mult cu faimosul lor sistem electoral, numărul participanților la vot scade continuu în perioada postbelică, din cauza diferitelor opreliști și metode de falsificare a voinței cetățenilor, care au dus la pierderea încrederii maselor în acest sistem. În acest timp, numărul participanților la vot în țara noastră a crescut, față de perioada regimului burghez-mosieresc, de aproximativ 3 ori.

Democrația populară asigură poporului eliberarea de exploatare, de crize economice, de șomaj și sărăcie, de teama zilei de mîine — iar aceste libertăți, pe care nici o democrație burgheză nu le poate da, constituie temelia solidă a tuturor celorlalte libertăți și drepturi.

Regimul democrat-popular, la fâurirea căruia au participat activ, alături de poporul român, minoritățile naționale, a pus capăt rușinoasei politici de asuprire națională a populației maghiare, germane, sîrbe, etc. din timpul dominației burghez-mosierest și a lichidat prigoana rasială. În anii puterii populare, în lupta și munca comună în construirea socialismului, s-a cimentat prietenia frățească de nezdruccinat între oamenii muncii romîni și cel aparținînd minorităților naționale. Avîntul economiei noastre naționale a stat la baza unei înfloriri fără precedent a culturii — națională în formă și socialistă în conținut — a poporului român și a tuturor minorităților naționale.

Această importantă realizare se datorește faptului că partidul nostru se călăuzește în problema națională după principiile marxism-leninismului, după nobila ideologie a internaționalismului proletar.

În țara noastră egalitatea deplină a minorităților naționale în toate domeniile a devenit politică de stat, care este oglindită și consfințită în Constituția Republicii Populare Romine.

Crearea Regiunii Autonome Maghiare a sud-est și mai puternic frăția oamenilor muncii romîni și maghiari, care muncesc împreună pentru înflorirea patriei comune, Republica Populară Romîna.

Datoria noastră este să nu slăbim atenția față de manifestările negative care există pe acest tărîm și care sînt legate de existența purtătorilor naționalismului și sovinișmului — clasele exploatare și rămășițele lor — de influența ideologică a acestora. Să nu uităm o clipă învățătura marxist-leninistă că, după cucerirea puterii de către proletariat, naționalismul slujește încercarea claselor răsturnate de a restaura capitalismul. Acesta este sensul eforturilor elementelor exploatare de a otrăvi prin lozinci șovine conștiința conștiențelor lor și de a-i atrage pe cei mai puțin încercați în jurul cauzelor lor pierdute, acesta este sensul „separatismului cultural” și al altor formule naționaliste.

Cultura socialistă a minorităților naționale se dezvoltă în legătură indisolubilă cu cultura socialistă a poporului român, avînd la bază aceiași factori generali economici și politici care acționează în țara noastră în etapa actuală.

Tovarăși,
Întărirea orînduirii democrat-populare este o sarcină principală a partidului nostru.

Să muncim fără odihnă pentru consolidarea statului democrat-popular, pentru sporirea legăturilor sale cu masele, pentru îmbunătățirea și perfecționarea activității sfaturilor populare și a întregului nostru aparat de stat;

Să cimentăm și mai puternic alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — temelia de nezdruccinat a orînduirii democrat-populare;

Să intensificăm educarea oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist, izvor de fapte mărețe în construcția socialistă; să dezvoltăm pe toate căile inițiativa și activitatea creatoare a oamenilor muncii;

Să intensificăm educarea oamenilor muncii în spiritul combativității și vigilenței de clasă, în spiritul intransigenței față de dușmanii poporului;

Să intensificăm educarea internaționalistă a oamenilor muncii, să combatem și să demascăm naționalismul și sovinișmul de orice fel, să unim și mai strîns pe oamenii muncii romîni și de alte naționalități în lupta pentru întărirea patriei, pentru construirea victorioasă a socialismului.

2. Înfăptuirea primului plan cincinal

Tovarăși,

În anii care au trecut de la congresul de unificare, partidul a organizat, a însușit și a condus oamenii muncii pentru înlăturarea liniei sale generale de construire a socialismului în Republica Populară Romîna. Sub conducerea partidului, poporul nostru a obținut succese mărețe în opera de construire a bazei economice a socialismului.

În perioada premergătoare naționalizării principalelor mijloace de producție, industria din România era într-o stare de ruină și dezorganizare, datorită politicii de retragere a capitalurilor din producție și de sabotaj a capitaliștilor.

După naționalizare, în perioada planurilor anuale 1949—1950, clasa muncitoare a dus o luptă încordată pentru reorganizarea industriei, pentru atingerea și depășirea nivelului producției de dinainte de război. Planurile anuale au prevăzut un ritm înalt de creștere a industriei, în special a industriei grele — începerea și dezvoltarea transformării socialiste a agriculturii, lărgirea schimbului de mărfuri între sat și oraș, avîntul științei și culturii noi, ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

În ciuda greutăților de tot felul, oamenii muncii au urmat cu entuziasm și încredere partidul lor, înlăturînd sarcinile importante ale primelor planuri anuale și depășind la sfîrșitul anului 1949 nivelul producției industriale dinainte de război.

În octombrie și decembrie 1950, plenarele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român au luat două hotărîri de excepțională însemnătate, aprobînd planul de zece ani de electrificare și planul cincinal de dezvoltare a economiei naționale 1951—1955, care au format de fapt programul economic al partidului în această perioadă.

Au trecut cinci ani de la aceste date importante din istoria partidului nostru, cinci ani în care am avut de luptat cu mari greutăți, determinate atît de condiții obiective (lipsa unor materii prime și materiale, slaba aprovizionare alimentară), cît și subiective — experiența redusă pe care o aveau cadrele noastre în privința construcției și gospodăriei economice.

A trebuit în același timp să construim, să învățăm și să apărăm tot ceea ce cădeam împotriva furiei orbe a dușmanului de clasă. Dușmanii foloseau mijloace directe de sabotaj sau de distrugere și, în același timp, căutau să strecoare pe diferite căi veninul neîncrederii și al îndoielii în posibilitatea realizării marilor sarcini hotărîte de partid, la înlăturarea cărora munceau cu entuziasm oamenii muncii.

Această perioadă a însemnat pentru partidul nostru și pentru toți oamenii muncii o călîre în focul luptei de clasă împotriva a numeroși dușmani experimentați și perizi; dar aceste greutăți de creștere și piedecile puse în calea construirii socialismului au fost înfrînte, datorită elanului și abnegației oamenilor muncii.

O contribuție importantă au adus inginerii, tehnicienii, intelectualitatea progresistă; cei mai mulți dintre ei au înțeles însemnătatea patriotică a operei de reconstrucție socialistă a economiei și s-au alăturat maselor muncitoare în această măreață operă.

În cursul anului 1955 o serie de ramuri importante din industrie și-au îndeplinit înainte de termen sarcinile din planul cincinal cu privire la volumul producției globale pe perioada 1951—1955: industria extractivă petroliferă, a minereurilor ferose și neferoase, industria construcțiilor de mașini, metalurgiei prelucrătoare, construcțiilor navale, chimică, electrotehnică, industria gazului metan, lemnului, atelierele C.F.R., industria lîinii, conservelor de legume și de fructe, poligrafică, sticlei și ceramicii, materialelor refractare.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român poate să raporteze astăzi congresului că datorită muncii însușite de clasei muncitoare, a inginerilor și tehnicienilor, a desfășurării largi a întrecerilor socialiste, la 10 noiembrie a fost înlăturată sarcina planului cincinal cu privire la volumul producției globale industriale pe perioada 1951—1955. (aplauze puternice, prelungite).

Volumul producției industriale în 1955 este de 2,9 ori mai mare decît în anul 1938 și de 3,4 ori mai mare decît în 1948. Au fost create noi ramuri industriale care nu existau în România veche: producția de utilaj petrolifer, de utilaj minier, de utilaj energetic, de tractoare și mașini agricole, producția de camioane, sectoare noi ale industriei chimice, extracția de minereu de uraniu și altele.

Pe baza proporțiilor fundamentale stabilite de C.C. al P.M.R. în anii puterii populare structura industriei s-a schimbat radical, producția industrială mijloacelor de producție a crescut de ca. 3,9 ori față de 1948, iar producția obiectelor de consum de 2,9 ori. Putem spune astăzi că industria socialistă în România este o temelie puternică a dezvoltării și mecanizării întregii economii; ea înregistrează an de an noi succese în privința ridicării nivelului tehnic și al calității producției.

Creșterea producției la principalele produse industriale în cursul primului cincinal, precum și față de anul 1938, este arătată de următoarele date:

Denumirea produsului	U. M.	1938	1950	1955		% față de 1938	% față de 1950
				1955	1955		
1. Energie electrică	mil. kWh.	1130	2113	4300	381	204	204
2. Cărbune brut	mil. tone	2826	3690	6200	219	159	159
3. Tîței extrase	mil. tone	6594	5047	10755	160	210	210
4. Gaz metan	mil. mc.	300	1950	3900	1300	200	200
5. Minerale fier	mil. tone	139	392	800	432	153	153
6. Minerale de mangan	mil. tone	60	38	390	650	419	419
7. Fontă	mil. tone	133	320	575	432	180	180
8. Oțel	mil. tone	294	555	765	269	138	138
9. Laminat finit	mil. tone	318	459	5			

RAPORTUL DE ACTIVITATE al C. C. al P. M. R. la Congresul al II-lea al partidului

(URMARE DIN PAG. 3-a)

INVESTIȚII

Pentru a obține creșterea însemnată a ramurilor economiei naționale, statul democrat-popular a făcut investiții considerabile. Repartizarea pe ramurile economiei naționale a investițiilor efectuate în perioada primului cincinal este exprimată în următorul tabel:

Ramura	Prevăzut în planul cincinal 1951-1955 %	Realizat în %
Total P.R.P. din care:	100,0	100,0
1. Industria din care:	51,4	58,0
— Industria A.	4,3	50,6
— Industria B.	9,2	7,4
2. Industria construcțiilor	2,0	4,6
3. Agricultură și Silvicultură	10,0	10,4
4. Transporturi și Telecomunicații	16,2	11,2
5. Circulația mărfurilor	2,2	2,5
6. Locuințe	3,2	3,8

Analiza îndeplinirii investițiilor în primul cincinal arată că întreaga industrie (inclusiv industria de construcții) a realizat 62,6% din totalul investițiilor față de 53,4% cât fusese prevăzut în plan; în cadrul industriei grupa A. a folosit 50,6% față de 42,1% prevăzute, industria construcțiilor 4,6% față de 2% prevăzute. Valoarea utilajelor, cu care a fost înzestrată economia națională în cursul primului cincinal, reprezintă peste 25 miliarde lei, din care industria constructoare de mașini a asigurat peste 60%.

O serioasă rămânere în urmă în realizarea investițiilor stabile în planul cincinal se manifestă în industria bunurilor de consum. Aceasta se datorează faptului că în primul an al planului cincinal nu s-a acordat atenția cuvenită dezvoltării industriei ușoare și alimentare. În ultimii ani au fost sporite considerabil fondurile de investiții alocate industriei bunurilor de consum, au crescut rezervele în acest domeniu; totuși, datorită risipirii pe un număr prea mare de obiecte și deficiențelor organizatorice ale ministerelor, precum și ale organizațiilor de proiectare și construcții, fondurile alocate nu au fost intrabuzinate în întregime.

Pe baza direcțiilor planului C.C. al P.M.R. din august 1953, agricultura a depășit proporția investițiilor prevăzute în planul cincinal: 10,4% față de 10%.

În sectorul de stat al agriculturii s-au realizat numeroase construcții noi, stațiuni de mașini și tractoare, centre mecanice, adăposturi pentru utilaje și pentru animale, depozite de produse agricole și lucrări de îmbunătățiri funciare. Gospodăriile agricole colective au înfăptuit de asemenea investiții productive însemnate din fonduri proprii și din credite acordate de stat.

Repartizarea investițiilor realizate, pe ramurile industriei, se prezintă astfel:

	Realizat 1951-1955 %
Total industrie	100,0
1. Industria petrolului și gazelor	28,3
2. Energia electrică	13,1
3. Industria extractivă a minereurilor feroase și industria siderurgică	10,0
4. Industria construcțiilor de mașini și prelucrării metalelor	8,6
5. Industria chimică, celuloză-hirtie	7,7
6. Industria cărbunelui	7,3
7. Industria extractivă a minereurilor neferoase și industria metalurgică neferoasă și nemetalifere	6,0
8. Industria alimentară	5,1
9. Industria materialelor de construcții	5,2
10. Industria forestieră și industria de prelucrare a lemnului	3,9
11. Industria textilă, confecții și pielărie	2,5
12. Alte ramuri	2,3

În cinci ramuri principale ale industriei și anume: industria petroliferă, energia electrică, siderurgia și industria construcțiilor de mașini și industria chimică s-au concentrat circa 67%, adică 2/3 din totalul investițiilor din industrie, ceea ce arată direcția principală a investițiilor fondurilor. Caracteristic pentru atenția pe care partidul și guvernul au acordat-o descoperirii și dezvoltării bazei de materii prime minerale din R.P.R. este faptul că ca. 34% din totalul investițiilor industriale s-au realizat în industria extractivă.

În perioada 1948-1955 s-au construit peste 100 noi fabrici, uzine și alte întreprinderi însemnate, precum și numeroase întreprinderi de interes local; în același timp s-au reconstruit, dezvoltat și dotat cu utilaj modern alte 200 de întreprinderi.

Baza materială a culturii s-a lărgit considerabil, creându-se două ramuri noi: industria cinematografică (centrul de producție cinematografică București, grupul de producție Floreasca, precum și alte 3 unități de producție cinematografică) și stațiunea experimentală de televiziune și s-au dezvoltat simțitor ramurile existente: Casa Radiofoniei și 3 studii de radio regionale, Combinatul Poligrafic Casa Științei „I. V. Stalin” și altele.

În perioada care s-a scurs au fost alocate investiții importante pentru cercetări tehnico-științifice, creându-se 55 instituții de cercetări și proiectări ale Academiei R.P.R. și ale ministerelor, în care lucrează 13.000 de cercetători și proiectanți.

DEZVOLTAREA INDUSTRIEI, AGRICULTURII, COMERȚULUI ȘI TRANSPORTURILOR

În toate ramurile industriei socialiste s-au realizat progrese însemnate. Pentru a ilustra creșterea rapidă a producției vom menționa numai câteva ramuri: industria petroliferă, industria construcțiilor de mașini și energia electrică.

Să ne amintim de situația pe care o avea industria petroliferă în ultimii ani ai regimului capitalist-moșieresc.

Ca urmare a exploatării prădalnice făcute de către trusturile petrolifere americane, engleze, franceze, olandeze, nivelul producției petrolului — după un vîrf atins în 1934-1936 — a scăzut, ajungînd la 3.520.000 tone în anul 1944.

Capitaliștii străini și românii și presa servită lor citau prohodul industriei petrolifere din România.

În perioada 1945-1947, trusturile capitaliste petrolifere au lansat teoria „declinului fatal” al producției petrolifere și a „spectrului epuizării rezervelor de petrol” în România. În același timp și explorarea în mod barbar zăcămintele, degazificînd straturile și micșorînd din ce în ce mai mult explorările, cu scopul de a sabota, în noile condiții de după eliberare, dezvoltarea industriei petrolifere în țara noastră.

În aceste împrejurări s-a alcătuit societatea mixtă sovieto-română pentru dezvoltarea explorării, producției și prelucrării țițeiului din țara noastră, „Sovrompetrol”. Uniunea Sovietică a dat un imens ajutor, prin contribuția sa la această societate, la refacerea și dezvoltarea industriei petrolifere. Sondele au fost repuse în funcțiune, rafinăriile au fost reparate și modernizate, s-au construit noi schele, noi rafinării, noi conducte petrolifere, concomitent cu efectuarea unor lucrări importante pentru descoperirea de noi terenuri petrolifere în Muntenia, Moldova, Oltenia, Transilvania.

Deosebit de barbată zăcămintele este faptul că terminat cincinalul cu rezerve geologice de țiței mult mai mari decît cele cunoscute în 1950. Deci odată cu dezvoltarea considerabilă a producției, rezervele au crescut nelenețat.

Au fost introduse procedee tehnice noi, atât în extracția, cit și în prelucrarea țițeiului cu ajutorul utilajelor și instalațiilor moderne.

Datorită sprijinului permanent și calificat al inginerilor și tehnicienilor sovietici, muncii entuziaști și perseverente a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor români din petrol, industria noastră petroliferă a putut obține în numai cîțiva ani mari succese. Planul cincinal a fost depășit în producție. În 1955, realizîndu-se 10.575.000 tone țiței, cu aproape 2 milioane mai mult decît cea mai înaltă producție anuală obținută sub regimul burghez-moșieresc; întreaga producție de țiței se prelucrase în țară. (aplauze).

Cadrele noastre din industria petroliferă și-au ridicat mult nivelul cunoștințelor, pe baza studierii lucrărilor tehnice sovietice și pe baza schimbului de experiență cu specialiștii sovietici în petrol. Ritmul mediu anual de creștere a producției petrolifere s-a dublat față de ritmul maxim de creștere a producției de petrol în România capitalist-moșierescă.

Ca urmare a succesorilor realizate în industria petroliferă, a

dezvoltării și consolidării acestei ramuri principale de producție industrială din țara noastră în perioada activității societății Sovrompetrol, ca urmare a creșterii cadrelor și a ridicării capacității lor de organizare și conducere a întreprinderilor economice, guvernul U.R.S.S. în înțelegere cu guvernul R.P.R. au stabilit rîscumpărarea de către Republica Populară Romînă a cotei de participare sovietică la Sovrompetrol.

Aceasta este un imens sprijin pe care din nou U.R.S.S. îl dă țării noastre în dezvoltarea economiei sale; după ce n-a ajutat să refacem industria petroliferă și s-o ridicăm la nivelul de producție și tehnic de astăzi, ne preda cota sa de participare în condițiile cele mai avantajoase pentru Republica Populară Romînă.

În numele poporului nostru exprimăm Comitetului Central al P.C.U.S. și guvernului sovietic recunoștință și calde mulțumiri pentru acest act frățesc, care a fost primit cu o mare bucurie de oamenii muncii din țara noastră, hotărîți să asigure și în viitor dezvoltarea continuă a industriei petrolifere. (aplauze prelungite).

În timp ce în lumea capitalistă dezvoltarea producției țărilor înapoiate economiciste duce la o tot mai adîncă înrobire a economiei naționale față de marea capital internațională, la o tot mai mare exploatare a oamenilor muncii din aceste țări, Republica Populară Romînă, avînd ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice, își înalță economia națională, iar bogățiile naturale ale țării sînt valorificate în întregime în folosul oamenilor muncii.

Călușindu-se după indicația marelui Lenin cu privire la rolul electricității, plenara din 26 octombrie 1950 a Comitetului Central al P.M.R. a dezbătut și aprobat planul de electrificare înlocmit pentru o perioadă de 10 ani.

După 5 ani de aplicare a planului, putem raporta cu bucurie congresului că obiectivele principale din această perioadă au fost realizate. (aplauze). În acești cinci ani au intrat în funcțiune un număr de 20 de centrale electrice noi, puterea disponibilă a fost dublată, realizîndu-se și pasul înainte al electricității față de celelalte ramuri ale industriei, stabilit de plenară.

Centralele electrice construite permit o rapidă dezvoltare prin adăugirea de noi grupuri electrogene, ceea ce va duce în al doilea cincinal la o sporire și mai rapidă a puterii și a producției de energie, cu eforturi de investiții relativ mai mici.

Dacă regimului burghez-moșieresc i-au trebuit 14 ani (1925-1938) pentru a instala 329.500 kW, adică în medie 23.536 kW pe an, regimul nostru democrat-popular a realizat numai în cursul primului cincinal o putere instalată de 540.000 kW, adică 108.000 kW pe an.

Au fost construite de 7 ori mai multe linii de 110 kV decît avîm în total în 1950, 60% din puterea instalată în centrale electrice a fost interconectată. Ca urmare a electricității, gradul de mecanizare a producției și de înzestrare energetică a muncii a crescut. Dacă în 1948 consumul de energie electrică pe cap de muncitor industrial era de 1.480 kWh, în 1955 acest consum se ridică la 3600 kWh.

Este de menționat că producția și consumul de energie electrică sînt cu 8% sub nivelul prevăzut, dar puterea de care dispunem astăzi în centrale este suficientă pentru a produce cantitatea de 4,7 miliarde kWh, cit era prevăzut pe 1955.

Lucrările de electrificare a țării asigură alimentarea cu energie a unor regiuni care inițial nu erau prevăzute în plan, ca Oltenia, Baia-Mare și altele. Astfel, scopul principal al planului de electrificare, crearea posibilităților pentru dezvoltarea forțelor de producție în diferite regiuni ale țării, a fost deosebit.

Realizarea planului pe primii cinci ani a depășit prevederile și în domeniul fermecării industriale, unul din mijloacele cele mai importante pentru valorificarea economică a combustibililor. Astfel, s-a construit o mare centrală de termoficare la Borzești neprevăzută în planul de electrificare, care va alimenta combinatele petrolifere și chimice nu numai cu energie electrică, dar și cu aburi și apă, necesare proceselor tehnologice.

În 1960 vom produce cea 8 miliarde kWh energie, față de 7 miliarde prevăzute în planul de electrificare. Depășirea producției se va face cu cheltuieli de investiții simțitor mai reduse, datorită îmbunătățirii aduse în mers de către muncitorii, tehnicienii și oamenii de știință, care și-au pus pricepera și entuziasmul lor patriotic în slujba realizării acestui mare program al partidului nostru.

În aceste zile, în cinstea congresului nostru, harnicii noștri tuneliști, insuflății de elan patriotic, au străpuns tunelul de la Bicaz.

Sîntem astăzi în situația de a putea ataca și executa într-un ritm rapid importante și grele lucrări de construcții de hidro și termocentrale electrice, de stațiuni de transformare, de linii de transport.

În anii puterii populare, datorită griii partidului și guvernului, au luat ființă și s-au dezvoltat puternice organizații de studii și proiectări, construcții și montaje energetice, cu nume răsase cadre tinere.

Industria electrotehnică, creată și dezvoltată de regimul nostru, și-a îndeplinit planul de producție globală pe perioada 1951-1955 încă în luna mai 1955. Ea a devenit o puternică ramură a industriei grele cu fabrici profilate, iar productivitatea muncii a crescut cu 122% față de 1950, atîngînd cea mai înaltă creștere dintre toate ramurile industriei noastre. Industria electrotehnică acoperă azi necesitățile economiei naționale de echipament, utilaj și materiale electrotehnice, rămînînd a fi importate numai acelea a căror fabricație în țară nu se justifică din punct de vedere economic.

Trebue să subliniem că pe lîngă succesele obținute, în ramura energetică și electrotehnică mai persistă și lipsuri serioase, privînd nivelul tehnic al exploatării sistemelor energetice, durata și calitatea reparațiilor, consumul specific de combustibil, pierderile în rețele și altele. Calitatea, aspectul și prețul de cost al unor produse electrotehnice nu corespund cerințelor și posibilităților întreprinderilor. Mai persistă în multe întreprinderi procese tehnologice rudimentare și o slabă organizare a producției, care împiedică o creștere și mai rapidă a productivității muncii și a calității produselor.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii, ieșiți în număr mare din școlile profesionale, din cele medii și din institutele de învățămînt superior, create de regimul nostru, precum și cei care au învățat și s-au specializat în institutele și uzinele din Uniunea Sovietică, au toate posibilitățile să asigure succese și mai însemnate în realizarea planului de electrificare.

Pe drept cuvînt cauza electricității a devenit cauza scumpă a poporului nostru, iar succesele ei reprezintă unul din marile merite ale Partidului Muncitoresc Român, inițiatorul și organizatorul electricității țării. (aplauze).

În perioada 1948-1955 s-a dezvoltat rapid și industria constructoare de mașini.

Au fost construite și dezvoltate întreprinderi specializate în producția utilajului petrolifer, mîiner, a mașinilor agricole, tractoarelor, vagoanelor și locomotivelor, autocamionelor, cazanelor cu aburi, motoarelor cu combustie internă, utilajului de construcții și altele.

Producția globală a industriei constructoare de mașini a crescut în 1955 de 4 ori față de 1949. În 1955 se produce de 4,7 ori mai multe motoare cu combustie internă, de 2,4 ori mai mult utilaj mîiner, de peste 2 ori mai mult utilaj petrolifer și de aproape 2 ori mai multe mașini agricole decît în 1950.

Dacă în timpul capitaliștilor întregul utilaj petrolifer era importat, azi industria noastră acoperă nu numai toate nevoile țării, dar produce și cantități din ce în ce mai importante de utilaj pentru export.

În industria constructoare de mașini au fost puse în fabricație în perioada 1948-1955, un număr de cîteva sute de tipuri de mașini și aparate noi.

Trebue subliniat însă că în întreprinderile noastre se fabrică numeroase tipuri de mașini care nu corespund tehnicii cele mai înaintate, iar construcția lor necesită prea mult metal; ele deosebesc o productivitate scăzută și o calitate inferioară a produselor din întreprinderile cărora le sînt destinate.

Atenția proiectanților, inginerilor constructori de mașini și tehnologi trebuie să fie îndreptată, în primul rînd, spre examinarea critică a tipurilor de mașini și utilaje pe care le fabrică, spre compararea acestora cu tipurile cele mai perfecționate pe scară mondială, în scopul însușirii și introducerii cu hotărîre a tehnicii cele mai noi.

Numeroasele mașini și utilaje perfecționate ale industriei noastre constructoare de mașini, precum și numărul însemnat de cadre pricepute, crescute în anii primului cincinal, reprezintă o serioasă capacitate de producție care trebuie să fie folosită mai complex în anii următori pentru înzestrarea și ridicarea nivelului tehnic al ramurilor economiei naționale.

Rezultate importante au obținut în primul cincinal și celelalte ramuri ale industriei grele: chimia, metalurgia neferoasă, siderurgia, industria materialelor de construcții, lemnului, celulozei, care de asemenea au realizat ritmuri înalte de creștere.

În anii cincinalului s-au dezvoltat în mod simțitor producția bunurilor de consum, producția industriei ușoare și alimentare. Pentru asigurarea cerințelor oamenilor muncii, au fost produse cantități din ce în ce mai mari de produse textile, încălțăminte

îmbrăcăminte, produse alimentare, iar în ultima vreme a crescut în măsură însemnată producția de articole metalice de uz gospodăresc, electrotehnice, de porțelan, faianță, de mobilă și altele.

Cu toate acestea, nivelul producției industriei ușoare și alimentare este încă insuficient față de cerințele crescînde ale populației.

Planul plan cincinal a contribuit într-o măsură însemnată la distribuția rațională a forțelor productive pe teritoriul Republicii Populare Romîne, în scopul dezvoltării armonioase, din punct de vedere economic și cultural, a tuturor regiunilor.

Ne amintim cu toți de înfățișarea monotonă, lipsită de viață, numeroaselor orașe din țara noastră, „locuri în care nu se înfîlțea nimic”, zăgrăvite cu atîta măiestrie de Mihail Sadoveanu. Sub regimul burghez-moșieresc, numeroase orașe din acestea se aflau în Moldova, Oltenia, Dobrogea și în nord-vestul țării, unde industria era într-o stare rudimentară.

Potrivit direcțiilor partidului nostru, în perioada 1948-1955 s-a dat o atenție deosebită dezvoltării industriei în acele regiuni pe care burghezia le lăsa în părăsire și ruină.

Creșterea nivelului producției industriale în acești ani în Moldova, Oltenia și Dobrogea este superioară creșterii medii a nivelului producției industriale pe întreaga țară.

În cursul primului plan cincinal, în aceste regiuni au fost îndreptate investiții importante, proporțional mai masive decît în alte regiuni. Unele din lucrările capitale începute în aceste regiuni în cursul primului plan cincinal vor fi terminate, punîndu-se în funcție obiectele industriale respective în cursul celui de-al doilea plan cincinal.

În Oltenia, Moldova Dobrogea, Regiunea Autonomă Maghiară și în nord-vestul țării, au fost construite 9 centrale electrice, 52 fabrici și uzine ale industriei grele, dintre care 24 de importanță republicană, 19 mine, 33 întreprinderi ale industriei ușoare și alimentare. Sînt în curs de construcție mari obiecte industriale ca hidrocentrala „I. Loini Bicaz”, termocentrala de la Borzești, laminorul de la Roman și altele. De asemenea s-au construit 105 S.M.T.-uri și 10 centre mecanice, au fost înființate 15 institute de învățămînt superior și de cercetări, au fost construite și dezvoltate 860 școli elementare și medii. Astfel de construcții au determinat creșterea numerică a clasei muncitoare, precum și avîntul economic și cultural în aceste regiuni. Tîndu-se seama de bogățiile naturale și de hărnicia oamenilor muncii, putem să ne exprimăm convingerea că nu vor trece mulți ani pînă cînd starea de înapoiere economică a acestor regiuni va fi o amintire a vremurilor de exploatare și asuprire apuse pentru todeauna. (aplauze).

În primul cincinal, partidul și guvernul au dat o atenție deosebită dotării agriculturii cu mijloace mecanizate. În acest scop au fost organizate 16 întreprinderi industriale specializate în construcția tractoarelor și a mașinilor agricole. Au fost puse în fabricație peste 30 tipuri de mașini agricole; unele mașini speciale, îndeosebi combine și mașini de recoltat, au fost importate din Uniunea Sovietică. Industria noastră este astăzi în măsură să asigure în mare parte mașinile agricole de largă utilizare necesare agriculturii noastre.

Suprafața arabilă a fost mărită de la 9.400.000 ha, la 9.700.000 ha, prin desletenirea unor pășuni slab productive și prin lucrări de îmbunătățiri funciare. S-au repus în funcțiune parșii și s-au extins lucrările de irigații în regiunile București, Constanța, Galați, Timișoara, Arad, Oradea și altele.

Ca urmare a măsurilor luate pentru dezvoltarea agriculturii, producția prevăzută la cereale în cincinal pentru anul 1955 a fost depășită încă din anul 1954. Sarcina de 10 milioane tone grâu și porumb, stabilită la constituirea organizației de C.C. al P.M.R. în februarie ac. a, a fost depășită în 1955 cu cea, 1 milion tone cereale.

În domeniul zootehniei, sarcinile de creștere a șeptelului, stabilite în planul cincinal, au fost în general realizate și depășite la porcine și bovine.

În ultimii 2 ani s-a îmbunătățit activitatea gospodărilor agricole de stat; totuși, mai persistă lipsiri în profitoriile, mecanizarea și rentabilitatea lor.

Volumul destărilor de mîieri a crescut an de an, ajungînd în anul 1955 la aproximativ 28 miliarde lei, de 2 ori mai mult decît realizările din 1950 și de cea, 3 ori mai mult decît cele din 1949.

Vă aduceți aminte, tovarășii, de anii în care aprovizionarea populației întîmpina mari greutăți din cauza lipsei de mîier, ceea ce a determinat menținerea timp îndelungat a cartelelor și rațiilor ca măsură de apărare a clasei muncitoare împotriva speculațiilor. Acest sistem de aprovizionare devenise în ultimii ani o frînă în dezvoltarea economiei naționale, în creșterea productivității muncii, în aplicarea principiului socialist de repartitie după cantitatea și calitatea muncii.

Pe baza succesorilor obținute de oamenii muncii din industrie, agricultură, transporturi, comerț, a devenit posibilă realizarea în 1954 a unor sarcini deosebit de importante — desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele.

Ansamblul măsurilor luate de partid și guvern pentru înfăptuirea desființării cartelelor a contribuit la înviorarea pieței țărănești, la o mai bună aprovizionare a orașelor de către producătorii agricoli, la ieftinirea pe piață a unui număr important de produse agro-alimentare.

Astăzi, la un an de desființarea cartelelor și trecerea la comerțul desfișurat și după înlăptuirea a două reduceri de prețuri, în cursul ultimilor 8 luni, la unele articole industriale și alimentare, constatăm că această sarcină a fost îndeplinită și cu succes, în folosul oamenilor muncii din țara noastră. (aplauze).

Măgazinele și piețele din orașe și satele țării noastre sînt bine aprovizionate cu mărfuri industriale și produse agro-alimentare care corespund tot mai mult cerințelor și gusturilor populației.

Aplicarea măsurilor hotărîte de partid au dus la consolidarea monedei naționale, la o circulație bănească îmbunătățită, la o creștere a încrederii în lei.

Întărirea leului este în același timp un rezultat al faptului că bugetele anuale de stat s-au încheiat cu excedente că au folosit creditele ca mijloc de stimulare a producției, că balanța de venituri și cheltuieli bănești ale populației este echilibrată.

În ce privește comerțul exterior, volumul schimburilor cu străinătatea a crescut în 1955 de aproape 2 ori față de anul 1950. Relațiile de schimb cu U.R.S.S. și țările de democrație populară s-au dezvoltat considerabil și reprezintă peste 70% din totalul schimburilor noastre. În ultimii ani a crescut comerțul nostru cu țările capitaliste, al cărui volum este în 1955 de 2,5 ori mai mare decît în 1950. Întreținem astăzi relații de comerț exterior cu 62 țări.

Creșterea producției industriale și agrare, precum și a circulației mărfurilor a fost însoțită de dezvoltarea tuturor ramurilor de transport. Traficul feroviar general a crescut de 2,2 ori față de 1949, transportul cu autovehiculele de 4,7 ori, cel aerian de peste 3 ori.

La C.F.R., media zilnică a vagoanelor încărcate a crescut cu 75%, iar raluajul vagoanelor de marfă a fost redus în 1955 la 4,3 zile. Pentru a ilustra importanța acestei îmbunătățiri a indicelui este suficient să subliniem că în condițiile actuale reducerea raluajului cu o cecime de zi face posibilă încărcarea suplimentară a cea, 260 vagoane zilnic, fără sporirea parcului de material rulant.

Investițiile au fost îndreptate în perioada 1948-1955, spre fabricarea și dezvoltarea căilor ferate; s-au construit linii noi, ca: Bumbesti-Livezeni, Telciu-Vișeu, Piatra Neamț-Bicaz, București-Făurei-Teccu, Tismana-Tirgu Jiu, Ozana-Craiova și altele. O lucrare importantă înfăptuită în colaborare cu Uniunea Sovietică, Republica Populară Bulgaria, Republica Cehoslovacă, Republica Populară Ungară și Republica Populară Polonă este construirea noilor pod peste Dunăre, care leagă Republica Populară Romînă cu Republica Populară Bulgaria.

Din 1948 și pînă în prezent, rețeaua de drumuri naționale s-a îmbunătățit prin modernizarea a peste 1.200 km. drumuri și construcții de poduri în lungime totală de 15.500 m. Totuși, din totalul rețelei de drumuri naționale și regionale, la sfîrșitul anului 1955 numai 15% sînt drumuri moderne.

Insuficiența parcului nostru de autovehicule va fi treptat remediat prin producția de autocamioane în țară, începută din anul 1954.

Există încă mari posibilități nefolosite în domeniul transportului fluvial. În traficul maritim se resimte lipsa unor vase mari, care să asigure exportul mărfurilor noastre într-o proporție cu mult sporită față de cea actuală, precum și lipsa unei mecanizări mai avansate a porturilor.

Poștele și telecomunicațiile au fost de asemenea dezvoltate considerabil.

În domeniul radiofiziicii s-au realizat 11 stații noi de radio-difuziune, s-au instalat o jumătate de milion de difuzoare de radio-ficare la orașe și sate, iar producția de aparate de radio a ajuns astăzi la 90.000 aparate pe an.

Aceasta este tabloul luminos și măreț al realizărilor noastre în industrie, agricultură, comerț, transporturi, în cursul primului cincinal, rodul eforturilor curaj și amenilor muncii în frunte cu clasa muncitoare. (aplauze prelungite).

Tovarăși,

Partidul nostru a arătat întotdeauna deschis, în fața întregului popor, nu numai realizările, dar și lipsurile. Dezvăluirea neajurilor constituie un factor însemnat în mobilizarea celor ce muncesc în vederea obținerii unor succese tot mai mari în munca și lupta pentru înflorirea economiei și culturii.

Lipsurile din activitatea economică au fost analizate de Comitetul Central al partidului nostru și multe dintre ele au fost lichidate în mers. Altele, care mai persistă, trebuie să facă obiectul unei analize serioase pentru a fi lichidate.

Ce lipsuri principale frînează desfișurarea și mai rapidă a construcției noastre economice?

Deși în cîteva ramuri cum ar fi: industria construcțiilor de mașini a petrolului s-au obținut creșteri însemnate ale productivității muncii, depășindu-se sarcinile planului cincinal, pe ansamblul industriei productivității muncii a crescut numai cu 47,7% în loc de 75%, cit prevedea planul.

Industria carboniferă a primit în cursul cincinalului investiții de aproape 3 miliarde lei și a fost înzestrată cu un volum important de mașini și mecanisme. Cu toate acestea productivitatea muncii a scăzut în această ramură la 92% față de anul 1950.

Cauza acestei stări de lucruri intolerabilă stă în lipsa de preocupare din partea Ministerului Industriei Cărbunelui și a direcțiilor de mine pentru folosirea din plin a utilajelor și mecanismelor de care dispun minele, pentru introducerea mecanizării complexe a lucrărilor de abataj, încărcare și transport în subteran. Nu se iau măsuri organizatorice pentru generalizarea experienței frunțașilor mîiner. Metodele avansate de muncă (abatajele frontale și graficul ciclic) nu sînt aplicate decît în mică măsură.

Organizațiile de partid, sindicale și de tineret nu mobilizează pe muncitorii la lupta pentru sporirea productivității muncii, coresponsător cu utilajă tehnică a minelor.

Muncitorii mîineri, tehnicienii, inginerii, organizațiile de partid din industria carboniferă nu pot și nu trebuie să se împace cu această situație,

RAPORTUL DE ACTIVITATE al C. C. al P. M. R. la Congresul al II-lea al partidului

(URMARE DIN PAG. 4-a)

gater de lag, sau peste 43.000 m² de cherestea rășinoasă, în industria textilă peste 5.600.000 m² țesături de bumbac, în industria încălzimii cca 216.000 perechi de pantofi barbătești.

Reducerea prețului de cost trebuie privită ca o problemă centrală a întregii organizări a producției, trebuie să devină o preocupare vie și permanentă a ministerelor, a direcțiilor generale, a conducătorilor întreprinderilor, a organelor și organizațiilor de partid, a comitetelor sindicale, a fiecărui om al muncii și în primul rând a fiecărui comunist.

Se știe că fără o creștere neîntreruptă a productivității muncii și fără o scădere neîntreruptă a prețului de cost nu poate exista progres, nu poate fi concepută creșterea venitului național și a acumulărilor, întărirea puterii de cumpărare a leului, mărirea salariului real și creșterea nivelului de trai al poporului.

Nu trebuie să uităm nici o clipă indicația marelui Lenin cu privire la însemnătatea hotărâtoare a creșterii productivității muncii. Productivitatea muncii este, în ultima analiză, factorul cel mai important, cel mai de seamă al victoriei noii ordini sociale Capitalismul a creat o productivitate a muncii pe care n-a cunoscut-o feudalismul. Capitalismul poate fi și va fi învins de muncii prin ceea ce socialismul crează o productivitate nouă a muncii, o productivitate cu mult mai înaltă.

Aprovizionarea cu materii prime și combustibil constituie una din problemele principale ale industriei, de rezolvare căreia depinde întreaga activitate a întreprinderilor. Felul în care se desfășoară aprovizionarea constituie o frână serioasă în realizarea ritmică a planului de producție, în ceea ce privește productivitatea muncii și a scaderii prețului de cost și provoacă dificultăți financiare întreprinderilor. Lipsurile în aprovizionare slăbesc elanul oamenilor muncii, le pricinuesc amărăciuni și se restrâng asupra câștigurilor lor.

De unde provin aceste dificultăți în aprovizionare? Originea lor trebuie căutată în tendința multor întreprinderi de a se aproviziona cu mai mult decît este strict necesar producției și rezervelor normale constituind astfel stocuri supranormative, iar prin constituirea acestor stocuri, care nu corespund nevoilor curente ale întreprinderilor, nici din punct de vedere al cantității și nici din punct de vedere al sortimentelor, se blochează fondurile de rulment, se sustrag materiale necesare altor întreprinderi și se încurajează înstrăinarea materialelor necesare producției, provocîndu-se pagube serioase statului.

O altă cauză a dificultăților de aprovizionare constă în faptul că avem încă mulți conducători de întreprinderi și organizații de partid care se mulțumesc să constate lipsa unor materiale și în deosebi a unor materiale deficitare, dar nu mobilizează colectivele de muncitori și tehnicieni din întreprinderi la o luptă hotărâtă pentru reducerea consumului exagerat de materiale, prin introducerea înlocuitorilor mai ieftini și prin revizuirea lipurilor de producție care cer consumuri exagerate, fără ca prin aceasta să se înrăutățească calitatea produselor.

Numerosele organe și baze de aprovizionare ale ministerelor, pe lângă faptul că au o schemă încărcată și costisitoare, nu asigură o aprovizionare regulată și la timp a întreprinderilor, potrivit nevoilor producției.

Comitetul de Stat al Planificării, ministerele, organele lor de planificare și direcțiile lor generale planifică aprovizionarea tehnicomaterială în mod defectuos, cancelarisit, fără studierea temeinică a nevoilor reale ale întreprinderilor. Ele practică un centralism exagerat, care frînează inițiativa conducătorilor de întreprinderi și slăbește simțul lor de răspundere.

Deficiențele în domeniul aprovizionării tehnicomateriale împiedică îndeplinirea sarcinilor în ce privește sporirea productivității muncii și scăderea prețului de cost.

Este necesară o lătură hotărâtă în direcția îmbunătățirii întregii munci de planificare și organizare a aprovizionării tehnicomateriale a întreprinderilor.

Va trebui restudiat și simplificat întregul sistem de aprovizionare a industriei, micșorîndu-se cheltuielile de circulație și manipulare și asigurînd sortimentele de materiale cerute de întreprinderi.

Avem încă multe de făcut pentru îmbunătățirea calității producției. Este necesar să se tină seama că cerințele consumatorilor au crescut — azi trebuie să dai produse ieftine și de calitate bună. Or, sînt încă conducători de întreprinderi care nu se gîndesc în totdeauna la piață, nu au în vedere că scopul producției este satisfacerea nevoilor economiei și ale oamenilor muncii la un nivel din ce în ce mai ridicat și că producția nu este un scop în sine, ci nu este suficient să realizezi sarcina producției globale, atunci cînd nu ai realizat producția-marfă în sortimentele și calitatea cerută de consumatori.

De cele mai multe ori calitatea necorespunzătoare a produselor se datorează lipsei de pregătire tehnică amănunțită înainte de punerea în fabricația de serie a produselor. Unele întreprinderi de construcții de mașini și electrotehnice lansează în fabricație produse a căror documentație tehnologică nu a fost pusă la punct, nu verifică și nu experimentează prototipurile, nu corectează deficiențele în pregătirea tehnică, înainte de lansarea producției de serie.

Calitatea producției, cheltuielile de producție, folosirea deplină a capacității de producție sînt determinate în mare măsură de profilarea, specializarea și cooperarea întreprinderilor.

Se împlină uneori că produse similare figurează în planurile de producție ale mai multor întreprinderi, ceea ce are ca urmare o producție de serie mică, neeconomică. Nu se depun eforturi suficiente din partea ministerelor pentru a organiza cooperarea întreprinderilor din aceeași ramură, în scopul creșterii producției de serie, al specializării și mai accentuate a întreprinderilor.

Lupta pentru creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost, îmbunătățirea calității produselor, într-un cuvînt, ridicarea nivelului tehnic și organizatoric al întreprinderilor trebuie să ducă la creșterea rentabilității sistemele a întreprinderilor.

Sînt însă numeroase ministere și conducători de întreprinderi care nu se preocupă de creșterea neîntreruptă a rentabilității, de sporirea acumulărilor socialiste, tolerăndă risipa de materiale și de fonduri, nu supun unei analize temeinice posibilitățile de sporire pe toate căile a veniturilor statului.

Este cunoscut că în multe întreprinderi există un număr mai mare de muncitori și funcționari decît necesar producției. Numărul de ateliere și de secții este de asemenea mai mare decît cel cerut de procesul tehnologic al producției, ceea ce duce la o risipă de cadre de conducere, de maștri, ingineri și personal administrativ.

Una din cauzele care determină aceste lipsuri în industria noastră, de la întreprinderi și pînă la organele centrale, este și planificarea birocratică, defectuoasă, care nu are la bază un studiu concret al nevoilor economiei naționale și al posibilităților întreprinderilor.

Trbuie pus accent pe îmbunătățirea metodelor de planificare, pe munca de perfecționare a metodelor de lucru din întreprinderi, pe organizarea schimbului de experiență în scopul generalizării metodelor întreprinderilor frunzate.

Acestea sînt, tovarășii, principalele lipsuri asupra cărora trebuie să concentrăm atenția partidului, a sindicatelor, a ministerelor și conducătorilor de întreprinderi, a tuturor oamenilor muncii.

Ne exprimăm convingerea căpînă că partidul nostru, care a știut să învingă atîtea greutăți, care a condus poporul nostru la atîtea victorii, va ști fără îndoială să mobilizeze clasa muncitoare în vederea lichidării lipsurilor în muncă pe care le mai avem, sarcină a cărei îndeplinire trebuie să constituie o preocupare a întregului partid. (aplauze). Lipsurile, însă, nu pot umbri uriașele realizări ale poporului nostru în construirea bazei economice a socialismului în patria noastră.

CREȘTEREA VENITULUI NAȚIONAL ȘI A NIVELULUI DE TRAI ÎN PERIOADA 1948—1955

Tovarăși,

Succesele obținute în toate ramurile economiei naționale au avut drept urmare o importantă sporire a venitului național și o îmbunătățire a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la oraș și de la țară.

În 1955, datorită deosebitei de trecut, venitul național creat de poporul muncitor servește la dezvoltarea economiei și culturii socialiste.

Venitul național al Republicii Populare Romine a crescut în 1955 de peste două ori și jumătate față de 1948 și aproximativ de 2 ori mai mult decît în 1938.

În anul 1955, venitul național a fost creat în cea mai mare parte de către sectorul socialist — cca. 71%, ceea ce arată că astăzi formațiunea socialistă în economia noastră este predominantă.

În 1938, datorită înapoierii industriale a Romîniei partea de venit național creată în agricultură era mai mare decît cea produsă în industrie, pe cînd astăzi, ca urmare a triplării producției industriale, aproape jumătate din venitul național este realizat în industrie, iar partea provenită din agricultură este doar cu puțin peste un sfert, desigur volumul absolut al venitului național, produs în agricultură, a crescut față de 1938. Agricultură are rezerve mai încă neutilizate și trebuie să asigure, alături de industrie, o creștere și mai mare a venitului național, prin obținerea unor randamente ridicate la hectar.

Balanța folosirii venitului național, pe clase sociale, prezintă deosebirii fundamentale față de trecut.

În perioada dintre cele două războaie mondiale, din punct de vedere al venitului național, raportat la numărul locuitorilor, Romînia era una din cele mai sărace țări din lume, situîndu-se puțin deasupra nivelului țărilor coloniale. Datorită crizei economice din 1929—1932, venitul național al Romîniei a scăzut de la 293 miliarde lei în 1928 la 171 miliarde lei în 1932**, ceea ce a dus o pauperizare și mai mare a maselor largi ale populației muncitoare. Astfel, clasa exploatatoare, căuțînd ieșirea din criză, arunca efectele ei îngrozitoare pe spinarea oamenilor muncii.

În Romînia burghezo-moșierescă, an de an, o parte tot mai mare a venitului național — produs prin truda muncii clasei și țăranilor muncitori — era folosită pentru îmbogățirea clasei capitaliste și moșierilor și a altor pătri parazițare, iar partea din venitul național care revenea clasei muncitoare și țăranimii muncitoare se micșora de la un an la altul pe calea reducerii salariilor, a scaderii veniturilor țăranimii, a fiscalității excesive, a creșterii șomajului și a sărăcirii continue a celor ce muncesc de orașe și de sat.

După datele oficiale în 1938**, un număr de 3.767 întreprinderi industriale capitaliste — din toate ramurile — au plătit un fond de salarii de 8,3 miliarde (în lei din 1938) unui număr de 289.100 salariați și au încasat beneficii în același an în valoare de 18 miliarde (în lei din 1938). În timp ce profiturile fabricanților creștea vertiginos, șomajul — boala cronică de nelecuit a capitalismului — făcea ravagii îngrozînd în fiecare an, cu zeci de mii, rîndurile oamenilor lipsiți de dreptul elementar la muncă și la viață.

Din 1933 pînă în 1938, nivelul prețurilor în principalele orașe ale țării a crescut între 24—34%; în timp ce salariile muncitorilor și funcționarilor au crescut numai cu 5—6%, ceea ce arată scăderea salariului real al muncitorilor. Iată o parte a tabloului mizeriei și privațiunilor oamenilor muncii din timpul exploatării capitaliștilor și moșierilor.

Cu totul altfel se prezintă astăzi situația. În primul plan cîștigă, aproximativ trei sferturi din venitul național a fost repartizat ca fond de consum pentru folosița oamenilor muncii de la orașe și de sat, pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale, iar restul de un sfert a fost destinat pentru fondul de acumulare, care a asigurat în această perioadă dezvoltarea producției industriale și agricole, a transporturilor și circulației mărfurilor, precum și dezvoltarea culturii în folosul poporului muncitor.

Dezvoltarea continuă a economiei și culturii, creșterea venitului național, atragerea în cîmpul muncii a unui număr tot mai mare de muncitori, precum și creșterea importantă a cheltuielii social-culturale făcute de către stat, au asigurat sporirea veniturilor reale ale oamenilor muncii.

Regimul democrat-popular a asigurat pe deplin dreptul la muncă, prin crearea de noi fabrici și uzine, șantiere, stațiuni de mașini și tractoare, gospodării agricole de stat, instituții de învățămînt și de cercetări științifice, de sănătate și de cultură.

În anii 1951—1955, economia, cultura și sănătatea publică au primit cca. 97.000 cadre medii tehnice și aproape 50.000 de cadre cu pregătire profesională. Imensa majoritate a muncitorilor cărora li s-a încredințat de către partid conducerea întreprinderilor naționalizate și-au însușit cunoștințele și economice necesare; mulți dintre ei au urmat cursuri de specialitate și au devenit ingineri, fiind la înălțimea încrederii acordate.

O mare însemnătate în îmbunătățirea pregătirii profesionale a muncitorilor calificați și a maștrilor a avut-o hotărîrea din anul anterior a partidului și guvernului, hotărîre prin care învățămîntul profesional a fost legat de producție, de întreprinderi.

Una din cele mai importante realizări ale regimului democrat-popular este participarea femeii, cu drepturi egale cu ale bărbaților la activitatea de stat, economică și culturală. În cursul primului plan cincinal, peste 300.000 de femei au intrat în producție. Ele îndeplinesc astăzi un rol important în construcția economică și culturală, ca muncitoare, maștri, ingineri, medici, învățătoare, profesore și creatoare talente în domeniul cercetării științifice, al artelor și literaturii. În 1938 — după datele Ministerului Muncii din acea vreme — salariile femeilor erau cu 50% mai reduse decît ale bărbaților. Astăzi, femeile primesc salarii egale la muncă egală cu bărbații și contribuie la creșterea veniturilor bănești ale familiei.

Salariul real al muncitorilor a crescut în 1955 cu 28% față de anul 1950, pe calea creșterii salariului mediu și pe calea reducerii prețurilor bunurilor de larg consum.

Consumul efectiv al populației servește drept cel mai direct și mai concludent indicator al nivelului de trai al poporului muncitor; consumul familiilor de muncitori la alimentele de bază a crescut în 1955, față de 1948, la pîne cu 52%, la grăsimi cu 203%, la carne cu 85%, la zahăr cu 138% și la lapte cu 25%.

În 1938, chiria reprezenta 1/3 din salariul mediu al unui muncitor sau funcționar, iar cheltuielile pentru serviciile comunale și de deservire a populației se ridicau la 14% din salariu. Acum chiriile reprezintă cel mult 5% din salariul mediu, iar cheltuielile pentru serviciile comunale și de deservire — energie electrică, apă, salubritate și transport în comun — sînt de numai 6—7% din salariul mediu al unui muncitor sau funcționar. Se dau an de an în folosință oamenilor muncii, mii de apartamente construite de stat, precum și credite pentru construirea de case individuale.

În timpul exploatării capitaliste nu se asigura dreptul la odihnă oamenilor muncii. După o istovitoare trudă de ani de zile, muncitorul de muncă ori, în loc de concediu pentru odihnă, era concediat, adică era trimis la „odihnă” de luni de zile, fără salariu, fără posibilitatea de a-și asigura hrana zilnică.

Îngrijirea medicală, protecția muncii și pensia erau o bătaie de joc, iar miliardele de lei luate din sudarea muncitorilor drept cote pentru asigurări sociale se plăteau ca salarii și diurne imensului aparat birocratic pus să administreze aceste fonduri bănești.

Astăzi, clasa muncitoare beneficiază de concedii plătite, de case de odihnă, asigurări sociale, îngrijire medicală și de un vast sistem de protecție a muncii. În 1951—1955, peste 2 milioane de persoane — 1,5 milioane adulți și peste o jumătate de milion copii au fost trimiși — prin sindicate, la odihnă și cură în stațiunile balneoclimaterice, cheltîndu-se în acest scop 900 milioane lei. Pentru pensii s-au acordat în această perioadă peste 3,6 miliarde lei; pentru ajutorul familial de stat — 374 milioane; în total, pentru asigurări sociale, s-au cheltuit aproape 6,5 miliarde lei.

În anii puțini populare s-a schimbat mult în bine și viața satelor noastre. Sărăniunea muncitoare își amintește cu minie de anii de cruntă exploatare cînd muncea, din zori și pînă în noaptea, pe pămîntul moșierilor și chibaburilor, lipsiți de cele mai elementare condiții de viață omenească.

Izbușirea crizei generale din 1929, care s-a împlinit cu criza agrară, a agravat și mai mult situația țăranimii, accentuînd procesul de sărăcire și de diferențiere de clasă la țară și sporind neumăturile adînci ale țăranimii împotriva exploatării moșieresti și chibaburești, a apăsării fiscale și cîmătărești.

Uriasele datorii făcute de țărani la bănci și cîmătări, prin plata ratelor la așa-zisa împrumutări, ori pentru cumpărare de vite și unelte de muncă, povara grea a impozitelor și dobinzilor, condamnaseră la foamă cronică marea majoritate a țăranilor muncitori.

După datele economiștilor burghezi***, 64% din totalul gospodăriilor micilor proprietari agricoli (2.474.738) aveau în 1929 datorii de 37,4 miliarde lei, ceea ce însemna 15.102 lei dator de fiecare gospodărie, sau 6.585 lei dator pe fiecare hectar de pămînt, deși țăranii plățiseră, prin cîmătă, de 2 și de 3 ori sumele inițial împrumutate.

Pentru a potoli indignarea și revolta ce cloceau în rîndurile țăranimii muncitoare, regimul burghezo-moșieresc, căuțînd ieșirea din criză și pe spatele țăranimii muncitoare, a recurs la șiretlicul perfid al conversiunii, care de fapt a agravat situația disperată a țăranimii.

Scăderea catastrofală a prețurilor produselor agricole a pus țăranimii în imposibilitate de a-și mai plăti datorile, chiar dacă și-ar fi vîndut pămîntul la prețuri de 10—20.000 lei hectarul, cît era în 1929.

Urmările acestei grave situații, de ruinare a țăranimii, se oglindesc în rezultatele recensămîntului general din 1930 care arată că existau 700.000 de țărani fără nici un petic de pămînt, alți 610.000 de țărani aveau în total numai 320.000 ha, adică în medie 1/2 ha de gospodărie, iar aproape 50% din țărani, cu 1—3 ha, nu aveau vite de muncă.

În 1930, procesul de concentrare a pămîntului în minile moșierilor și chibaburilor întărise baza economică a chibaburimii și adusese țăranimii sărăcie și mijlocul de a scăpa de lenin; 12.200 de moșieri dețineau tot altia pămînt cît 2.460.000 de gospodării țăranesti.

La situația jalnică, de mizerie neagră a țăranimii, se adăugau neștiința de carte și bolile care li măcinau rîndurile; 30% din copii nu mergeau la școală, iar majoritatea femeilor nu știau carte. Sîntența medicală era aproape inexistentă, pelagra și bolile școlare zăpătesc milioane de țărani, iar mortalitatea generală și infanțită deținea primul loc în Europa.

Astăzi, țăranul muncitor — descătușat din oprimarea de veacuri — este liber și stăpîn pe pămîntul său.

Revoluția populară a lichidat clasa moșierilor, îngreășește exploatarea chibaburească și duce la lichidarea acesteia exploatare.

Regimul democrat-popular nu numai că a scăpat țăranimii muncitoare de datorile înrobitoare către moșieri și cîmătări și de pericolul de a-și pierde pămîntul, rîndurile de moșieri și chibaburi, dar a expulzat pe moșieri și a împrumutătorii pe țăranii fără pămînt sau cu pămînt puțin. Astăzi, țăranimii muncitoare primesc din partea statului ajutor tehnic prin S.M.T., asistență agro-tehnică, semînțe selecționate și credite pentru mărirea producției și valorificarea produselor sale, obținînd an de an recolte și venituri tot mai mari și realizînd un consum propriu tot mai ridicat.

Ridicarea nivelului de viață al țăranimii noastre muncitoare se poate vedea și din faptul că în primul plan cincinal s-au construit la sate cca. 200.000 de case noi.

Populația de la sate primește astăzi, din partea statului, învățămînt gratuit, îngrijire medicală, ajutoare pentru mamele cu mulți copii. În satele noastre au pătruns lumina electrică, radio-ul. Caravanele cinematografice, căminele culturale și bibliotecile sătești duc o muncă intensă pentru ridicarea nivelului cultural al țăranimii.

În perioada 1951—1955 s-au cheltuit 12,5 miliarde pentru cultură și învățămînt și 5,5 miliarde pentru sănătatea oamenilor muncii de la orașe și de sat.

Iată folosale mari ale alianței dintre clasa muncitoare și țăranimii muncitoare, iată motivele pentru care țăranimii muncitoare urmează cu încredere pe aliații săi de nădejde pe drumul socialismului, îndeplinindu-și cu cinste îndatoririle patriotice față de statul democrat-popular (aplauze puternice). Mergînd cu încredere și fermitate, alături și sub conducerea clasei muncitoare, pe calea fărîșirii socialismului la sate, ea va scăpa definitiv de orice formă de exploatare a omului de către om.

În 1955 statul a cheltuit pentru acțiunile social-culturale de cîteva ori mai mult decît în 1938, iar în perioada 1948—1955 s-au cheltuit 32,6 miliarde lei pentru învățămînt și burse, asistență medicală, pentru odihna oamenilor muncii și a copiilor lor, pentru înflorirea artei și literaturii.

În afară de această sumă, pentru asigurarea dezvoltării bazei materiale a culturii, învățămîntului, sănătății și sportului, în cursul primului nostru plan cincinal s-au investit peste 3,5 miliarde lei. S-au construit școli, institute pentru pregătirea cadrelor superioare și pentru cercetări științifice, teatre, cinematografe, muzee, cămine culturale, spitale, dispensare și terenuri sportive.

Învățămîntul a luat o mare dezvoltare, transformîndu-se fundamental atît în ce privește organizarea cît și conținutul. Numărul școlilor elementare și medii a crescut, îndeosebi al școlilor de 7 ani în centre muncitorești și la sate. Mase importante de elevi au fost cuprinse în școli. A crescut numărul facultăților și al institutelor și s-a mărit numărul studenților. Conținutul învățămîntului a fost simțitor îmbunătățit; au fost perfecționate metodele de predare; s-a îmbunătățit compoziția socială a elevilor și s-a creat o nouă atitudine față de studiu. S-a intensificat munca de perfecționare a cadrelor didactice.

Au fost create condiții de studiu și pentru oamenii muncii aflați în producție. S-au înființat școli pentru tineretul muncitoresc și sătesc și a luat avînt învățămîntul fără frecvență, care permite oamenilor muncii să facă studiul medii și superioare fără să părăsească producția.

Astăzi, în Republica Populară Romînă, sînt asigurate cele mai largi condiții dezvoltării învățămîntului minorităților naționale în limba maternă.

În învățămîntul superior a fost organizată cercetarea științifică, care în ultimii ani se dezvoltă cu avînt.

Tovarăși,

În această perioadă am realizat importante succese în creșterea nivelului de trai material și cultural, dar trebuie să arătăm că nu am atins în întregime nivelul de trai prevăzută pentru 1955. Noi sîntem comuniști și nu ne este teamă să arătăm deschis că în această privință am avut și serioase lipsuri. Nivelul de trai ar fi putut crește mai mult dacă în acești ani toate ramurile producției industriale ar fi sporit productivitatea muncii și ar fi redus prețurile de cost la nivelul stabilit prin planul cincinal. Trebuie să fie clar tuturor că și pe viitor ridicarea nivelului de trai depinde în măsură hotărîtoare de mărirea continuă și însemnată a productivității muncii, de reducerea cheltuielilor de producție și circulației și de asigurarea rentabilității întreprinderilor în toate ramurile economiei naționale.

Situația realizărilor din ultimii 7 ani, de cînd am trecut la economia planificată, arată că am construit o puternică bază industrială necesară dezvoltării întregii economii și am sporit puternic forțele productive în toate regiunile țării.

Succesele obținute în acești ani constituie o chezie și sarcini mărețe pe care ni le propunem în al doilea plan cincinal vor fi îndeplinite, contribuind la o și mai mare înflorire a patriei noastre (aplauze prelungite).

În acești ani de muncă pașnică, constructivă, poporul nostru a avut tot timpul sprijinul frățesc al marelui său prieten — poporul sovietic. În același timp, s-au dezvoltat continuu relațiile prietenești și de într-ajutorare cu țările de democrație populară, contribuînd astfel la înflorirea economică a lagărului socialist (aplauze puternice).

3. Dezvoltarea economiei naționale în perioada celui de-al 2-lea cincinal

Tovarăși,

Conștient de noștre va dezbate proiectul de directive pentru cel de-al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a R.P.R.

Sarcina fundamentală a celui de-al doilea plan cincinal este făurirea economiei socialiste unite de care, pe baza dezvoltării continue a industriei socialiste, să se asigure transformarea socialistă a agriculturii, astfel că în 1960 sectorul socialist în agricultură să fie preponderant, atît ca suprafață cît și ca producție-marfă.

Obiectivele politico-economice ale celui de-al doilea plan cincinal sînt următoarele:

a) Dezvoltarea economiei naționale a Republicii Populare Romine în scopul ridicării necontenite a nivelului de trai și de cultură al oamenilor muncii de la orașe și de sat;

b) Dezvoltarea cu prioritate a industriei mijloacelor de producție și îndeosebi a acelor ramuri ale industriei grele care au asigurată baza de materii prime în țară: industria petrolului, chimică, energetică, siderurgică, metalelor colorate, cărbunului;

În industria constructoare de mașini se va pune un accent deosebit pe dezvoltarea producției de serie, prin cooperarea și specializarea întreprinderilor;

c) Ridicarea nivelului tehnic în toate ramurile economiei naționale și obținerea unei creșteri considerabile a productivității muncii în industrie, transporturi, prin

— Folosirea mai completă a capacităților de producție existente a cheltuielilor de producție și de circulație în economie;

— Introducerea treptată a tehnicii noi și a procedurilor tehnologice superioare începînd cu întreprinderile care au un rol determinant în ramura de producție respectivă. În acest scop, se vor generaliza metodele avansate de muncă folosite de fruntași în producție; în domeniul perfecționării tehnologice se vor introduce pe perseverență mecanizarea complexă și automatizarea proceselor de producție în principalele întreprinderi; o atenție deosebită se va da creșterii accentuate a indicilor de folosire a utilajelor.

— Dezvoltarea producției în serie, prin specializarea și cooperarea întreprinderilor, îndeosebi în industria constructoare de mașini și industria electrotehnică, pirghiile principale de utilitate a economiei naționale cu mașini, utilaj, agregate și aparate perfecționate.

Rezultatul acestor măsuri trebuie să fie o reducere simțitoare a cheltuielilor de producție și de circulație în economie.

d) Sectorul socialist în agricultură să reprezinte aproximativ 60—70% din producția marfă agricolă vegetală și animală; sporirea producției agricole vegetale și animale, atît în sectorul socialist, cît și în sectorul micilor producători de măruri, prin mecanizarea și folosirea îngrășămintelor chimice, prin creșterea randamentelor la hectar prin dezvoltarea irigațiilor și prin sporirea suprafeței arabile și agricole; mărirea productivității muncii în agricultură micșorîndu-se cantitatea de muncă cheltuită pe unitate de produs agricol.

e) Dezvoltarea industriei bunurilor de consum (republicane și locale), pe baza materiilor prime, precum și prin folosirea din ce în ce mai largă a fibrelor sintetice și a maselor plastice fabricate în țară, îmbunătățirea simțitoare a calității și sortimentelor mărfurilor.

f) Dezvoltarea comerțului de stat și cooperatist, intensificarea schimburilor de mărfuri între orașe și sate, între sectorul socialist de stat și sectorul micilor producători de mărfuri;

g) Intensificarea mișcării cooperatiste a micilor producători de mărfuri din sate și din orașe, atît prin cooperarea de consum cît și prin cooperarea de producție meșteșugărească.

h) Lărgirea și consolidarea bazei materiale a culturii, învățămîntului, sănătății, educației științifice, culturii fizice și sportului.

Acestea sînt principalele direcții pe baza cărora se va desfășura în al doilea plan cincinal activitatea oamenilor muncii sub

conducerea partidului, în vederea continuei dezvoltări a economiei și culturii, a construirii socialismului în patria noastră (aplauze puternice).

Ca forță activă a lagărului socialist, R.P.R. își va dezvolta economia sa pe drumul socialismului, bazîndu-se pe bogatele sale resurse și pe puterea creatoare a poporului nostru muncitor, în cadrul colaborării economice și al într-ajutorării cu țările prietene, folosind experiența și sprijinul Ununii Sovietice, forța conducătoare a lagărului socialist.

Sistemul economic socialist are posibilități măsurate de dezvoltare economică și culturală; are tot ceea ce este necesar pentru a obține un avînt general economic și cultural, pentru a ridica necontenit nivelul material și cultural al oamenilor muncii.

Ceea ce este specific țării care fac parte din sistemul economic socialist este ritmul vertiginos de creștere a forțelor productive, ca urmare a transformărilor revoluționare ce au avut loc în economia acestor țări a stabilirii noilor relații de producție socialiste.

În zilele noastre se desfășoară întrecerea economică între cele două sisteme — socialist și capitalist.

RAPORTUL DE ACTIVITATE al C. C. al P. M. R. la Congresul al II-lea al partidului

(URMARE DIN PAG. 5-a)

10,0-10,5% din care 11,0-11,5% la sectorul I. (industria mijloacelor de producție) și de 8,5-9% la sectorul II. (industria bunurilor de consum). Corelația între creșterea acestor sectoare reflectă procesul de industrializare socialistă.

În anul 1960, producția principalelor mijloace de producție va crește față de anul 1955 la:

Creșterea prod. față de 1955	cu
— energie electrică	cu 80-85%
— țefei	cu 28%
— cărbune	cu 80-90%
— gaz metan	de 2,6 ori
— minereu de fier	de 1,8-2 ori
— cocs metalurgic	cu 40%
— fontă	de cca. 5 ori
— otel	de 2 ori
— laminate finite	de 2-2,2 ori
— instalații de foraj	de peste 4 ori
— cazane cu aburi industriale	de cca. 2 ori
— motoare cu combustie internă	de 2,8-3 ori
— locomotive cu aburi	de 2,5 ori
— vagoane de marfă și cisterne cale normală	de cca. 2 ori
— autocamioane	de cca. 5 ori
— motoare electrice	de 2,5-2,7 ori
— transformatori	de cca. 2,8 ori
— generatori electrice	de 2,4 ori
— produse sodice	de cca. 4 ori
— clor	de 4,5-5,5 ori
— acid sulfuric	de cca. 2,3 ori
— îngrășăminte chimice	de cca. 4,2 ori
— mase plastice, fire și fibre sintetice (prod. 1960) 16-17.000 tone.	
— plăci fibro-lemnose și aglomerate (prod. 1960) 90.000-95.000 tone	

Din acest tabel rezultă creșterea însemnată în cel de-al doilea cîincinal a producției industriale grele și îndeosebi a industriei chimice și siderurgice. Ca urmare a noilor unități ce se vor crea, vom produce pentru prima dată în țara noastră mase și fibre sintetice, precum și unele materiale pentru înlocuirea lemnului.

În industria siderurgică se vor termina lucrările începute în primul cîincinal și se vor da în funcțiune însemnate capacități noi de producție: 400.000 tone cocs pe an, la Hunedoara (2 noi baterii, în afară de prima baterie pusă în funcțiune), 700.000 tone oțel S.M./an, în otelăria nouă, 930.000 tone semifabricat/an (blumuri și plăci), 615.000 tone laminate finite; se va spori considerabil producția de țevi, prin intrarea în funcțiune a laminorului de la Roman. Acest effort este pe deplin justificat deoarece, cu toată creșterea importantă realizată în primul cîincinal, industria siderurgică este încă mult rămasă în urmă față de nevoile de metal ale economiei. Producția proprie de cocs și minereu de fier nu asigură nevoile siderurgice decât într-o proporție de aproximativ 50%, ceea ce duce la o folosire insuficientă a capacităților furnalelor și ofelărilor și grevează în măsură însemnată balanța noastră de import. Rămânerea în urmă a siderurgiei se resimte în toate compartimentele economiei naționale și îndeosebi în ramura construcției de mașini și a lucrărilor capitale. Creșterea rapidă a industriei siderurgice, în al doilea cîincinal, constituie o condiție esențială pentru dezvoltarea construcției noastre economice.

Tovarăși,

Țara noastră are toate condițiile necesare pentru dezvoltarea unei puternice industrii chimice.

În primul rînd, România are însemnate bogății naturale de țefei, gaz metan, cărbune, stuf, lemn, sare, minereu nerolose și nemetalifere, care constituie o bază bogată și variată pentru dezvoltarea industriei chimice.

În al doilea rînd, avem cadre competente și entuziaște de ingineri și specialiști în chimie, care și ridică înălțat nivelul cunoștințelor tehnico-stiințifice. S-a creat posibilitatea de a acoperi nevoile de forțe de muncă ale industriei chimice prin pregătirea lor în întreprinderile și instituturile chimice existente, precum și în ramurile înrudite.

În al treilea rînd, este asigurată energia electrică necesară prelucrării acestor valoroase bogății naturale și îndeosebi energia electrică ieftină produsă de hidrocentrale.

În al patrulea rînd, industria construcțiilor de mașini existentă în țara noastră poate realiza o mare parte din sarcina de construire a instalațiilor și agregatelor necesare industriei chimice.

O condiție de cea mai mare însemnată este ajutorul prietenesc al țărilor lagărului socialist și în primul rînd al Uniunii Sovietice, care are o puternică industrie chimică înzestrată cu tehnica cea mai nouă și este mare producătoare de utilaj chimic.

Toate aceste condiții asigură posibilitatea dezvoltării în ritm accelerat a industriei chimice în R.P.R.

În primul cîincinal, producția industriei chimice a crescut de aproape trei ori.

În anii ce urmează vom dezvolta ramurile principale ale industriei chimice și în primul rînd industria petrochimică, ramură importantă care prelucurează chimic produsele petrolifere. Gazele de rafinare, rezultate din prelucrarea petrolului, sînt folosite astăzi drept combustibil. În 1955, valoarea reprezentată de rafinare care s-au consumat drept combustibil prezenta doar 45 milioane lei; dacă aceeași cantitate de gaze ar fi fost prelucrată în produse chimice s-ar fi obținut o producție de 800 milioane lei.

Folosind gazele de cracare din industria petroliferă se va construi un mare combinat de cauciuc sintetic, cu o capacitate de 50.000 tone/an, care va da în 1960 o producție de 10.000 tone. În afară de cauciuc, acest combinat va produce o serie de alte semifabricate valoroase, necesare industriei chimice.

Prin industria petrochimică se vor valorifica la un nivel înalt toate derivatele petrolifere și se va obține, pe lângă benzine și uleiuri superioare celor produse azi, și o gamă mare de produse chimice necesare industriei și agriculturii.

Gazul metan va fi folosit mai mult decît pînă acum ca materie primă pentru industria chimică. El este cea mai ieftină materie primă pentru fabricarea maselor plastice și pentru industria îngrășămintelor azotoase, care vor fi produse în cantități însemnate.

Pentru realizarea unor recolte bogate, în industria chimică va produce în anul 1960 de 4-5 ori mai multe îngrășăminte minerale și va lărgi cantitativ și pe surmenale producția chimicalelor necesare combaterii dăunătorilor din agricultură.

Se vor produce noi coloranți, de calitate superioară, se va lărgi gama de produse chimico-farmacologice, acordîndu-se o atenție deosebită antibioticelor.

O altă ramură a industriei chimice, industria de celuloză, se va dezvolta în al doilea cîincinal pe baza folosirii unei noi materii prime: stuful din Delta Dunării. Pînă azi, producția de celuloză a țării noastre se bazează pe un material foarte prețios, lemnul de rășinoase, din care se consumă în acest scop peste jumătate milion metri cubi pe an. Dezvoltarea mai departe pe această bază a industriei de celuloză ar duce la o despărțire accelerată, cu urmări grave.

România are condiții favorabile pentru dezvoltarea acestei industrii, deoarece stufurile din Delta sînt compacte, iar calitatea stufului este superioară, îndeosebi în lungimea fibrei și conținutul în celuloză.

Prin valorificarea complexă a stufului se vor produce celuloză papetară și vîșoasă pentru mătase și lînă artificială, alcool din rizomii stufului, furfural care se folosește în industria cauciucului și a fibrelor sintetice, a rășinilor sintetice necesare plăcilor produse din desuiri lemnoase, drojdie iurajură — un concentrat important pentru hrana vitelor — precum și mari cantități de plăci pentru construcție, ieftine și durabile.

Convenția încheiată între Republica Populară Polonă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Română și Republica Cehoslovacă prevede construirea, pe baza ajutorului reciproc, a unor fabrici de celuloză din stuf, începînd din anul 1956.

Dezvoltarea industriei chimice va permite realizarea unor noi și însemnate materii prime pentru producția bunurilor de consum popular și: ambal, fibrele sintetice, care vor putea înlocui mătasea lînă și bumbacul, sînt în multe privințe superioare fibrelor naturale. Ele au îndeosebi o rezistență mai bună, deosebit de durabilitate mai mare, au finețe și pot fi izumate colorate. Noile mase plastice produse vor permite producerea de numeroase articole tehnice pentru instalațiile electrice și sanitare, precum și de variate produse de uz casnic.

Producția industriei chimice, în această perioadă, urmează să crească de cel puțin 2,5-3 ori față de anul 1955.

În cursul anului 1956 se va înlocui un program de dezvoltare a industriei chimice pentru o perioadă de 10-15 ani.

Industria petrolului va continua să crească pe baza lărgirii în-

semnate a forajului de explorare și exploatare, asigurînd nevoile economiei și exportul. Vom da o atenție sporită măririi rezervelor și valorificării superioare a țefelui, prin construirea unor importante capacități de prelucrare, dotate cu tehnică modernă. Producția de gaz metan se va mări la cca. 10 miliarde m³ pe an. Se vor construi conducte principale, care vor alimenta Moldova, Banatul și Ardealul.

Rămânerea în urmă a industriei cărbunelui cu cca. 2 milioane tone, față de nivelul prevăzut pentru 1955, va trebui să fie lichidată, punîndu-se accent deosebit pe exploatarea în cariere, mecanizarea și usurarea muncii în subteran, mărirea producției de cărbune cosificabil, astfel ca în 1960 producția de cărbune să ajungă la 11-11,6 milioane tone/an.

Paralel cu dezvoltarea producției de combustibil vor trebui luate măsuri serioase pentru o mai rațională folosire a acestuia în interesul întregii economii.

Indicii de consum de combustibil, în toate ramurile economiei, sînt ridicați. Multe ministere și întreprinderi se împacă cu risipa de combustibil, nu studiază căile tehnice concrete pentru reducerea consumului pe calea perfecționării instalațiilor de ardere și a examinării minuțioase a balanțelor termice, în vederea utilizării maxime a tuturor resurselor. Dacă gazul de furnal de la Reșița ar fi utilizat mai complet, eliminîndu-se pierderile, s-ar putea economisi anual cca. 10-15.000 tone păcură, în valoare de 3-4 milioane lei.

Consumul de păcură al căilor ferate a crescut între anii 1951-1955 de la 270.000 tone la 1.080.000 tone, pe cînd, în același interval, consumul de cărbune a scăzut de la 1.188.500 tone la 923.000 tone (exprimat în cărbune convențional).

La fabricile de ciment (Mărgid și Biceaz), prin depășirea normelor de consum de gaze metan se obține, din cauza proastei gospodăririi și a funcționării intermitente a cuptoarelor de klinker, se risipește anual cca. 15.000 tone păcură.

Risipa de motorină la lucrările agricole, executate cu tractoare, calculată în raport cu normele Ministerului Agriculturii și Silviculturii, reprezintă cca. 15.000 tone motorină pe an.

În același timp consumul de lemne de foc reprezintă în cursul primului cîincinal cca. 23 milioane de tone.

Masa lemnoasă utilizată drept combustibil poate fi valorificată prin prelucrare ei în produse superioare: celuloză, materiale de construcție, buturi de consum.

Comitetul de Stat al Planificării, ministerele producătoare și consumatoare de combustibil trebuie să ia măsurile necesare în vederea justei repartizării și utilizării a combustibilului, urmînd o valorificare optimă a acestor bogății însemnate ale țării noastre.

În cursul celui de-al doilea cîincinal vor lua un avînt și mai mare lucrările de electrificare a țării.

Vor fi extinse centralele electrice în primul cîincinal; se vor construi noi hidro și termocentrale. Puterea instalată va crește de cca. 700.000 kW, din care 200.000 kW în centrale hidroelectrice și cca. 500.000 kW în centrale termoelectrice.

La hidrocentrala „V. I. Lenin” de la Biceaz se va executa întregul volum de construcții care va permite intrarea ei în funcțiune la sfîrșitul celui de-al doilea cîincinal cu o putere de 110 mi. kW, iar la începutul celui de-al treilea cîincinal, sporirea puterii ei cu încă 100 mi. kW.

Gradul de interconectare a centralelor va crește, în 1960, pînă la 80-85% din puterea instalată; se va extinde termoficarea industrială și se va începe termoficarea urbană, ceea ce va contribui la reducerea consumului specific de combustibil în centralele Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice de la 630 la 500 gr. combustibil convențional pe kWh.

Se vor construi încă 3.200 km. linii de 110 și 35 kV care vor permite dezvoltarea electrificării industriale, alimentarea industriei electrotactice și electrometalurgice, mare consumatoare de energie, precum și extinderea electrificării în agricultură, în casele oamenilor muncii de la orașe și sate.

Vor trebui să fie extinse studiile, cercetările și lucrările pentru amenajarea potențialului hidroenergetic al cursurilor de apă interioare, precum și studiile cu privire la amenajarea Dunării, care reprezintă pentru noi, ca și pentru celelalte țări riverane cea mai importantă sursă de energie hidroelectrică.

O ramură nouă a industriei extractive a fost creată în anii primului cîincinal: industria minereului de uraniu. Această bogăție uriașă a țării noastre constituie baza dezvoltării în viitor a producției de energie nucleară și va contribui la lărgirea considerabilă a resurselor energetice ale economiei noastre.

Cu ajutorul Uniunii Sovietice se construiește în prezent centrul nostru de cercetări nucleare, în cadrul căruia se vor pune în funcțiune în anul viitor un reactor de 2.000 kW și un ciclotron de 12,5 mega-electroni volți, instalații care vor servi la producerea de izotopi radioactivi pentru cercetări și aplicații în chimie, metalurgie, medicină, biologie. De asemenea, vom pregăti cadre calificate în tehnica nucleară și aplicațiile ei.

Oamenii noștri de știință au marea cinste și sarcină de a contribui la rezolvarea problemelor legate de producția energiei atomice, în primul rînd în scopul producției de energie electrică.

În al doilea cîincinal se vor deschide noi mine și se va dezvolta capacitatea de prelucrare în industria metalelor colorate.

Vor trebui îmbunătățite metodele de extracție a metalelor din minereuri și îndeosebi a metalelor prețioase.

Industria construcțiilor de mașini și industria electrotehnică își vor dezvolta simțitor producția în cel de-al doilea plan cîincinal, prin folosirea capacităților de producție existente, luptînd cu hotărîre pentru ridicarea nivelului tehnic al produselor. Unele mașini și utilaje, care nu mai corespund din punct de vedere al productivității, al consumului de materiale necesare executării lor cit și al prețului de cost, determinînd, în final, un nivel tehnic scăzut în ramurile cărora, de sint desinate, vor trebui să fie înlocuite cu tipuri moderne, perfecționate. Trebuie să îndreptăm cu hotărîre atenția întreprinderilor către examinarea critică și perfecționarea neîntreruptă a produselor principale din profilul întreprinderilor, pentru care pot fi fabricate în serie mare.

Se va dezvolta capacitatea de producție a fabricii de autocamioane, care va trebui să ajungă pînă la 30.000 buclii pe an.

Se vor produce de cca. 2 ori mai multe utilaje petrolifere și de cca. 2,5 ori mai multe utilaje miniere.

Industria electrotehnică va trece la fabricarea în serie a transformatorilor și aparatului de 110 kV; pentru dezvoltarea transportului în comun, se va spori producția de tramvaie și de troleibuse.

În industria materialelor de construcție se vor pune în funcțiune noi capacități pentru producția de ciment, blocuri și cărămizi, silico-calcare, blocuri de zgură, de beton celular, țigle din ciment, var etc., pentru asigurarea volumului important de lucrări de construcție.

În industria lemnoasă se va pune accentul pe valorificarea mai bună a masei lemnoase, prin punerea în funcțiune de instalații de plăci aglomerate și alți înlocuitori de lemn. Trebuie luate măsuri pentru reducerea deșeurilor și pierderilor din pădure și din prelucrare.

De asemenea, va trebui extinsă utilizarea esențelor tari, cum este fașul, în scopul economisirii rășinoaselor.

În fața industriei construcțiilor stau sarcini mari în cel de-al doilea plan cîincinal. Volumul construcțiilor va crește cea de 2 ori.

În cursul primului cîincinal, industria construcțiilor a făcut progrese însemnate. Constructorii noștri au înălțat în toate regiunile țării numeroase fabrici și uzine, instituții de cultură, de învățămînt și de sănătate. Nivelul tehnic al acestor importante ramuri economice a crescut simțitor. Cu toate succesele obținute, se manifestă o preocupare insuficientă față de producția și folosirea prefabricatelor de beton, ceea ce duce la un consum exagerat de material lemnos și la înecămintă procesului de industrializare a construcțiilor.

Lipsiri îndeosebi a materialelor. Utilizarea slabă a parcului de utilaj de construcție, cu care au fost înzestrate întreprinderile, aduce după sine o sporire nejustificată a cererilor de forțe de muncă și contribuie la realizarea într-un ritm nesatisfăcător a lucrărilor și la menținerea unui preț de cost ridicat.

Unii proiectanți și arhitecți nu acordă atenție convenită soluțiilor celor mai ieftine, mai durabile și confortabile.

Conducerea unor institute de proiectare manifestă o atitudine nejustă față de proiectele tip, care economisesc munca de proiectare, duc la ieftinirea lucrărilor și asigură la timp documentația necesară șantierelor.

Pentru a corespunde noilor sarcini pe care partidul și guvernul le pun în fața acestor ramuri importante ale industriei, întreprinderile de construcții vor trebui să fie reorganizate pe principii teritoriale, ceea ce va asigura stabilitatea cadrelor și a forțelor de muncă, precum și posibilitatea de a cuprinde mai bine lucrările din regiuni, raioane și orașe.

Condiția principală a realizării planului de investiții, pentru cel de-al doilea plan cîincinal, este ridicarea productivității muncii pe șantier, prin industrializarea construcțiilor și îmbunătățirea planificării și organizării lucrărilor.

Tovarăși,

În perioada celui de-al doilea cîincinal, producția bunurilor de

consum, producția industriei ușoare și alimentare va trebui să crească cu cca. 50% față de nivelul atins în 1955.

Se vor produce în 1960

cu cca. 45% mai multe textile
cu cca. 45% mai multă încălțăminte
de cca. 3 ori mai multe biciclete
de 2 ori mai multe obiecte de menaj
cu cca. 65% mai mult cîrne
de cca. 3 ori mai multă slămină
cu 40-45% mai mult pește
de cca. 2 ori mai mult unt
de cca. 2,2 ori mai mult zahăr
cu cca. 75% mai multe paste făinoase.

Industria ușoară și alimentară pot mări considerabil producția în fabricile existente prin introducerea unor mașini și utilaje perfecționate de mare productivitate, asigurînd o îmbunătățire serioasă a calității și prezentării produselor, precum și reducerea cheltuielilor de producție.

Vă crește capacitatea de producție în industria bumbacului, prin lichidarea în cea mai mare măsură a stragulării o filaturii și înlăturării precum și în industria lînii și mătăsii.

În industria alimentară se va pune în funcțiune o fabrică de zahăr și se vor construi fabrici de piine, de lapte praf și condensat, de preparate de carne, de bere etc.

Un rol deosebit de important în producția de bunuri de consum îl au industria locală și cooperajia meșteșugărească; ele vor trebui să-și dezvolte producția de sortimente locale.

În cursul celui de-al doilea plan cîincinal, productivitatea muncii trebuie să crească în industrie cu cel puțin 45-50%.

Prețul de cost în industria republicană va trebui să fie, în anul 1960, cu cel puțin 15-20% mai mic decît în 1955, iar în construcții, cu cel puțin 20%. Realizarea acestor sarcini va aduce în anii cîincinalului economii de ordinul a 25 miliarde lei în industrie și aproape 7 miliarde lei în construcții.

DEZVOLTAREA TRANSPORTURILOR ȘI TELECOMUNICAȚIILOR

Pentru a corespunde necesităților economiei, traficul de mărfuri va trebui să atingă în 1960 un nivel de 150-155% față de 1955.

În dezvoltarea transporturilor trebuie avut în vedere utilizarea complexă a capacităților existente, lichidarea locurilor înguste, introducerea cu fermitate a tehnicii moderne, îmbunătățirea indicilor calitativi și reducerea cheltuielilor de transport.

Se știe că o parte din parcul de vagoane și locomotive este învechit, o altă parte a depășit limita de uzură. Cu toate acestea încălțate ferate au suportat un efort însemnat și au obținut rezultate importante în îmbunătățirea indicilor de utilizare a capacității de transport.

Căile ferate vor fi înzestrate cu instalații moderne de centralizare electro-dinamică, cu blocuri de linie automate, cu instalații de mecanizare a triajelor, precum și cu instalații de încălzire și descărcare în stații.

Este necesar ca în al doilea cîincinal să se refacă cel puțin 3.000 km. de cale cu sîm de linie greu — precum și numeroase poduri — care să asigure circulația locomotivelor și vagoanelor grele pe traseele principale cu trafic intens.

În scopul extinderii parcului actual de locomotive este necesar să se construiască circa 450-500 locomotive, iar pentru modernizarea acestuia parcul trebuie să se introducă locomotive Diesel electrice, de mare putere.

În al doilea cîincinal transporturile feroviare vor fi dotate cu 12.000-13.000 vagoane de marfă, în echivalent de vagoane pe 2 osii, precum și cu vagoane de călători.

O atenție deosebită se va da înzestrării parcului cu vagoane frigorifere pentru asigurarea transporturilor de mărfuri perisabile.

În scopul unei întrefinerii mai bune a materialului rulant este necesar ca în al doilea cîincinal să se treacă la înzestrarea atelelor și depozitelor cu utilaje moderne de mare randament și să se reorganizeze reparațiile pe bază de flux tehnologic.

Îndeplinirea sarcinilor sporite ce revin căilor ferate — cea mai importantă organizație de transport — este de neconceput fără lichidarea hotărîtă a lipsurilor organizatorice, a disciplinei și alitudinii nepăsătoare față de bunurile obștești, care mai dănuiesc în acest important sector de activitate economică.

Transporturile publice cu autovehicule își vor spori parcul de peste 2 ori, asigurîndu-se folosirea rațională a acestor mijloace de transport și crearea unei rețele organizate de reparație și întrefinerie.

Îmbunătățirea și modernizarea rețelei noastre de drumuri constituie o obiectiv important al celui de-al doilea plan cîincinal. Se vor executa de 3 ori mai multe lucrări ca în 1951-1955.

Pentru sporirea tonajului flotei comerciale maritime trebuie să se construiască la șantierile navale din R.P.R. un număr de cel puțin 8 vase mijlocii și mici și să se cumpere 5-6 vase de tonaj mare, astfel încît la sfîrșitul anului 1960 capacitatea de transport în tone să fie de 3,5 ori mai mare decît în 1955.

Se vor mecaniza operațiunile de încălzire și descărcare din porți și se vor moderniza instalațiile portuare.

Aviația civilă va trebui să-și reînnoiască parcul cu avioane moderne, de capacitate și viteză sporită.

În domeniul radiodifuziunii și radiotelegrafiei este necesară completarea rețelei cu stații noi, care să asigure menținerea pe întreg teritoriul țării a programului național. De asemenea va fi extinsă rețeaua de stații de radiodifuzie. Începînd din anul 1956 se va pune în funcțiune o rație de televiziune.

Dezvoltarea transporturilor și telecomunicațiilor în cel de al doilea cîincinal trebuie să fie însoțită de sporirea rentabilității întreprinderilor de transport și telecomunicații, precum și de o îmbunătățire a deservirii nevoilor economiei și ale populației.

TRANSFORMAREA SOCIALISTĂ A AGRICULTURII

Tovarăși,

Planarea din 3-5 martie 1949 a Comitetului Central al partidului nostru a trasat linia politică pentru întărirea alianței claselor muncitoare cu țărănimea muncitoare și transformarea socialistă a agriculturii. În fața partidului, a clasei muncitoare, planarea a pus sarcina îngrădirii posibilităților de exploatare ale chibavimii și desfășurării unei largi activități politice pentru a convinge țărănimea agricultură să treacă, pe baza liberului ei consimțămînt, la agricultura socialistă.

Întreaga muncă politică și organizatorică depusă de partid și realizările de mare însemnată deținute în împlinirea acestei sarcini confirmă pe deplin justetea liniei stabilite de partidul nostru.

Rezultatele obținute în dezvoltarea sectorului socialist din agricultură se reflectă în tabelul de mai jos, privitor la creșterea greutății specifice a suprafeței arabile și a suprafeței agricole a sectorului socialist.

	în % față de totalul R.P.R.			
	1950		1955	
	arabil	agricol	arabil	agricol
I. Sector socialist din care:	12,0	23,8	26,5	35,2
A. Sector de stat	9,3	21,8	13,7	25,5
B. Gospodării agricole colective	2,7	2,0	8,3	6,6
C. Intovărășiri agricole	—	—	4,1	2,8
D. Asociații simple	—	—	0,4	0,3
II. Gospodării agricole individuale	88,0	73,2	73,5	64,8
TOTAL:	100,0	100,0	100,0	100,0

Gospodăriile colective și întovărășirile agricole au o suprafață de peste 1.320.000 ha., iar asociațiile simple o suprafață de 43.000 ha.

Suprafața arabilă a sectorului socialist din agricultură, față de întreaga suprafață arabilă a țării, a crescut de la 12% în 1950 la 26,5% la sfîrșitul anului 1955. Dacă luăm însă în considerare suprafața arabilă — în care sînt cuprinse nu numai suprafața arabilă, ci și pășunile, linițele naturale, viile și livezile, sectorul socialist din agricultură reprezintă astăzi peste o treime din întreaga suprafață agricolă a țării.

Maseta largă de țărani muncitori au pornit cu încredere pe drumul arătat de partid, înființînd pînă acum un număr de 6.325 gospodării colective și întovărășiri agricole, care cuprind peste 382.000 familii, precum și cca. 3.000 asociații pentru culturile tehnice, care cuprind aproape 80.000 familii. Aproape 14% din numărul total al gospodăriilor țărănilor muncitori fac parte din aceste forme socialiste și semisocialiste de cooperare în producția agricolă.

În agricultură există în prezent 221 stațiuni de mașini și tractoare ale statului cu peste 80.000 tractoare (exprimate în trac-

toare convenționale de 15 C.P.), peste 1.500 autocamioane, peste 15.000 batoze și alte mașini și utilaj agricol.

RAPORTUL DE ACTIVITATE al C. C. al P. M. R. la Congresul al II-lea al partidului

(URMARE DIN PAG. 6-a)

Gospodăriile colective bine îndrumate pun pe primul plan grija pentru sporirea fondurilor indivizibile și dezvoltarea multilaterală a gospodăriei. Gospodăria colectivă „Gheorghe Doja” din comuna Bors, regiunea Oradea, de pildă, și-a sporit fondurile indivizibile până la mai mult de un milion lei, ceea ce i-a permis să-și dubleze șeptelul, ajungând astăzi să aibă 47 vaci, 37 boi, 147 porci, 79 cai și multe alte animale și păsări. Aceasta a avut ca urmare creșterea veniturilor în natură și în bani ale colectivităților.

Trebuie să ducem în rândurile colectivităților o muncă neobosită, pentru a-i convinge pe exemple concrete că izvorul principal al sporirii veniturilor lor este avuția obștească, fondul indivizibil cu care gospodăria colectivă trebuie să cumpere animale de rasă, să ridice construcții noi, să facă lucrări de ameliorare, irigații și altele.

Întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și mărirea veniturilor colectivităților au o întărire puternică asupra țăranilor muncitori individuali și asupra celor care fac parte din forme inferioare de cooperare în producția agricolă și în special din întovășirile, influențându-i să treacă spre forme superioare. Nu este întâmplător că într-un număr de câteva zeci de întovășirii agricole țăranii muncitori din proprie inițiativă au trecut la forme de organizare a muncii și de repartizare a veniturilor, apropiate de cele din gospodăriile colective. Astfel, de pildă, întovășirile agricole din satul Ulești, raionul Urziceni, întovășirea agricolă din satul Axente Sever, raionul Medieș, ș. a. au îmbinat practica repartizării veniturilor după întinderea de teren adusă în întovășire și după zile-munca.

Asemenea inițiative trebuie încurajate, date drept pildă celorlalte întovășirii agricole și sprijinite să se dezvolte spre forme superioare, spre gospodăria colectivă.

Fără îndoială că am fi fost mult mai departe în construirea socialismului la sate, dacă timp îndelungat nu ar fi fost neglijate formele simple de asociere și într-ajutorare în muncă ale țăranilor muncitori.

Punând un accent deosebit de puternic pe munca politică pentru dezvoltarea întovășirilor agricole și a gospodăriilor colective existente și organizarea altora noi, trebuie, în același timp să punem capăt atitudinii de desconsiderare a formelor simple de cooperare în producția agricolă: forme intermediare, care conving masele largi de țăranii muncitori de avantajele muncii în comun și le înlesnesc nașii pe drumul agriculturii socialiste.

În satele noastre există unele forme de ajutorare reciprocă al țăranilor muncitoare, născute din necesitatea țăranilor cu gospodării mici și mijocii de a se ajuta între ei la muncile agricole. Ele sînt acătute în cea mai mare parte, după criteriile de înrudire sau vecinătate la țăranii muncitori și sînt bazate pe libera înțelegere și denință liberă a fiecăruia de a hotărî dacă și cu cine anume să se într-ajutoreze. Activitatea de partid și de stat trece de mulțori ori pe lângă ele fără să le observe, fără să aprecieze însemnătatea acestor inițiative ale maselor de țăranii muncitori.

Pe măsura muncii politice depuse de partid și a creșterii conștiinței țăranilor muncitori, ele se pot dezvolta spre forme superioare de cooperare în producția agricolă.

În multe comune, țăranii muncitori au desființat haturile intru-mul mult terenuri învecinate, alcătuind tarlale pentru a contracta cu S.M.T.-ul lucrări agricole pe suprafețe unite.

Deosebit de instructivă în această privință este experiența din regiunea Galați.

În anul 1947—1948, datorită muncii politice depuse de organizațiile de partid, o parte din țăranii muncitori din raioanele Bujor, Galați, Filimon Sîrbu, Călmățui au desființat haturile și au constituit tarlale pentru a folosi tractoarele și mașinile agricole ale S.M.T.-ului. Încă din primul an, ei au obținut recolte mult mai mari decît înainte, deoarece suprafețele întinse ale tarlalelor au făcut cu puțință să se lucreze mai spornic, cu mașini și tractoare; s-au aplicat metode agricole avansate, iar prin desființarea haturilor fiecare țăran muncitor a cîștigat o suprafață de teren care i-a adus, de asemenea, un plus de recoltă. În același timp datorită faptului că pe terenurile în pantă s-a arat numai pe curba de nivel, a fost oprit, în mare măsură, procesul dăunător de eroziune a solului.

Este semnificativ că tarlalizarea s-a extins împotriva părerii exprimate de unii specialiști din Ministerul Agriculturii și Silviculturii și de unii tovarăși din aparatul de partid care nu au înțeles că aceasta se datorește dorinței și interesului țăranilor muncitori de a folosi tractoarele și mașinile agricole ale statului.

În anii următori, Comitetul regional de partid Galați a desfășurat o largă muncă de popularizare a acestei experiențe. Din cele 8 raioane ale regiunii Galați, 5 raioane sînt astăzi complet tarlalizate iar în celelalte raioane tarlalizarea cuprinde 50—90% din gospodăriile individuale țărănești. În fiecare sat sînt cîteva tarlale mari — pentru porumb, grâu și alte culturi. Foarte mulți țăranii muncitori formează grupe de într-ajutorare pe vecinătăți în cadrul tarlalelor și se ajută între ei la muncile agricole.

Rezultatele obținute pe tarlale de țăranii muncitori arată ele însele avantajele tarlalizării: în raionul Călmățui s-a recoltat în anul acesta o producție medie pe hectar de 1.795 kg. grâu și 2.590 kg. porumb la hectar; în raionul Brăila 1.596 kg. grâu și 2.710 kg. porumb în medie la hectar; în raionul Filimon Sîrbu 1.572 kg. grâu și 2.800 kg. porumb în medie la hectar.

Toate acestea au contribuit ca veniturile țăranilor muncitori și nivelul lor de trai să crească necontenit.

Experiența tarlalizării din regiunea Galați și a asocierii țăranilor muncitori pentru a lucra în comun pămîntul, cu mașinile și tractoarele statului, merită a fi studiată și răspîndită în toate regiunile, potrivit cu particularitățile fiecăreia din ele.

Deosebit de instructiv și de sugestiv este faptul că în această regiune, datorită muncii desăvurate de organizațiile de partid, 87% din numărul gospodăriilor individuale ale țăranilor muncitori au intrat în gospodării colective și întovășirii, care cuprind aproape 31% din suprafața arabilă a regiunii. În anul 1955, regiunea este fruntasă pe țară la îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncii agricole și a obligațiilor către stat (aplauze).

Dacă organele și organizațiile de partid din regiunea Galați nu se vor lăsa cuprinse de ameteala de pe urma realizărilor obținute și vor folosi experiența cîștigată pentru ridicarea la un nivel mai înalt a muncii politico-organizatorice, țăranii muncitori din această regiune vor trece în masă în cooperativele de producție agricolă.

Dacă rezultatele obținute în regiunea Galați sînt îmbucurătoare, nu același lucru se poate spune despre regiunea Timișoara.

În această regiune gospodăriile colective și întovășirile agricole cuprind 13,9% din totalul gospodăriilor țăranilor muncitori și 17,3% din totalul suprafeței arabile; regiunea rămîne în urmă la îndeplinirea muncii agricole; producția medie la hectar în anul 1955 a fost de numai 820 kg. la grâu și 1.386 kg. la porumb.

Pe lângă unele cauze obiective, această stare de lucruri se datorește și unor greșeli săvîșite de organele regionale la comanda sarea pămîntului în vederea constituirii de întovășirii agricole și gospodării colective. Comitetele executive ale statului popular nu și-au respectat întotdeauna obligația de a da în schimb țăranilor muncitori individuali pămînt corespunzător terenului ce i-a aparținut, și mai ales au făcut prea dese schimburi de terenuri.

Numerose terenuri ale țăranilor muncitori din comunele Jimbolia Peciu, Cărpiniș, Libling ș. a. au fost schimbate de cîte 3-4 ori, iar unele de 5-6 ori. Drept urmare, a slăbit interesul acestor țăranii muncitori de a lucra bine pămîntul, aceasta a avut influență negativă asupra producției agricole, deși pămîntul din regiune este fertil, iar țăranimea — harnică și pricepută.

Partidul a atras atenția, în repetate rânduri, că la constituirea de noi întovășirii și gospodării colective, munca politică desăvurată de organizațiile de partid trebuie să ducă, pe cît posibil, la unirea țăranilor muncitori care au loturi apropiate sau învecinate, pentru a se înlesni măsura și a evita schimbările neferocose de terenuri. Dacă sînt totuși cazuri cînd în perimetrul comasării intră și terenuri ale unor țăranii muncitori care încă nu s-au hotărît să se înscrie în întovășirile sau gospodăria colectivă, schimbul de teren să se facă în bună înțelegere cu acestia, astfel încît să nu fie dezavantajați.

Partidul nostru a dus și date față de țăranimea muncitoare cu gospodărie individuală o politică de sprijinire necontenită pentru sporirea producției agricole, pe baza intereselor ei materiale și a ridicării nivelului ei de trai material și cultural.

Datorită acestui sprijin crește încrederea oamenilor muncii de la sate în politica partidului, se întărește alianța clasei muncitoare cu țăranimea muncitoare.

Gospodăriile țărănești mici și mijocii mai au rezerve și posibilități de sporire a producției agricole. Dar oricît de harnic ar fi țăranul individual și oricît de mare ar fi ajutorul statului, gospodăria individuală a țăranului muncitor nu are decît posibilități limitate de sporire a producției agricole. Gospodăria agricolă mică și răzlețită nu permite exploatarea rațională a pămîntului și folosirea deplină a utilitatii mecanizării, nu poate asigura țăranului muncitor și familiei sale o viață îmbelșugată și civilizată.

Nu mai unirea liber consimțită a țăranilor muncitori în întovă-

rări sau în forma superioară a cooperării în producție, gospodăriile agricole colective, deschide țăranului muncitor drumul mai cel corect, drumul spre bună stare și beșug (aplauze puternice, îndelungate).

Tovarăși,

În sinul țăranimii au avut loc în cursul ultimilor ani schimbări însemnate în structura de clasă, de care trebuie neapărat să ținem seama în aplicarea politicii partidului nostru.

După datele registrului agricol al sfaturilor populare comunale, tabloul structurii sociale actuale a satului se prezintă în felul următor:

Membri ai gospodăriilor agricole colective	5,5%
Membri ai întovășirilor agricole	5,8%
Proletari agricoli	sub 1%
Țărani muncitori cu gospodărie mică	45,2%
Țărani muncitori cu gospodărie mijlocie	40,5%
Chiaburi	2,0%

În timp ce greutatea specifică a numărului gospodăriilor mici a scăzut de la 54% în 1948, la 45,2%, greutatea specifică a numărului mijlociilor a crescut de la 34% la 40,5%. După datele echipei monografice, scăderea greutății specifică a numărului gospodăriilor mici și creșterea greutății specifică a numărului de mijlocii este mult mai puternică. Aceasta arată că la răsun mijlocii devine, din ce în ce mai mult, figura centrală a satului, că importanța sa ca producător de produse agricole-marfă crește.

Politica partidului nostru față de țăranime în perioada de trecere de la capitalism la socialism a fost definită de Comitetul Central în plenarul din 3-5 martie 1949, pe baza cunoscutei teze leniniste: „Sprijini-te pe țăranimea săracă, organizează alianța trinitică cu țăranul mijlociu, nu înceta nici o clipă lupta împotriva chiaburimii”.

În aplicarea politicii de clasă la sate, unii tovarăși au tendința să uite că sprijinul nostru la sate este țăranimea cu gospodărie mică și nu fac totul ca s-o arădă în activitatea politică, în conducerea treburilor obștești, în întovășirii agricole și gospodării colective.

Unele organe de partid și comitete executive ale sfaturilor populare nu desăvîșeau o muncă politică perseverentă, sistematică pentru a întări alianța cu țăranul mijlociu, pentru a-l ajuta să-și învingă sovăiala și a-l atrage în cooperative, unde să-și aprofundeze în condiții avantajoase produsele agricole și pentru a-l voropice de formele de producție socialiste.

Mai sînt cazuri de confundare a mijlociului cu chiaburul în aplicarea măsurilor de îngrădire.

Trebuie avut în vedere că în perioada de trecere de la capitalism la socialism, în timp ce din masa țăranimii sărace se ridică un număr din ce în ce mai mare în rândurile mijlociilor, unii dintre mijlocii — sub acțiunea legilor obiective de dezvoltare a mediilor producției de măruri — intră în rândurile chiaburilor ca elemente capitaliste noi în același timp, unele elemente capitaliste de la sate decad din situația de chiaburi, căci politica de îngrădire are ca rezultat inevitabil înlăturarea unor elemente capitaliste.

Plenarul din martie 1949 a arătat că hotărîturile pentru a deosebi pe țăranul muncitor de chiabur este faptul că principala sursă de venituri a gospodăriei provine din munca proprie sau provine din exploatarea muncii străine. Dar a stabili aceasta, cere o analiză minuțioasă a tuturor relațiilor de producție și de schimb ale gospodăriei, întrucît formele de exploatare sînt adesea foarte bine camuflate. De aceea, acțiunea de îngrădire a chiaburimii poate fi dusă cu succes numai împreună și cu sprijinul maselor largi ale țăranimii muncitoare.

Pe lângă angajarea de către chiaburi a muncitorilor agricoli ca salariați, o formă de exploatare destul de răspîndită la sate este darea în arendă de terenuri de către chiaburi.

Lipsa unei reglementări a angajării forței de muncă și a arendării pămîntului de către chiaburi înlesnește acestora să exploateze pe țăranii muncitori și să se susțină de la măsurile de îngrădire, de la predarea celor obligatorii către stat. Aceasta și tuție va trebui îndreptată prin reglementarea, în interesul muncitorilor agricoli, al țăranilor muncitori și al statului democrat popular, a angajării forței de muncă și dării în arendă a pămîntului de către elementele capitaliste de la sate.

În urma criticii aduse de plenarul din august 1953 a C.C. al partidului unor greșeli săvîșite în aplicarea politicii de stimulare materială a țăranimii muncitoare, au fost luate o serie de măsuri care au dus la îmbunătățirea sistemului de colectare și a sistemului de achiziționare și contractării la produsele agricole. Aceste măsuri au dat rezultate pozitive pe linia sporirii producției agricole globale și a producției agricole-marfă.

Scopul politicii de contenersare materială a țăranimii muncitoare este creșterea producției agricole-marfă, întărirea alianței clasei muncitoare cu țăranimea muncitoare și stimularea țăranimii muncitoare pentru a trece pe drumul agriculturii socialiste, pe baza interesului ei material și a liberului ei consimțămînt. Lenin a arătat că opera de construire a socialismului durează un șir lung de ani și că în această perioadă economia socialistă trebuie construită „nu direct pe bază de entuziasm, ci — cu ajutorul entuziasmului sfîrșit de Marea Revoluție — pe bază de interes personal, de contenersare personală”.

Politica de contenersare materială trebuie să stimuleze interesele țăranului muncitor de a obține cea mai mare parte a veniturilor sale prin vânzarea către stat a produselor.

Avantajele contenersării materiale trebuie acordate în primul rînd gospodăriilor colective și întovășirilor agricole, pentru înțărirea și dezvoltarea lor, asocierii simple de producție agricolă și celorlalte forme de cooperare simplă, pentru dezvoltarea lor spre forme superioare.

Tovarăși,

Obiectivul principal în agricultură în cel de-al doilea plan cincinal este creșterea considerabilă a producției agricole-marfă și, în primul rînd, creșterea producției-marfă provenite din sectorul socialist al agriculturii. La sfîrșitul celui de-al doilea plan cincinal, cantitatea de produse agricole-marfă provenită din sectorul socialist al agriculturii va trebui să fie de 60—70% din întreaga producție-marfă agricolă.

Condiția hotărîtoare pentru avîntul tuturor ramurilor producției agricole — în special al creșterii animalelor — o constituie dezvoltarea considerabilă a producției de cereale-marfă. Pînă la sfîrșitul celui de-al doilea plan cincinal trebuie să ajungem la o producție anuală de cel puțin 15 milioane tone cereale, din care grâu și secară cel puțin 5,5 milioane tone. Sporirea producției totale de cereale trebuie și poate fi obținută prin sporirea producției la hectar și prin sporirea suprafețelor cultivate cu porumb, astfel încît să se ajungă în 1960 la o suprafață de cca. 4 milioane hectare cultivate cu porumb și la o producție anuală de cca. 8-9 milioane tone porumb.

În cursul celui de-al doilea plan cincinal trebuie să obținem sporiri însemnate de producție la cartofi, sfeclă de zahăr, legume, bumbac, floarea-soarelui, cîneapă și în pentru porci, pentru aprovizionarea cu materii prime a filaturilor de în și cîneapă care vor intra în funcțiune în al doilea cincinal etc.

O mare atenție trebuie să acordăm în cursul anilor următori viticulturii și pomiculturii, una din marile bogății ale țării. Viile ocupă o suprafață de 227.000 ha. din care 28.500 ha. sînt ale statului.

Condițiile de climă și sol din țara noastră sînt deosebit de favorabile unor soiuri superioare de viță, care dau vinuri alee prin gustul și buchetul lor natural, cum sînt: Grasa de Cotnari, Pețeașca și Riesling de Timave, vinul licoros de Murfalar și altele. La fel de valoroase sînt și fructele care se obțin din diferite specii și soiuri de pomi fructiferi.

Datorită politicii partidului de contenersare materială a viticulturii la rafecarea patrimoniului viticol și la creșterea producției, plantațiile de viță au dat anul acesta o recoltă care depășește recoltele anuale din ultimii 25 de ani. Gospodăria de stat Apoldul din raionul Sebeș a obținut în medie pe 771 ha. vie cîte 8.000 kg. struguri la ha, iar brigada viticolă condusă de Chert Maria a obținut o producție medie de 14.325 kg. struguri pe parcela sa de 40 ha.

Gospodăria agricolă colectivă „Steaua Rosie” din satul Pădureni, raionul Focșani, cu 110 familii cultivînd 150 ha teren, din care 60 ha vie, a obținut în anul 1955 în medie 5470 kg struguri la ha, împărțind pentru fiecare zi-muncă 43 lei, 1/2 litru vin, 1.375 kg. grâu și alte produse alimentare.

Colectivul Leușteanu Nicolae de la această gospodărie a primit pentru zile-muncă efectuate 27.704 lei (rezultată numai din vânzarea vinului), 340 litri vin, 985 kg. grâu și alte produse alimentare.

Exemplul lui ai gospodăriilor agricole colective „Steaua Rosie” din satul Pădureni, al colectivității Leușteanu Nicolae și al multor alții colectivități din țară constituie un îndemn de urmat pentru țăranii muncitori din raioanele de deal de a se uni de bună voie în gospodării colective, pomicele și viticole, punînd în valoare aceste terenuri care asigură venituri de cel puțin 8 ori mai mari decît culturile de cereale.

Pentru dezvoltarea mai departe a pomiculturii și viticulturii este necesar să se elaboreze un plan de replantare a viilor și livezilor

îmbătrinite, de extindere a plantațiilor de vii și pomi în toată țara și îndeosebi la gospodăriile de stat și gospodăriile colective, astfel ca în următorii zece ani să avem 257.500 ha. vii, din care 144.500 ha. vii altoite. Prin aplicarea măsurilor agrotehnice înaintate producția globală de struguri trebuie să ajungă în zece ani la cca. 1.300.000 tone.

Suprafața livezilor de pomi în plantații masive să crească pînă la 250.000 ha, cu un număr de cca. 50.000.000 pomi fructiferi, iar suprafața cu arbuști fructiferi să crească pînă la 2.000 ha.

Pentru cultura pomilor răzleți în jurul caselor, la sate și orașe și pe marginile șoselelor se va asigura producerea a ca. 46 milioane pomi, iar arbuștii fructiferi (smeură, agrise, coacăze și altele) pentru ca 12.000 ha. Plantațiile de nucii se vor extinde pînă la 10.000.000 pomi.

Recolta globală de fructe în următorii zece ani trebuie să ajungă la 900.000—1.000.000 tone.

Extinderea plantațiilor de vii și livezi se va face pe seama nisipurilor și terenurilor impropii pentru alte culturi agricole, din care se deosebită atenție plantațiilor de vii și livezi din Dobrogea, Lunca și Delta Dunării.

În ramura creșterii animalelor, deosebit de importantă este dezvoltarea creșterii bovinelor, astfel încît la sfîrșitul anului 1960 să se ajungă la 5 milioane capete. Trebuie stimulat, în special dezvoltarea creșterii vacilor.

Gospodăriile colective trebuie ajutate să dezvolte creșterea vacilor cu lapte, iar în afară de aceasta, fiecare țăran colectivist să aibă vacă cu lapte proprie în gospodăria lui personală.

Numărul porcilor trebuie să crească în al doilea cincinal pînă la 6 milioane capete. O mare însemnătate pentru economia națională o are creșterea oilor. În cursul celui de-al doilea cincinal numărul oilor trebuie să sporească la 15 milioane capete, din care 8 milioane cu lînă fină și semilînă.

Ca urmare a sporirii șeptelului producția totală, la principalele produse animale, va trebui să ajungă în anul 1960 la: 1.300 milioane carne în viu, din care carne de porc 600 milioane, 25 milioane lînă, lapte de vacă: 34.000 tone lînă, din care 20.000 tone lînă fină și semilînă.

Trebuie să acoperim în al doilea cincinal din producția internă nevoia de lînă și semilînă, precum și de piei de bovine, care împreună cu produsele sintetice să asigure industriei ușoare materii prime suficiente.

Pentru a asigura dezvoltarea creșterii animalelor și sporirea productivității lor, o mare atenție trebuie acordată dezvoltării bazei de nutreț.

Esențial pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de viață al poporului muncitor este nu numai creșterea producției agricole la hectar, ci și creșterea productivității muncii agricole. Specialiștii din agricultură din țara noastră concludă adeseori producția la hectar cu productivitatea muncii, nu în seama de condițiile economice în care are loc producția și termină prin a ne da o producție cu un preț de cost ridicat. Or, nu este tot una dacă la o producție medie la hectar de 2.000 kg. porumb s-au lucrat 25 zile-om la hectar sau numai 10 zile-om. Prețul de cost în agricultură este încetărat de risipa de forță de muncă, de aparatul administrativ umflat din gospodării de stat și S.M.T.-uri, de nivelul încă redus al mecanizării și de utilizarea necompletă a utilitatii existent.

Marx, vorbind despre condițiile creșterii fertilității pămîntului, a arătat că „...fertilitatea, deși este o proprietate obiectivă a solului, include totuși întotdeauna din punct de vedere economic o anumită relație — relația față de starea de dezvoltare a chimiei agricole și a mecanizării agriculturii și, în consecință, se modifică odată cu această dezvoltare”. (Capitalul vol. III, E.S.P.L.P., 1955, pag. 620). Sarcina care stă în fața noastră este de a asigura progresul tehnic în agricultură, prin mecanizarea și chimizarea agriculturii, pentru a spori producția la hectar și productivitatea muncii și a reduce continuu cheltuielile de producție în agricultură. Dezvoltarea masivă a agriculturii nu este fi concepută fără mecanizarea principalilor procese de producție din toate ramurile agriculturii. Numărul stațiilor de mașini și tractoare va crește an de an, astfel că în 1960 va ajunge la cca. 380; rețeaua de stațiuni se va aprofunda și va fi largită în regiunile mari producătoare de cereale, Constanța, Galați, București, Craiova, Timișoara, Arad și altele.

Pînă la sfîrșitul celui de-al doilea plan cincinal, capacitatea parcului de tractoare al S.M.T.-urilor și gospodăriilor de stat se va mări pînă la cca. 37.000 tractoare convenționale de 15 h.p. din care pentru prași 17.000; trebuie să se asigure sporirea randamentului anual pe tractor convențional astfel ca volumul lucrărilor să ajungă în anul 1960 la peste 12 milioane hectare arătură normală.

Fiecare S.M.T. trebuie să fie un organizator și îndrumător al producției agricole, o puternică sprijin al statului democrat-popular în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. Principala sarcină a S.M.T.-urilor este de a acorda un ajutor puternic și nemijlocit întovășirilor agricole și gospodăriilor colective în sprijinirea recoltelor prin introducerea aselamentelor raționale și a curcilor științifice și tehnice înaintate, de a veni în ajutorul țăranilor muncitori individuali pentru a obține producții mai mari și pentru a-i îndruma spre unirea lor în diferite forme de cooperare socialistă în producție, cale sigură spre ridicarea nivelului de trai și de cultură al maselor țărănești.

În parcul nostru actual de mașini agricole se constată anumite disproporții care determină un decalaj serios între posibilitatea de lucrare a solului și posibilitatea de efectuare a lucrărilor de recoltă. Astfel, la gospodăriile agricole de stat, lucrările de arat, semănat, grăpat se pot executa mecanizat în proporție de 95%, în timp ce lucrările de recoltare a păioaselor se execută cu combinele în proporție de numai 49%. Lipsa combinelor, pe lângă faptul că scumpește producția, cauzează la recoltare pierderi de peste 15% din producția de grâu. Folosirea combinelor la recoltarea păioaselor în gospodăriile de stat poate da o economie de cca. 60.000 tone cereale anual, echivalentă cu costul a ca. 1.500 combine.

Pentru a se obține recolte mari trebuie să se introducă pe scară largă mecanizarea lucrărilor de însemînțare, irigații și recoltare a porumbului, floarea-soarelui, cartofului și aplicarea metodelor agrotehnice înaintate și rentabile din punct de vedere economic; să se extindă recoltatul mecanic al sfelei de zahăr, al plantelor de nutreț și să se mecanizeze pe o scară largă însoțirea nutrelor, mulșul vacilor, tunsul oilor și alte lucrări din sectorul zootehnic, care necesită un mare volum de muncă.

Paralel cu mecanizarea trebuie să dăm o mare atenție electrificării unor lucrări agricole care cer un volum mare de muncă omească.

Contribuția gospodăriilor de stat la fondul centralizat al statului nu este pe măsura suprafețelor de care dispun și a utilitatii lor care sînt înzestrate, producția lor este nestabilă de la un an la altul, în loc să se caracterizeze printr-o creștere necontenită.

Este necesar să facem o cotitură hotărîtoare în activitatea gospodăriilor agricole de stat, să trecem la reorganizarea lor pe baza îmbunătățirii conducerii lor, a specializării lor, a mecanizării și a aplicării celor mai înaintate metode agrotehnice.

Trebuie să se lichideze caracterul deficitar al multor gospodării agricole de stat, folosirea nerățională a utilitatii și prețul de cost ridicat al principalelor produse agricole din cauza proastei gospodării. Gospodăriile agricole de stat trebuie să devină în scurt timp mari producătoare de cereale, legume, struguri, fructe, carne, lapte, lînă, materii săditoare, semințe de soi și animale de prăsilă, gospodării agricole rentabile cu o mare productivitate a muncii, folosind cît mai rațional resursele de care dispun. Aceasta va permite sporirea însemnată a participării gospodăriilor de stat la cantitatea de produse agricole-marfă și întărirea caracterului gospodăriilor agricole de stat ca model de gospodărie pentru țăranii muncitori din sectorul socialist și din sectorul individual.

Pentru îndeplinirea sarcinii de sporire a recoltei de cereale și de mărire a producției principalelor produse animale, o importanță primordială o are folosirea rațională și deplină a pămîntului, principalul mijloc de producție în agricultură.

Se impune ca neîntîrziat să se studieze experiența îndelungată a țăranimii locale, a frunțașilor în cultura plantelor și, pe baza cercetărilor științifice, să se întocmească lucrarea de raionare a producției agricole.

O sursă importantă de sporire a producției agricole, în deosebi a producției de cereale, este valorificarea terenurilor încă nelosite sau folosite temporar.

În cursul celui de-al doilea cincinal putem să redăm pentru producția agricolă ca 100.000 ha în regiunea inundabilă a Dunării, sărăturile pe o întindere de cca. 150.000 de hectare, cît și suprafețele ocupate de nisipuri, din Oltenia, din vestul țării, Bărăgan, sudul Moldovei și din Delta Dunării.

Prin intensificarea lucrărilor hidroameliorative se vor restabili și largi sistemele existente de desecare din Țara Birsei și din alte regiuni ale țării. De asemenea, prin lucrări de amenajare, vor fi pregătite terenurile din sudul Moldovei care vor fi irigate cu apă din bazinul de acumulare de la Bivaz.

Tovarăși,

Din cauza despăduririlor prădalnice din trecut, a exploatării nerăționale a solului de către regimul burghez-moșieresc, eroziunea solului a luat la noi în țară o întindere mare în regiunile cu relieful accidentat.

Din cauza procesului de eroziune, statul și poporul muncitor pierd anual mari cantități de produse agricole. Eroziunea nu este un proces static, ci este în mers continuu, amenințînd și alte terenuri dacă nu se iau măsuri eficiente.

Stăviliră eroziunii și restaurarea terenurilor erodate trebuie socotite ca o problemă de stat, iar rezolvarea ei va trebui să înceapă încă în cursul celui de-al doilea plan cincinal.

Recuperarea pentru agricultură a terenurilor cu eroziune puternică se va face prin lucrări ce se vor executa pe etape, folosirea lor făcîndu-se alit prin culturile agricole valoroase, cum este vița de vie, cît și prin plantații silvice.

În luptă de combatere a eroziunilor un rol important îl au masele largi de țăranii muncitori și organele locale de stat, care pot executa numeroase lucrări simple, dar foarte eficiente.

În domeniul silviculturii, sarcina noastră în cel de-al doilea plan cincinal este continuarea lucrărilor de împădurire a terenurilor forestiere dezgozite, refacerea pădurilor degradate, împădurirea a cel puțin 600.000 hectare teren forestier și executarea pe scară largă a operațiunilor de îngrijire a arborilor

Ambasadorul Iranului în U. R. S. S. și-a prezentat scrisorile de acreditare

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS La 23 decembrie K. E. Vorosilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., i-a primit la Kremlin pe A. G. Ansari, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Iranului în U.R.S.S., care i-a înmănat scrisorile de acreditare.

În cuvântarea rostită cu acest prilej, A. G. Ansari a arătat că guvernul iranian va păși pe calea dezvoltării economice și culturale a țării sale și că este dispus să participe la dezvoltarea relațiilor de prietenie și bună vecinătate între Iran și Uniunea Sovietică și să exprime convingerea că aceste intenții vor duce la cele mai bune rezultate.

O victorie a politicii de coexistență pașnică și colaborare internațională

Comentarii în legătură cu rezultatele vizitei conducătorilor sovietici în țările asiatice

INDIA

DELHI 23 (Agerpres). — TASS Comentând rezultatele vizitei lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Afganistan, ziarul indian „National Herald” scrie într-un articol de fond: „Declarația comună a primului ministru al Afganistanului și a conducătorilor sovietici dovedește că în ciuda războiului rece pe care țările occidentale îl provoacă în Asia de vest, Uniunea Sovietică și Afganistanul sînt ferm hotărîți să rămîna vecini buni. Aceasta este o raie de lumină în condițiile situației încordate create de pactul militar de la Bagdad; în prezent mai mult ca oricînd Afganistanul se menține clar și ferm la politica de neutralitate.”

centul pe caracterul nefast al alianțelor militare... se subînțelege pactul de la Bagdad a cărui creare a provocat aceeași îngrijorare în India, Birmania și Afganistan care se învecinează cu semnatarii acestui pact — Pakistanul.

ITALIA

ROMA 22 (Agerpres). — Ziarele italiene continuă să comenteze pe larg vizita lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în India, Birmania și Afganistan.

FRANȚA

PARIS 23 (Agerpres). — Anunțînd întoarcerea la Moscova a lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, ziarele pariziene comentează rezultatele vizitei lor în India, Birmania și Afganistan.

Autoritățile britanice continuă repressiunile împotriva patrioților din Cipru

LONDRA 23 (Agerpres). — Știrile sosit din Cipru dovedesc că autoritățile britanice din insulă continuă repressiunile împotriva patrioților care luptă pentru eliberarea de sub dominația colonială. După interzicerea mai multor organizații progresiste, trupele și poliția britanică operează arestări în rândul membrilor acestor organizații, fac percheziții, razii etc. La 21 decembrie, într-un sat de mineri situat la vest de Nicosia soldații englezi au percheziționat toate casele, în căutare de arme; 50 de persoane au fost sechinate pentru interogatoriu.

zilele trecute Tribunalul din orașul Famagusta a judecat trei tineri greci, dintre care doi elevi, acuzați de activitate teroristă. Tribunalul din orașul Nicosia a hotărît ca tinărul cipriot Sozos Demostenis, în vîrstă de 16 ani, să fie biciuit pentru că a participat la o manifestație antibritanică.

Glorioasa aniversare a planului leninist de electrificare a U. R. S. S.

Cu prilejul celei de-a 35-a aniversări a Congresului al VII-lea al Sovietietilor din întreaga Rusie, care a examinat și aprobat planul GOELRO, elaborat din inițiativa lui V. I. Lenin, ziarul „Pravda” a publicat convorbirea unui corresponsent al agenției TASS cu V. S. Ermakov, primul locuitor al Ministerului Centralelor Electrice al U.R.S.S.

timul cuvînt al tehnicii, cum sînt cele de la Ust-Kamenogorsk, Tiimlanskaia, Verhne-Sivsk, Mingheclaur etc. Au început să funcționeze hidrocentralele de pe Kama, cea de la Kahovka, Gorki, Dubosari, de pe Narva și altele, precum și marile termocentrale de la Mironovo, Slaviansk etc. În 1954 a intrat în funcțiune în U.R.S.S. prima centrală atomoelectrică din lume.

În editura de stat pentru literatură politică a apărut: O SOLIE A PACII ȘI A PRIETENIEI

Cuvîntările rostită de N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov cu prilejul vizitei în India, Birmania și Afganistan

Cuvîntarea radiodifuzată a lui Maurice Thorez

PARIS 23 (Agerpres). — La 23 decembrie Maurice Thorez, secretarul general al Partidului Comunist Francez, a rostit o scurtă cuvîntare radiodifuzată în care a scos în evidență situația grea a maselor muncitoare din orașele și satele din Franța și a arătat că grupările politice guvernamentale atentează la libertățile democratice.

politica de război promovată din ordinul S.U.A. Thorez a subliniat că în Franța există forțele necesare pentru schimbarea actualilor orientări politice.

Neliniște în cercurile politice din Franța în legătură cu reînarmarea Germaniei occidentale

PARIS 23 (Agerpres). — Hotărîrile adoptate în cadrul recentei sesiuni N.A.T.O. în vederea intensificării reînarmării Germaniei, precum și campania susținută de presa americană care cere accelerarea procesului de creare a unor forțe armate vest-germane cit mai puternice, provoacă neliniște în cercurile politice franceze.

propagandă în favoarea reînarmării germane în țările care au suferit de pe urma militarismului german.

Creșterea șomajului în S. U. A.

NEW YORK 23 (Agerpres). — Ziarele „New York Times” se ocupă într-un articol de problema regiunilor lovite de criză din Statele Unite, problemă care a devenit cronică în multe state din S.U.A.

Întreprinderile în statele din Sud, unde mina de lucru este mai ieftină, lăsînd pe drumuri mii de muncitori.

Condamnarea unor spioni englezi în R. P. Polonă

VARȘOVA 23 (Agerpres). — P.A.P. transmite: În aprilie 1955, organele securității publice a Republicii Populare Polone au arestat la Gdynia pe S. Dzdusko, conducătorul rețelei engleze de spionaj din Polonia.

șefului organizației de spionaj) și Mariana Falatowicz.

La sediul Organizației Națiunilor Unite

În partea de răsărit a New-Yorkului, pe malul lui East River, se află o clădire de marmură și piatră albă, înaltă de numai 30 metri, care contrastează puternic prin arhitectura ei cu zgirile-norii vecini de pe First Avenue.

Correspondența telegrafică din New-York

Cuvîntarea lui Nehru în cadrul ședinței închise a grupului parlamentar al Partidului Congresul Național Indian

DELHI 23 (Agerpres). — După cum relatează ziarul „Hindustan Times”, la 22 decembrie a avut loc o ședință închisă a Comitetului permanent al grupului parlamentar al Partidului Congresul Național Indian, în cadrul căreia primul ministru Nehru a făcut o expunere asupra situației internaționale, insistînd în special asupra rezultatelor vizitei lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în India.

tratată India ca „rudă săracă”, li s-a dat o lovitură serioasă.

„Sesiunea Consiliului Atlantic a fost o dezamăgire”

PARIS 23 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Le Monde”, într-o declarație făcută presei, primul ministru al Danemarcei, H. K. Hansen, a arătat că în cadrul recentei sesiuni a Consiliului Atlantic care a avut loc la Paris, comandamentul N.A.T.O. a cerut Danemarcei să-și sporească creditele militare în cadrul planurilor de reînarmare.

ocupîndu-se de problemele europene și în special de problema Germaniei, Nehru a declarat că nu se putea aștepta ca Uniunea Sovietică să fie de acord cu un plan de unificare a Germaniei, care permite Germaniei reînarmate să fie membră a N.A.T.O. sau a unei alianțe asemănătoare.

India stabilește relații diplomatice cu R.P. Mongolia

DELHI 23 (Agerpres). — După cum relatează agenția Reuter, India a anunțat că stabilește relații diplomatice cu Republica Populară Mongolă.

Impotriva participării Greciei la blocuri agresive!

Sărbătorirea zilei Armatei populare a Iugoslaviei

BELGRAD 23 (Agerpres). — La 22 decembrie în întreaga Iugoslavia a fost sărbătorită în mod festiv ziua Armatei populare a Iugoslaviei. La 22 decembrie 1941 s-a format o brigadă de luptători sîrbi și muntenegreni a căreia i s-a dat numele „Prima brigadă proletară”.

Declarația noului prim ministru al Iordaniei

Starea sănătății lui Di Vittorio

ROMA 23 (Agerpres). — TASS transmite: Confederația Generală a Muncii din Italia anunță într-un buletin special că boala secretarului general al Confederației Generale a Muncii din Italia, Di Vittorio (infarct miocardic) decurge normal fără nici un fel de complicații.

Intrăuțirea relațiilor dintre Grecia și Turcia

Examinarea plîngerii Siriei în legătură cu atacul Israelului împotriva teritoriului sirian

NEW YORK 23 (Agerpres). — După cum relatează corresponsentul din Amman al agenției Associated Press, la 21 decembrie, șeful noului guvern al Iordaniei, Ibrahim Hașem, a făcut o declarație oficială în care a arătat că „guvernul său fiind un guvern provizoriu nu va examina nici o problemă politică și nu se va lega prin nici un fel de tratate sau obligații”.

In Consiliul de Securitate

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: CALĂREȚUL DE ARAMĂ — Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.; ANA LUGOJANA — Teatrul de stat de operă; ANA CAZ PERSONAL — Teatrul Național I. L. Caragiale; (sala Studio); MASEN (sala din 13 Septembrie); ARCIUL DE TRIUMF — Teatrul Municipal; ZORILE NUNȚA LUI FIGARO — Teatrul Armatei; (sala din 13 Septembrie); BIAȚUL ȘI VINTUL (orele 16) — Teatrul Tănădărică (sala Orleu); CER CUVÎNTUL — Ansamblul de Estradă al R.P.R.; SUB CUPOLA CIRCULUI — Cîrcul de Stat; CINEMATOGRAFIE: LECTIA VIETII — Patria, București, Al. Șabla, înfrățirea în te popoare; EL AU COBRIT DIN MÎNȚI — Elena Pavel; VÎNĂTOAREA DE CRABI — Lumina; SFÎRSITUL UNEI CĂRIERE — Filmul Sîrbu; DOMNISĂ DE SCURT — Elena Pavel; AFACEREA PROTAGONISTULUI — Giuseppe Verdi — I. Mal. N. Bălcescu; ANNA ZAGHEVA — 23 August; LENIN ÎN OCTOMBRIE — I. C.

RAPORTUL DE ACTIVITATE al C. C. al P. M. R. la Congresul al II-lea al partidului

(URMARE DIN PAG. 6-a)

Gospodăriile colective bine îndrumate pun pe primul plan grija pentru sporierea fondurilor indivizibile și dezvoltarea multilaterala a gospodăriei. Gospodăria colectivă „Gheorghe Doja” din comuna Borș, regiunea Oradea, de pildă, și-a sporit fondurile indivizibile până la mai mult de un milion lei, ceea ce i-a permis să-și dubleze șeptelul, ajungând astăzi să aibă 47 vaci, 37 boi, 147 porci, 79 cai și multe alte animale și păsări. Aceasta a avut ca urmare creșterea veniturilor în natură și în bani ale colectivităților.

Trebuie să ducem în îndeplinire colectivităților o muncă neobosită, pentru a-i convinge cu exemple concrete că izvorul principal al sporirii veniturilor lor este avutul obștesc, fondul indivizibil cu care gospodăria colectivă trebuie să cumpere animale de rasă, să ridice construcții noi, să facă lucrări de ameliorare, irigații și altele.

Intărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și mărirea veniturilor colectivităților au o înfrățire puternică asupra țăranilor muncitori individuali și asupra celor care fac parte din forme inferioare de cooperare în producția agricolă și în special din întovărășiri, influențându-i să treacă spre forme superioare. Nu este întâmplător că într-un număr de câteva zeci de întovărășiri agricole țăranii muncitori din proprie inițiativă au trecut la forme de organizare a muncii și de repartizare a veniturilor, apropiate de cele din gospodăriile colective. Astfel, de pildă, întovărășirea agricolă din satul Uleșter, raionul Urziceni, întovărășirea agricolă din satul Axente Sever, raionul Mediaș ș. a. au înținat practica repartizării veniturilor după întinderea de teren adusă în întovărășire și după zile-muncă.

Asemenia inițiative trebuie încurajate, date drept pildă celorlalte întovărășiri agricole și sprijinite să se dezvolte spre forme superioare, spre gospodăria colectivă.

Fără îndoială că am fi fost mult mai departe în construirea socialismului la sate, dacă timp îndelungat nu ar fi fost neglijate formele simple de asociere și într-ajutorare în muncă ale țăranilor muncitori.

Punind un accent deosebit de puternic pe munca politică pentru dezvoltarea întovărășirilor agricole și a gospodăriilor colective existente și organizarea altora noi, trebuie, în același timp să punem capăt atitudinii de desconsiderare a formelor simple de cooperare în producția agricolă, forme intermediare, care conving masele largi de țăranii muncitori de avantajele muncii în comun și le înlesnesc pașii pe drumul agriculturii socialiste.

În satele noastre există unele forme de ajutorare reciprocă al țăranilor muncitoare, născute din necesitatea țăranilor cu gospodării mici și mijlocii de a se ajuta între ei la muncile agricole. Ele sînt acătuite în cea mai mare parte după criterii de înrudire sau vecinătate a țăranilor muncitori și sînt bazate pe libera înțelegere și demnitate liberă a fiecăruia de a hotărî dacă și cu cine anume să se într-ajutoreze. Activitățile de partid și de stat trec de multe ori pe lângă ele fără să le observe, fără să aprecieze însemnătatea acestor inițiative ale maselor de țăranii muncitori.

Pe măsura muncii politice depuse de partid și a creșterii conștiinței țăranilor muncitori, ele se pot dezvolta spre forme superioare de cooperare în producția agricolă.

În multe comune, țăranii muncitori au desființat haturile întru mai multe terenuri învecinate, alcătuiind tarlate pentru a contracta cu S.M.T.-ul lucrări agricole pe suprafețe unite.

Deosebit de instructivă în această privință este experiența din regiunea Galați.

Înca în anii 1947-1948, datorită muncii politice depuse de organizațiile de partid, o parte din țăranii muncitori din raioanele Bujor, Galați, Filimon Sîrbu, Călmățui au desființat haturile și au constituit tarlate pentru a folosi tractoarele și mașinile agricole ale S.M.T.-ului. Încă din primul an, ei au obținut recolte mult mai mari decît înainte, deoarece suprafețele întinse ale tarlatelor au făcut cu puțință să se lucreze mai spornic, cu mașini și tractoare; s-au putut aplica metodele agricole avansate, iar prin desființarea haturilor fiecare țăran muncitor a cîștigat o suprafață de teren care i-a adus, de asemenea, un plus de recoltă. În același timp datorită faptului că pe terenurile în pantă s-a arat numai pe curba de nivel, a fost oprit, în mare măsură, procesul dăunător de eroziune a solului.

Este semnificativ că tarlalizarea s-a extins împotriva părerii exprimate de unii specialiști din Ministerul Agriculturii și Silviculturii și de unii țărani din aparatul de partid care nu au înțeles că aceasta se dovedește dorinței și interesului țăranilor muncitori de a folosi tractoarele și mașinile agricole ale statului.

În anii următori, Comitetul regional de partid Galați a desfășurat o largă muncă de popularizare a acestei experiențe. Din cele 8 raioane ale regiunii Galați, 5 raioane sînt astăzi complet tarlalizate, iar în celelalte raioane tarlalizarea cuprinde 50-80% din gospodăriile individuale țărănești în fiecare sat sînt câteva tarlate mari — pentru porumb, grâu și alte culturi. Foarte mulți țăranii muncitori formează grupe de într-ajutorare pe vecinătate în cadrul tarlatelor și se ajută între ei la muncile agricole.

Rezultatele obținute pe tarlate de țăranii muncitori arată el însuși avantajele tarlalizării. În raionul Călmățui s-a recoltat în anul acesta o producție medie pe hectar de 1.795 kg. grâu și 2.690 kg. porumb la hectar; în raionul Brăila 1.596 kg. grâu și 2.710 kg. porumb în medie la hectar; în raionul Filimon Sîrbu 1.572 kg. grâu și 2.800 kg. porumb în medie la hectar.

Toate acestea au contribuit ca veniturile țăranilor muncitori și nivelul lor de trai să crească necontenit.

Experiența tarlalizării din regiunea Galați și a asocierii țăranilor muncitori pentru a lucra în comun pămîntul și mașinile și tractoarele statului, merită a fi studiate și răspîndită în toate regiunile, potrivit cu particularitățile fiecărei din ele.

Deosebit de instructiv și de sugestiv este faptul că în această regiune, datorită muncii desăvurate de organizațiile de partid, 37% din numărul gospodăriilor individuale ale țăranilor muncitori au intrat în gospodării colective și întovărășiri, care cuprind aproape 31% din suprafața arabilă a regiunii. În anul 1955, regiunea este fruntasă pe țară la îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole și a obligațiilor către stat (aplauze).

Dacă organele și organizațiile de partid din regiunea Galați nu se vor lăsa cuprinse de ameteala de pe urma realizărilor obținute și vor folosi experiența cîștigată pentru ridicarea la un nivel mai înalt a muncii politice-organizatorice, țăranii muncitori din această regiune vor trece în masă în cooperativă de producție agricolă.

Dacă rezultatele obținute în regiunea Galați sînt îmbucurătoare, nu același lucru se poate spune despre regiunea Timișoara.

În această regiune gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori cuprind 13,9% din totalul gospodăriilor țăranilor muncitori și 17,3% din totalul suprafeței arabile; regiunea rămîne în urmă la îndeplinirea muncilor agricole și producția medie la hectar în anul 1955 a fost de numai 820 kg. la grâu și 1.386 kg. la porumb.

Pe lângă unele cauze obiective, această stare de lucruri se datorește și unor greșeli săvîrșite de unele organe regionale la comanda pămîntului în vederea constituirii de întovărășiri agricole și gospodării colective. Astfel, în unele regiuni s-a înținat în urmă la îndeplinirea muncilor agricole și producției agricole, deși pămîntul din regiune este fertil, iar țăranimea — harnică și pricepută.

Partidul a atras atenția, în repetate rânduri, că la constituirea de noi întovărășiri și gospodării colective, munca politică desfășurată de organizațiile de partid trebuie să ducă, pe cit posibil, la unirea țăranilor muncitori care au loturi apropiate sau învecinate, pentru a se înlesni comasarea și a evita schimbările nefericite de terenuri. Dacă sînt totuși cazuri cînd în perimetrul comasării intră și terenuri ale unor țăranii muncitori care încă nu s-au hotărît să se înscrie în întovărășire sau gospodărie colectivă, schimbul de teren să se facă în bună înțelegere cu acestia, astfel încît să nu fie dezavantajați.

Partidul nostru a dus și duce față de țăranimea muncitoare cu gospodărie individuală o politică de sprijinire necontenită pentru sporierea producției agricole, pe baza cointeresării ei materiale și a ridicării nivelului ei de trai material și cultural.

Datorită acestui sprijin crește încrederea oamenilor muncii de la sate în politica partidului, se întărește alianța clasei muncitoare cu țăranimea muncitoare.

Gospodăriile țărănești mici și mijlocii mai au rezerve și posibilități de sporire a producției agricole. Dar oricît de harnic ar fi țăranul individual și oricît de mare ar fi ajutorul statului, gospodăria individuală a țăranului muncitor nu are decît posibilități limitate de sporire a producției agricole. Gospodăria agricolă mică și răzlețită nu permite exploatarea rațională a pămîntului și folosirea deplină a utilajului mecanizat, nu poate asigura țăranului muncitor și familiei sale o viață îmbelșugată și civilizată. Numai unirea liber consimțită a țăranilor muncitori în întovă-

rări și în forma superioară a cooperării în producție, gospodăriile agricole colective, deschide țăranului muncitor drumul marilor recolte, drumul spre bună stare și belșug (aplauze puternice, îndelungate).

Tovarăși,

În anul 1955 am avut loc în cursul ultimilor ani schimbări însemnate în structura de clasă, de care trebuie neapărat să ținem seama în aplicarea politicii partidului nostru. După datele registrului agricol al sfaturilor populare comunale, tabloul structurilor sociale actuale a satului se prezintă în felul următor:

Membri ai gospodăriilor agricole colective	5,5%
Membri ai întovărășirilor agricole	5,8%
Proletari agricoli	sub 1%
Țărani muncitori cu gospodărie mică	45,2%
Țărani muncitori cu gospodărie mijlocie	40,5%
Chiaburi	2,0%

În timp ce greutatea specifică a numărului gospodăriilor mici a scăzut de la 57%, cit era în 1948, la 45,2%, greutatea specifică a numărului mijlocașilor a crescut de la 34% la 40,5%. După datele echipelor monografice, scăderea greutății specifice a numărului gospodăriilor mici și creșterea greutății specifice a numărului de mijlocași este mult mai puternică. Aceasta arată că țăranii mijlocași devine, din ce în ce mai mult, figura centrală a satului, că importanța sa ca producător de produse agricole-merță crește.

Politică partidului nostru față de țăranime în perioada de trecere de la capitalism la socialism a fost delimitată de Comitetul Central în plenera din 3-5 martie 1949, pe baza cunoscutelor teze leniniste: „Sprijinirea pe țăranimea săracă, organizarea alianței trainice cu țăranul mijlocaș, nu înceta nici o clipă lupta împotriva chiaburimii”.

În aplicarea politicii de clasă la sate, unii tovarăși au tendința să uite că sprijinul nostru la sate este țăranimea cu gospodărie mică și nu fac totul ca s-o atragă în activitatea politică, în conducerea treburilor obștesci. În întovărășiri agricole și gospodării colective.

Unele organe de partid și comitetele executive ale sfaturilor populare nu desfășoară o muncă politică perseverentă, sistematică pentru a întări alianța cu țăranul mijlocaș, pentru a-l ajuta să-și învingă soviaia și a-l atrage în cooperativă, unde să-și valorifice în condiții avantajoase produsele agricole și pentru a-l apropia de formele de producție socialiste.

Mai sînt cazuri de confundare a mijlocașului cu chiaburul în aplicarea măsurilor de îngrădire.

Trebuie avut în vedere că în perioada de trecere de la capitalism la socialism, în timp ce din masa țăranimii sărace se ridică un număr din ce în ce mai mare în rândurile mijlocașilor, unii dintre mijlocași — sub acțiunea legilor obiective de dezvoltare a micii producții de mărfuri — intră în rândurile chiaburilor ca elemente capitaliste noi. În același timp, unele elemente capitaliste de la sate decad din situația de chiaburi, căci politica de îngrădire are ca rezultat inevitabil înălturarea unor elemente capitaliste.

Plenera din martie 1949 a arătat că hotărîtor pentru a deosebi pe țăranul muncitor de chiabur este faptul că principala sursă de venituri a gospodăriei provine din munca proprie sau provine din exploatarea muncii străine. Dar a stabili aceasta, cere o analiză minuțioasă a tuturor relațiilor de producție și de schimb ale gospodăriei, întrucît formele de exploatare sînt adesea foarte bine camuflate. De aceea, acțiunea de îngrădire a chiaburimii poate fi dusă cu succes numai împreună și cu sprijinul maselor largi ale țăranimii muncitoare.

Pe lângă angajarea de către chiaburi a muncitorilor agricoli ca salariați, o formă de exploatare destul de răspîndită la sate este darea în arendă de terenuri de către chiaburi.

Lipsa unei reglementări a angajării forței de muncă și a arendării pămîntului de către chiaburi înlesnesc acestora să exploateze pe țăranii muncitori și să se substraigă de la măsurile de îngrădire, de la prețarea cotelor obligatorii către stat. Aceasta și luajul va trebui îndreptat prin reglementarea, în interesul muncitorilor agricoli, al țăranilor muncitori și al statului democrat-popular, a angajării forței de muncă și dării în arendă a pămîntului de către elementele capitaliste de la sate.

În urma criticii aduse de plenera din august 1953 a C.C. al partidului unor greșeli săvîrșite în aplicarea politicii de stimulare materială a țăranimii muncitoare, au fost luate o serie de măsuri care au dus la îmbunătățirea sistemului de colectare și a sistemului de achiziționare și contractări la produsele agricole. Aceste măsuri au dat rezultate pozitive pe linia sporirii producției agricole globale și a producției agricole-merță.

Scopul politicii de cointerensare materială a țăranimii muncitoare este creșterea producției agricole-merță, întărirea alianței clasei muncitoare cu țăranimea muncitoare și stimularea țăranimii muncitoare pentru a trece pe drumul agriculturii socialiste, pe baza interesului ei material și a liberului ei consimțămînt. Lenin a arătat că opera de construire a socialismului durează un șir lung de ani și că în această perioadă economia socialistă trebuie construită „nu direct pe bază de entuziasm, ci — cu ajutorul entuziasmului stîrnit de Marea Revoluție — pe bază de interes personal, de cointerensare personală”.

Politică de cointerensare materială trebuie să stimuleze interesele țăranului muncitor de a obține cea mai mare parte a veniturilor sale prin vânzarea către stat a produselor.

Avantajele cointerensării materiale trebuie acordate în primul rînd gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, pentru înțărirea și dezvoltarea lor, asocierii simple de producție agricolă și celorlalte forme de cooperare simplă, pentru dezvoltarea lor spre forme superioare.

Tovarăși,

Obiectivul principal în agricultură în cel de-al doilea plan cincinal este creșterea considerabilă a producției agricole-merță și, în primul rînd, creșterea producției-merță provenite din sectorul socialist al agriculturii. La sfîrșitul celui de-al doilea plan cincinal, cantitatea de produse agricole-merță provenită din sectorul socialist al agriculturii va trebui să fie de 60-70% din întreaga producție-merță agricolă.

Condițiile hotărîtoare pentru avîntul tuturor ramurilor producției agricole — în special al creșterii animalelor — o constituie dezvoltarea considerabilă a producției de cereale-merță. Pînă la sfîrșitul celui de-al doilea plan cincinal trebuie să ajungem la o producție anuală de cel puțin 15 milioane tone cereale, din care grâu și secară cel puțin 5,5 milioane tone. Sporierea producției totale de cereale trebuie și poate fi obținută prin sporierea producției la hectar și prin sporierea suprafețelor cultivate cu porumb, astfel încît să se ajungă în 1960 la o suprafață de cca. 4 milioane hectare cultivate cu porumb și la o producție anuală de cca. 8,9 milioane tone porumb.

În cursul celui de-al doilea plan cincinal trebuie să obținem sporiri însemnate de producție la cartofi, sfeclă de zahăr, legume, bumbac, floarea-soarelui, cîneș și în pentru lăzur, pentru aprovizionarea cu materii prime a filaturilor de in și cîneșă care vor intra în funcțiune în al doilea cincinal etc.

O mare atenție trebuie să acordăm în cursul anilor următori vîntului și pomuculturii, un din marile bogății ale țării. Viile ocupă o suprafață de 227.000 ha. din care 28.500 ha. sînt ale statului.

Condițiile de climă și sol din țara noastră sînt deosebit de favorabile unor soiuri superioare de viță, care dau vinuri alese prin gustul și buchetul lor natural, cum sînt: Grasa de Cotnari, Fetecusa și Riesling de Tirnave, vinul licoros de Murfalar și altele. La fel de valoroase sînt și fructele care se obțin din diferite specii și soiuri de pomi fructiferi.

Datorită politicii partidului de cointerensare materială a viticultorilor la refacerea patrimoniului viticol și la creșterea producției, plantațiile de viță au dat anul acesta o recoltă care depășește recoltele anuale din ultimii 25 de ani. Gospodăria de stat Apoldul din raionul Sebeș a obținut în medie pe 771 ha. vie cite 8.000 kg. struguri la ha., iar brigada viticolă condusă de Cherst Maria a obținut o producție medie de 14.325 kg. struguri pe parcela sa de 40 ha. Gospodăria agricolă colectivă „Steaua Roșie” din satul Pădu reni, raionul Focșani cu 110 familii cultivînd 150 ha teren, din care 60 ha vie, a obținut în anul 1955 în medie 5470 kg. struguri la ha., împărțind pentru fiecare zi-muncă 43 lei, 1/2 litru vin, 1.375 kg. grâu și alte produse alimentare.

Colectivistul Leușteanu Nicolae de la această gospodărie a primit pentru zile-muncă efectuate 27.704 lei (rezultăți numai din vânzarea vinului), 340 litri vin, 985 kg. grâu și alte produse alimentare.

Exemplul viu al gospodăriei agricole colective „Steaua Roșie” din satul Pădueni, al colectivistului Leușteanu Nicolae și al multor alții colectivități din țară constituie un îndemn de urmat pentru țăranii muncitori din raioanele de deal de a se uni de bună voie în gospodării colective, pomicele și viticole, punînd în valoare aceste terenuri care asigură venituri de cel puțin 8 ori mai mari decît culturile de cereale.

Pentru dezvoltarea mai departe a pomuculturii și viticulturii este necesar să se elaboreze un plan de replantare a viilor și livezilor

îmbătrînite, de extindere a plantațiilor de vii și pomi în toată țara și îndeosebi la gospodăriile de stat și gospodăriile colective, astfel ca în următorii zece ani să avem 257.500 ha vii, din care 144.500 ha. vii altoite. Prin aplicarea măsurilor agrotehnice înaintea producția globală de struguri trebuie să ajungă în zece ani la cca. 1.300.000 tone.

Suprafața livezilor de pomi în plantații masive să crească pînă la 250.000 ha., cu un număr de cca. 50.000.000 pomi fructiferi, iar suprafața cu arbuști fructiferi să crească pînă la 2.000 ha.

Pentru cultura pomilor răzleți în jurul caselor, la sate și orașe și pe marginea șoselelor se va asigura producerea de cca. 46 milioane pomi, iar arbuștii fructiferi (smeură, acrișe, coacăze și altele) pentru cca. 12.000 ha. Plantațiile de nucii se vor extinde pînă la 10.000.000 pomi.

Recolta globală de fructe în următorii zece ani trebuie să ajungă la 300.000—1.000.000 tone.

Extinderea plantațiilor de vii și livezi se va face pe seama nisipurilor și terenurilor improprilor pentru alte culturi agricole, dîndu-se deosebită atenție plantațiilor de vii și livezi din Dobrogea, Lunca și Delta Dunării.

În ramura creșterii animalelor, deosebit de importantă este dezvoltarea creșterii bovinelor, astfel încît la sfîrșitul anului 1960 să se ajungă la 5 milioane capete. Trebuie stimulată, în special dezvoltarea creșterii vacilor.

Gospodăriile colective trebuie ajutate să dezvolte creșterea vacilor cu lapte, iar în afară de aceasta, fiecare țăran colectivist să aibă vacă cu lapte proprie în gospodăria lui personală.

Numărul porcilor trebuie să crească în al doilea cincinal pînă la 6 milioane capete. O mare însemnătate deosebită economică națională o are creșterea oilor. În cursul celui de-al doilea cincinal numărul oilor trebuie să sporească la 15 milioane capete, din care 8 milioane cu lînă fină și semifină.

Producția produselor animale va trebui să ajungă în anul 1960 la: 1.300 mii tone carne în viu, din care carne de porc 600 mii tone; 2,3 milioane hl. lapte de vacă; 34.000 tone lînă, din care 20.000 tone lînă fină și semifină.

Trebuie să acoperim în al doilea cincinal din producția internă nevoile de lînă fină și semifină, precum și de piei de bovine, care împreună cu produsele sintetice să asigure industriei ușoare materii prime suficiente.

Pentru a asigura dezvoltarea creșterii animalelor și sporierea productivității lor, o mare atenție trebuie acordată dezvoltării bazei de nutreț.

Esențial pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de viață al poporului muncitor este nu numai creșterea producției agricole la hectar, ci și creșterea productivității muncii agricole. Specialiștii din agricultură din țara noastră conștientă adeseori producția la hectar cu productivitatea muncii, nu în seama de condițiile economice în care are loc producția și termină prin a ne da o producție cu un preț de cost ridicat. Or, nu este tot una dacă la o producție medie la hectar de 2.000 kg. porumb s-au lucrat 35 zile-om la hectar sau numai 10 zile-om. Prețul de cost în agricultură este încărcat de risipa de forță de muncă, de aparat administrativ umflat din gospodăria de stat și S.M.T.-uri, de nivelul încă redus al mecanizării și de utilizarea necompletă a utilajului existent.

Marx, vorbind despre condițiile creșterii fertilității pămîntului, a arătat că „...fertilitatea, deși este o proprietate obiectivă a solului, include totuși întotdeauna din punct de vedere economic o anumită relație — relația față de starea de dezvoltare a chimiei agricole și a mecanizării agriculturii și, în consecință, se modifică odată cu această dezvoltare”. (Capitalul, vol. III, E.S.P.L.P., 1955, pag. 620). Sarcina care stă în fața noastră este de a asigura progresul tehnic în agricultură, prin mecanizarea și chimizarea agriculturii, pentru a spori producția la hectar și productivitatea muncii și a reduce conținutul cheltuielilor de producție în agricultură. Dezvoltarea masivă a agriculturii nu poate fi concepută fără mecanizarea principalilor procese de producție din toate ramurile agriculturii. Numărul stațiilor de mașini și tractoare va crește an de an, astfel că în 1960 va ajunge la cca. 380; rețeaua de stațiuni se va lărgi simțitor în regiunile mari producătoare de cereale, Constanța, Galați, București, Craiova, Timișoara, Arad și altele.

Pînă la sfîrșitul celui de-al doilea plan cincinal, capacitatea parcului de tractoare al S.M.T.-urilor și gospodăriilor de stat se va mări pînă la cca. 37.000 tractoare convenționale de 15 h.p. din care pentru prașit 17.000; trebuie să se asigure sporierea randamentului anual pe tractor convențional astfel ca volumul lucrărilor să ajungă în anul 1960 la peste 12 milioane hectare arătură normală.

Fiecare S.M.T. trebuie să fie un organizator și îndrumător al producției agricole, un puternic sprijin al statului democrat-popular în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. Principala sarcină a S.M.T.-urilor este de a acorda un ajutor puternic mijloacelor întovărășirilor agricole și gospodăriilor colective în sporierea recoltelor prin introducerea asolamentelor raționale și a culturilor științifice și tehnice înaintate, de a veni în ajutorul țăranilor muncitori individuali pentru a obține producții mai mari și pentru a-și îndruma spre unirea lor în diferite forme de cooperare socialistă în producție, cale sigură spre ridicarea nivelului de trai și de cultură al maselor țărănești.

În parcul nostru actual de mașini agricole se constată anumite disproporții care determină un decalaj serios între posibilitatea de lucrare a solului și posibilitatea de efectuare a lucrărilor de recoltă. Astfel, la gospodăriile agricole de stat, lucrările de arat, semănat, grăpat se pot executa mecanizat în proporție de 95%, în timp ce lucrările de recoltare a păioaselor se execută cu combinate în proporție de numai 49%. Lipsa combinelor, pe lângă faptul că scumpește producția, cauzează la recoltare pierderi de peste 15% din producția de grâu. Folosirea combinelor la recoltarea păioaselor în gospodăriile de stat poate da o economie de cca. 60.000 tone cereale anual, echivalentă cu costul a cca. 1.500 combinate.

Pentru a se obține recolte mari trebuie să se introducă pe scară largă mecanizarea lucrărilor de însămînțare, îngrijire și recoltare a porumbului, floarea-soarelui, cartofului și aplicarea metodelor agrotehnice înaintate și rentabile din punct de vedere economic și să se extindă recoltatul mecanic al sfeclii de zahăr, al plantelor de nutreț și să se mecanizeze pe o scară largă înșoțarea nutrețurilor, mulsul vacilor, tunsul oilor și alte lucrări din sectorul zootehnic, care necesită un mare volum de muncă.

Paralel cu mecanizarea trebuie să dăm o mare atenție electrificării unor lucrări agricole care cer un volum mare de muncă omenescă.

Contribuția gospodăriilor de stat la fondul centralizat al statului nu este pe măsura suprafețelor de care dispun și a utilajului cu care sînt înzestrate; producția lor este nestabilă de la un an la altul, în loc să se caracterizeze printr-o creștere necontenită.

Este necesar să facem o cotitură hotărîtoare în activitatea gospodăriilor agricole de stat, să trecem la reorganizarea lor pe baza îmbunătățirii conducerii lor, a specializării lor, a mecanizării și a aplicării celor mai înaintate metode agrotehnice.

Trebuie să se lichideze caracterul deficitar al multor gospodării agricole de stat, folosirea nerățională a utilajului și prețul de cost ridicat al principalelor produse agricole din cauza proastei gospodării. Gospodăriile agricole de stat trebuie să devină în scurt timp mari producătoare de cereale, legume, struguri, fructe, carne, lapte, lînă, material sădîtor, semințe de soi și animale de păsă, gospodării agricole rentabile cu o mare productivitate a muncii, folosind cit mai rațional resursele de care dispun. Aceasta va permite sporierea însemnată a participării gospodăriilor de stat la cantitatea de produse agricole-merță și întărirea caracterului gospodăriilor agricole de stat ca model de gospodărie pentru țăranii muncitori din sectorul socialist și din sectorul individual.

Pentru îndeplinirea sarcinii de sporire a recoltei de cereale și de mărire a producției principalelor produse animale, o importanță primordială o are folosirea rațională și deplină a pămîntului, principalul mijloc de producție în agricultură.

Se impune ca întîrziată să se studieze experiența îndelungată a țăranimii locale, a frunțașilor în cultura plantelor și, pe baza cercetărilor științifice, să se întocmească lucrarea de raionare a producției agricole.

O sursă importantă de sporire a producției agricole, în deosebi a producției de cereale, este valorificarea terenurilor încă nefolosite sau folosite temporar.

În cursul celui de-al doilea cincinal putem să redăm pentru producția agricolă cca. 100.000 ha. în regiunea inundabilă a Dunării, sărăturile pe o întindere de cca. 150.000 de hectare, cit și suprafețele ocupate de nisipuri, din Oltenia, din vestul țării, Brăgan, sudul Moldovei și din Delta Dunării.

Prin intensificarea lucrărilor hidroameliorative se vor restabili și lărgi sistemele existente de desecare din Tara Birsei și din alte regiuni ale țării. De asemenea, prin lucrări de amenajare, vor fi pregătite terenurile din sudul Moldovei care vor fi irigate cu apă din bazinul de acumulare de la Bicaz.

Tovarăși,

Din cauza despăduririlor prădalnice din trecut, a exploatarei nerăționale a solului de către regimul burghez-moșteresc, eroziunea solului a luat la noi în țară o întindere mare în regiunile cu relieu accidentat.

Din cauza procesului de eroziune, statul și poporul muncitor pierd anual mari cantități de produse agricole. Eroziunea nu este un proces static, ci este în mers continuu, amenințînd și alte terenuri dacă nu se iau măsuri eficace.

Stăvîlirea eroziunii și restaurarea terenurilor erodate trebuie socotite ca o problemă de stat, iar rezolvarea ei va trebui să înceapă încă în cursul celui de-al doilea plan cincinal.

Recuperarea pentru agricultură a terenurilor cu eroziune puternică se va face prin lucrări ce se vor executa pe etape, folosirea lor făcîndu-se atît prin culturile agricole valoroase, cum este vița de vie, cit și prin plantații silvice.

În lucrările de combatere a eroziunilor un rol important îl au masele largi de țăranii muncitori și organele locale de stat, care pot executa numeroase lucrări simple, dar foarte eficace. În domeniul silviculturii, sarcina noastră în cel de-al doilea plan cincinal este conținutarea lucrărilor de împădurire a terenurilor forestiere dezgozdate, refacerea pădurilor degradate, împădurirea a cel puțin 600.000 hectare teren forestier și executarea pe scară largă a operațiunilor de îngrijire a arborizărilor și de relacere a arborizărilor slab productive din luncele riurilor.

Aplicînd măsurile de mecanizare a lucrărilor agricole și de folosire rațională a pămîntului, să avem permanent în vedere că producția agricolă este nemijlocit legată de aplicarea în mod diferențiat a agrotehnicii înaintate și de introducerea în practica agricolă a cercurilor științifice. Fără agrotehnică și zootehnică înaintate nu poate fi vorba de obținerea unui belșug de produse agricole.

Fiecărui petec de pămînt agricol trebuie să i se aplice un complex de lucrări agrotehnice potrivit condițiilor naturale, cu o succesiune rațională a culturilor și cu soiuri de semințe de înaltă producție adaptate la cerințele mecanizării avansate.

Pentru asigurarea întăririi și dezvoltării sectorului socialist în agricultură și creșterea producției agricole este necesar să se îmbunătățească actualul sistem de planificare a producției agricole, care să ia seama de natura social-economică a gospodăriei țărănești individuale, mic-producătoare strictă a liberului consimțămînt al țăranilor muncitori; întărirea și dezvoltarea gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole existente, sprijinirea formelor simple de asociere în producția agricolă a țăranilor muncitori în vederea muncii în comun, a contractării în comun, a folosirii mai raționale a mijloacelor proprii și a mașinilor agricole ale statului și îndrumării țăranilor muncitori spre forme superioare de cooperare de producție agricolă.

b) Sporierea producției la hectar și a productivității munc

Ambasadorul Iranului în U. R. S. S. și-a prezentat scrisorile de acreditare

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS La 23 decembrie K. E. Vorosilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., l-a primit la Kremlin pe A. G. Ansari, ambasadorul Extraordinar și plenipotențiar al Iranului în U.R.S.S., care i-a înmănat scrisorile de acreditare.

O victorie a politicii de coexistență pașnică și colaborare internațională

Comentarii în legătură cu rezultatele vizitei conducătorilor sovietici în țările asiatice

INDIA
DELHI 23 (Agerpres). — TASS Comentând rezultatele vizitei lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Afganistan ziarul indiano „National Herald” scrie într-un articol de fond: „Declarația comună a primului ministru al Afganistanului și a conducătorilor sovietici dovedește că, în ciuda războiului rece pe care țările occidentale îl provoacă în Asia de Vest, Uniunea Sovietică și Afganistanul sînt ferm hotărîți să rămîie vecini buni. Această prietenie este o rază de lumină în condițiile situației încordate create de pactul militar de la Bagdad; în prezent mai mult ca oricînd Afganistanul se menține clar și ferm la politica de neutralitate. Ziarul scrie în continuare: „Hotărîrea Uniunii Sovietice și a Afganistanului de a-și lărgi relațiile politice, economice și culturale constituie un răspuns la provocarea făcută prin pactul de la Bagdad. Cele două țări au multe puncte de vedere comune și de aceea tratatul sovieto-afgan a fost prelungit cu entuziasm. Faptul că acest acord a devenit posibil între guvernul Uniunii Sovietice și guvernul regal al Afganistanului” constituie o nouă mărturie că între sisteme diferite, coexistența pașnică este posibilă...”

FRANȚA
PARIS 23 (Agerpres). — Anunțînd întoarcerea la Moscova a lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, ziarul parizienesc comentează rezultatele vizitei lor în India, Birmania și Afganistan.
„Săptămînalul „France Observateur”, comentînd rezultatele vizitei lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, subliniază că vizita conducătorilor sovietici va avea urmări importante pe plan economic, diplomatic și politic.
„In declarațiile comune semnate la Delhi, Rangoon și Kabul se pune ac-

Cuvîntarea radiodifuzată a lui Maurice Thorez

PARIS 23 (Agerpres). — La 23 decembrie, Maurice Thorez, secretarul general al Partidului Comunist Francez, a rostit o scurtă cuvîntare radiodifuzată în care a scos în evidență situația grea a maselor muncitoare din orașele și satele din Franța și a arătat că grupările politice guvernamentale atează la libertățile democratice.
„Aceste atente, a spus el, se manifestă prin introducerea sistemului electoral al alianțelor între partide, în folosul partidelor reacționare, prin consolidarea poziției Consiliului Republicii și prin transformarea lui într-un sprîjin al reacțiilor.
Metodele folosite de reacție, a spus în continuare Thorez, decurg din

Neliște în cercurile politice din Franța în legătură cu reînarmarea Germaniei occidentale

PARIS 23 (Agerpres). — Hotărîrile adoptate în cadrul recentei sesiuni N.A.T.O. în vederea intensificării reînarmării Germaniei, precum și campania susținută după de presa americană care cere accelerarea procesului de creare a unor forțe armate vest-germane cit mai puternice, provoacă neliște în cercurile politice franceze.
Protestul Ministerului de Externe francez împotriva noului planuri militare elaborate de Ministerul Apărării de la Bonn care depășesc limitele prevăzute de acordurile de la Paris, nu a fost luat în seamă de Consiliul Pactului Atlantic. Consiliul a răspuns că obiectivul N.A.T.O. fiind crearea unor forțe armate cit mai puternice, această organizație nu se poate opune noului planuri militare vest-germane. Acest răspuns a arătat însă și celor mai naivi, după cum constată ziarul „Combat”, că „limitele fixate pentru reînarmarea Germaniei de puterile occidentale nu au nici o valoare; singura valoare a fost de natură pur psihologică, ele servind în campaniile de

Creșterea șomajului în S. U. A.

NEW YORK 22 (Agerpres). — Ziarul „New York Times” se ocupă într-un articol de problema regiunilor lovite de criză din Statele Unite, problemă care a devenit cronică în multe state din S.U.A.
Potrivit cifrelor văld micșorate citate în articol, se evaluează că fiecare 100 de muncitori americani 3-4 sînt șomeri. Există însă în țara circa 120 de regiuni unde proporția este de 6 sau mai mult la sută, în unele state proporția ajungînd la 15%. Cea mai mare parte a acestor regiuni se află în statele Mississippi, Massachusetts și Pennsylvania.
Este vorba în special de regiuni miniere și cu industrie textilă. Criza din industria textilă, care a lovit mai ales centrele industriale din Nova Anglie, a făcut pe mulți industriași să-și mute

Condamnarea unor spioni englezi în R. P. Polonă

VARȘOVIA 23 (Agerpres). — P.A.P. transmite:
In aprilie 1955, organele securității publice a Republicii Populare Polone au arestat la Gdynia pe S. Dziduszko, conducătorul rețelei engleze de spionaj din Polonia. Acesta stringea informații cu caracter de spionaj pe care le transmitea unei centrale din Londra.
Tribunalul militar al garnizoanei Varșovia a judecat procesul participanților la această organizație de spionaj: J. Koprowski, E. Dziduszko, (tralele șefului organizației de spionaj) și Mariana Falatowicz.
In actul de acuzare se subliniază că timp de aproape doi ani aceștia au transmis unei centrale de spionaj din Londra o serie de secrete de stat și militare. Tribunalul a stabilit caracterul criminal al activității tuturor inculpaților care au lucrat pentru serviciul de spionaj englez.
Tribunalul a condamnat pe J. Koprowski la 12 ani închisoare, pe M. Falatowicz la 10 ani închisoare, iar pe E. Dziduszko la 8 ani închisoare.

La sediul Organizației Națiunilor Unite

In partea de răsărit a New-Yorkului, pe malul lui East River, se află o clădire de marmură și piatră albă, înaltă de numai 30 metri, care contrastează puternic prin arhitectura ei cu zgirile-norii vecini de pe First Avenue. In imediata apropiere se ridică o construcție înaltă cu 39 etaje avînd forma unui paralelipiped așezat vertical. Aici este sediul permanent al Organizației Națiunilor Unite și secretariatul acestei organizații.
Intrăm prin una din cele șapte uși de nichel strălucitor care se află la capătul unei scări lungi. Astăzi este ultima ședință a celei de-a 10-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. De aceea, odată cu reprezentanții celor 76 state membre ale organizației, pîtrunde în clădire un numeros public. Trezesc prin holul clădirii, a cărei poartă de la intrare este deschisă, secretarii Generali. Linile interioare sînt mai elegante, mai zvelte, dar și aici stilul modernist a avut ultimul cuvînt.
Holul prezintă astăzi o animație neobișnuită. Aici poți întâlni oameni din toate continentele: albi, galbeni, negri. Krishna Menon, delegatul Indiei, este o figură remarcabilă a organizației. E un bărbal înalt, în cârunt, cu o privire pătrunzătoare. Se sprijină pe un baston de bambu. El discută viu într-un cerc cu delegații din țările Asiei și Africii care au hotărît să-și împuternicească să organizeze o conferință în numele lor. Grupul acesta de țări, care reflectă ursele forțe sociale descătuse din lupta lor colonialistă, au jucat un rol esențial la această sesiune.
Mă îndrept spre delegația sovietică și aici se dată punct de atracție al tuturor privitorilor. Tovarășul V. V. Kuznetsov, conducătorul delegației sovietice, își amintește cu o emoție vădită de vizita făcută la București cu ani în urmă: „Krașivaya staltia!” („Frumoasă crăciunătoare!”) — exclamă el. Se interesează de vizita delegației agricole din țara noastră în S.U.A.
Romulo, delegatul Filipinelor, se apropie de Zarubin, ambasadorul

Ansamblul operei americane „Everyman Opera” a sosit în U. R. S. S.

LENINGRAD 23 (Agerpres). — TASS transmite:
La 22 decembrie a sosit în Uniunea Sovietică ansamblul operei americane „Everyman Opera”. Artiștii vor prezenta pe scena teatrului Palatului de Cultură din Leningrad 14 reprezentații cu drama muzicală „Porgy and Boss” de compozitorul George Gershwin.

„Sesiunea Consiliului atlantic a fost o desamăgire”

DECLARAȚIA PRIMULUI MINISTRU AL DANEMARCEI
PARIS 23 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Le Monde”, într-o declarație făcută preselor, primul ministru al Danemarcei, H. K. Hansen a arătat că în cadrul recentei sesiuni a Consiliului Atlantic care a avut loc la Paris, comandamentul N.A.T.O. a cerut Danemarcei să-și sporească creditele militare în cadrul planurilor de reînarmare. „Nu ar fi însă de realitate” a declarat primul ministru danez — să ne așteptăm ca Danemarca să poată să-și sporească bugetul militar.

India stabilește relații diplomatice cu R.P. Mongolia

DELHI 23 (Agerpres). — După cum relatează agenția Reuter, India a sosit să stabilească relații diplomatice cu Republica Populară Mongolă.
Ambasadorul Indiei la Pekin va înlocui pe ambasadorul francez care a fost înmănat în R. P. Mongolă, iar ambasadorul Republicii Populare Mongole la Pekin va fi acreditat în India.
BELGRAD 23 (Agerpres). — La 22 decembrie în întreaga Iugoslavie a fost sărbătorită în mod festiv ziua Armatei populare a Iugoslaviei. La 22 decembrie 1941 s-a format o brigadă de luptători sîrbi și montenegreni careia i s-a dat numele „Prima brigadă proletară”. Aceștia zi a fost proclamată ziua creării Armatei populare Iugoslave.
In toate unitățile și garnizoanelor tuturor republicilor din R.P.F. Iugoslavie au avut loc ședințe solemne în cinstia zilei Armatei populare Iugoslave. La Teatrul popular din Belgrad a fost organizat un concert.

Sărbătorirea zilei Armatei populare a Iugoslaviei

ROMA 23 (Agerpres). — TASS transmite:
Confederația Generală a Muncii din Italia anunță într-un buletin special că boala secretarului general al Confederației Generale a Muncii din Italia, Di Vittorio (infarct miocardic) decurge normal fără nici un fel de complicații. Totuși, în buletin se arată că „nu sînt excluse complicații neprevăzute”. Bolnavul are nevoie de repaus total timp de o lună-două.

Starea sănătății lui Di Vittorio

REPREZENTANȚII NOȘTRI SE AȘEAZĂ ÎN DRAPINELE ALBĂLE
Reprezentanții noștri se așează în drapinele albe ale țării pe care scrie România. In jurul lor mîșună fotoreporterii care solicită zămbetul de rigoare. Intrarea țării noastre în celoralte democrații populare în O.N.U. a stîrnit un mare interes. A doua zi după votul de primire a felicitare 16 state, au venit să-și feliciteze pe reprezentanții romini numeroși delegați ai U.R.S.S., Siriei, Cehoslovaciei, Ceylonului, Egiptului, Uruguayului, Poloniei, Franței, Afganistanului.
Acest sentiment de satisfacție față de recunoașterea dreptului nostru legitim de a face parte din O.N.U. l-am întâlnit la toți americanii pe care i-am întâlnit în aceste zile. Mulți dintre ei și-au exprimat regretul că această recunoaștere s-a produs atât de tîrziu.
La tribuna încep să se perinde vorbitorii. Făcînd bilanțul sesiunii, cei mai mulți subliniază că unul din cele mai importante evenimente pozitive în istoria O.N.U. primirea celor 16 state. Cînaștii stîl și face și în această împrejurare o figură jalnică, primită cu jenă vădită chiar de către oratorii acestei clii care l-au arătat cu adevărat că o marile sîrind efecte de iraritate. Au de ce să fie neliniștii condamnații istoriei. La tribuna răsînd acum noi voci ale unor popoare libere: bulgar, ungar, român, albanez. La O.N.U. au sosit forțele care apară în mod consecvent ideea păcii și colaborării internaționale.

In Consiliul de Securitate

EXAMINAREA PLÎNGERII SIRIEI ÎN LEGĂTURĂ CU ATACUL ISRAELULUI ÎMPOTRIVA TERITORIULUI SIRIAN
NEW YORK 23 (Agerpres). — TASS La 22 decembrie a avut loc o ședință a Consiliului de Securitate la care a continuat examinarea plîngerii prezentate de Siria împotriva Israelului în legătură cu atacul forțelor armate israeliene împotriva teritoriului Siriei, în regiunea lacului Tiberiada, în noaptea de 11 spre 12 decembrie.
In cadrul ședinței au luat cuvîntul reprezentanții Siriei și Israelului. Reprezentantul Siriei a prezentat un proiect de rezoluție în care se propune Consiliului de Securitate să condamne Israelul pentru atacul săvîrșit de forțele armate israeliene împotriva Siriei; să hotărască că acest atac reprezintă

Cuvîntarea lui Nehru în cadrul ședinței închise a grupului parlamentar al Partidului Congresul Național Indian

DELHI 23 (Agerpres). — După cum relatează ziarul „Hindustan Times”, la 22 decembrie a avut loc o ședință închisă a Comitetului permanent al grupului parlamentar al Partidului Congresul Național Indian, în cadrul căreia primul ministru Nehru a făcut o expunere asupra situației internaționale, insistînd în special asupra rezultatelor vizitei lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în India.
După părerea primului ministru, această vizită a arătat încă odată lumii că cele cinci principii ale coexistenței pașnice nu constituie o declarație de asemenie, ci o demonstrație de realitate care guvernele unor țări cu sisteme politice și economice diferite pot ajunge la înțelegere asupra unui cerc larg de probleme importante.
Potrivit informațiilor provenite din cercurile parlamentare, Nehru și-a exprimat părerea că vizita conducătorilor sovietici în India a dat rezultate bune, părere împărtășită de parlament și întreaga țară.
La ședință s-a arătat că rolul delegațiilor indiene în Organizația Națiunilor Unite, împreună cu vizita lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, a înălțat poziția Indiei în organismele internaționale și încrederea ei în forțele sale. Puteerile occidentale, care au

Impotriva participării Greciei la blocuri agresive!

SEDIINȚA COMITETULUI GREC PENTRU PACE ȘI DESTINDEREA INTERNAȚIONALĂ
ATENA 23 (Agerpres). — Recent a avut loc la Atena o ședință a Comitetului grec pentru pace și destinderea internațională. Sala teatrului „Kontrikon”, unde s-a ținut ședința, era plină pînă la refuz. Au participat activiști pe tîrîmul științei și culturii, oameni politici, foști miniștri și deputați, profesori, muncitori militari, membri ai clerului, gospodine. La ședință a luat cuvîntul printre alții Zaccas, președintele Comitetului grec pentru pace și destinderea internațională. El a înfățișat politica externă a guvernului grec care sprijină participarea Greciei la N.A.T.O. și a arătat că această poli-

Inrăutățirea relațiilor dintre Grecia și Turcia

ANKARA 23 (Agerpres). — După cum reiese din informațiile preselor, relațiile dintre Grecia și Turcia s-au înrăutățit din nou în mod simțitor. Agenția Anatolia anunță că la 21 decembrie guvernul turc a întreprins demersuri pe lîngă guvernul Greciei și a declarat că în cazul cînd autoritățile judecătorești grecești vor continua presiunile asupra membrilor Consuliului turc din Salonic, guvernul turc va fi nevoit să ia măsurile corespunzătoare. Ziarele din Ankara publică articole scrise pe un ton vehement, îndreptate împotriva Greciei.
Ziarul „Zafer” publică un comunicat al Biroului de presă al Ministerului Afacerilor Externe al Turciei, în care se arată că, în declarația sa din 17 decembrie a.e., primul ministru al Greciei, Caramanlis, a condiționat participarea Greciei la lucrările Consiliului permanent al Uniunii balcanice, de compensarea totală a pierderilor pricinuite grecilor în timpul pogromurilor care au avut loc în Turcia în zilele de 6 și 7 septembrie, de asigurarea securității vieții și bunurilor grecilor care trăiesc în Turcia, de pedepsirea celor care poartă vîna pentru evenimentele din 6 și 7 septembrie etc.

Declarația noului prim ministru al Iordaniei

BEIRUT 23 (Agerpres). — După cum relatează presa Egiptului, Siriei și Arabiei Saudite au hotărît să suporte acoperirea deficitului anual al bugetului Iordaniei. Această hotărîre a fost adoptată cu scopul de a elibera Iordania de presiunile Angliei. Deficitul, care pînă în prezent era acoperit în contul ajutorului financiar al Angliei și constituia un mijloc pentru aceste presiuni ale Londrei asupra guvernului Iordaniei, se cifrează la 7 milioane de lire sterline.
Se crede că o declarație oficială în legătură cu această problemă va fi publicată într-un viitor apropiat.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE — CALARETUL DE ARAMA — Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.; ANA LUGOVANA — Teatrul de stat de operă; UN CAZ PERSONAL — Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Studio); MĂȘENKA (orcle 15) — DRĂGOSTE TIERZE (orcle 15) — Teatrul Armatei (sala Magheru); NUNTA LA FIGARO — Teatrul Armatei (sala din 13 Septembrie); ARCLUL DE ZIRLUMF — Teatrul Municipal; ZORILE PRISULUI — Teatrul Tineretului; PATRIȘTIA ROMÂNĂ — Studiu actorului de film „C. Noștar”; SLUGA LA BORD — STAPINI — Teatrul Muncitorilor C.F.R.; GIULEȘTI — STRAJERUL MĂRII — Teatrul Tîndărică (sala din str. Academiei); BAIAȘII SI VINTULI (orcle 16) — Teatrul Tîndărică (sala Orleu); CER CUVINTUL — Ansamblul de Estradă al R.P.R.; SUB CUPOLA CIRCULUI — Cercul de Stat; CINEMATOGRAFIE — LECTIA VIETII — Patria, București, Al. Săbău, Infrățirea Intre popoare; EI AU COBORÎT DIN MUNTII — Elena Pavel; VINĂTOAREA DE CRABI — Lumina; SFIRȘITUL UNEI CĂRIERE — Filmom Sibiu; DOMNISOARA DE SCUL DIERI — Neslob; VOIAGI AFACEREA PROTAR — Republica; GIUSEPPE VERDI — 1 Mai, N. Bălcescu; ANNA ZACHEW — 23 August; LENIN ÎN OCTOMBRIE — I. C.

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA POLITICA A PARUT:
O SOLIE A PACII ȘI A PRIETENIEI
Cuvîntările roștite de N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov cu prilejul vizitei în India, Birmania și Afganistan
458 pagini Lei 7.70

S. BRUCAN
New-York, 21 decembrie.